

கணபதி துணை.

பெருந்தோட்டத்து அத்திச்சுக்கரபுராணம்.

இஃது

ஸ்ரீ வன்னொண்டாவர்கள்

மாணக்கருளொருவராகிய

காதாக்குடி.

ராம. சொ. சொக்கலிங்கச்செட்டியாரவர்களால்

1914

இயற்றப்பெற்று

ஷெயர் மாணக்கருளொருவராகிய

ஷெயர்

ராம. உ. ராமசாமி செட்டியாரால் 3

ஷெயர்

“ ஞானம்பிகா ” ப்ரிண்டிங் வொர்க்ஸில்

அச்சிடப்பெற்றது.

பிங்கள-ஒரு ஆடி-மீ

1917.

MAHAMAHOPADHYAYA
SIVAKANTHA IYER LIBRARY

குறிப்பு.

—o—o—o—

இத்திருப் பெருந்தோட்டத்து அத்தீச்சரமென் னுஞ் சிவகேஷ த்திரம், ஸ்ரீவாகீசத்திருவடிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பொதுத்திருப்புகள்களினுள்ளுரிய அடைவதெருத்தாண்டகத்திருப்புகத் தில் எட்டாவது திருவிருத்தாகாது.

நாடகமாடிட நந்திகேச்சர மாகாளேச்சர நாகேச்சர நாகளேச் சரநன்கான கோடச்சரங் கொண்டச்சரந் திண்டச்சரங்குக்குடேச்சரமக்க் சரங்குடறுங்கா லாடகேச்சர மகத்தீச்சர மயனீச்சர மத்தீச்சராஞ் சித்தீச்சர மந்தன்கான லீடுதிரையிராமேச்சர மென்றென்றேத்தி யிறைவனுறை சரம்பலவியம்பு | லோமே.

என்னுத்திருப்பரசரத்திலே, நந்தீச்சர முதற் பன்னிரண்டுதிரு த்தலங்களுக்கு மேலிருத்தலால், இது, அவாதபர்த ஸ்தலமாகிய ம ஆராபுரி போ வென் றலகெலாம் விபந்து பாமாட்டுப்படி விளங்குகின் றது.

இத்தலம், காசி தல்லிய மென்பராசாமமாகாமல், மணிகர்ணி தைத்தீர்த்தம வடவிருஷபா திகளாலும் உண்மைபென்றே விளக்கு கின்றதெகூற வகாசியாகிய திருவெண்காட்டினது எண்டிசைகளுட் சிறந்த ஈசான திராயில் ஒருருமோச தூரத்திலுள்ளது. திருவெண் காட்டின் பஞ்சக்கு மோச ஸ்தலங்கட்பலவற்றுள்ளுஞ் சிறந்ததாய்த் திருவெண்காட்டாரம் இங்கே பூத்தருளித்தீர்த்தோற்சவங்கொண் டருளுநின்ற திவ்ளிய மகிமைவாய்ந்தது.

இத்தலத்திலுள்ள கார்த்திகேளாண்டரபினரில், கல்வியறி வொழிந்தங் குவிங்கசங்கமபத்திரிற்சிந்தசிவபூசகராகிய துரைச் சாமிபிள்ளையவர்கள், எனது ஆசிரியராகிய ஸ்ரீசொக்கலிங்கதேசிகர வர்களிடத்தில், இத்தலமுரணத்தை வடமொழியினின்றும் தமிழ் மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்வடிவாக்கித்தரல் வேண்டுமென்று மிகு ந்தஆசைவயத்தராய்வினைவுகாட்டினர். அவர்வினைவுக்குறிப்பு கோக் கித் திருநாளு முன்றிப்படுத்தாமது சிவபூஜாது நியமங்கலினின்றும் மிஞ்சிய மே மாதத்திரையொடங்கிலுருமாசத்துக்குள் முடித்துக் கொடுத்தார்கள். அங்ஙனமாகவும், இப்புரணத்தை அச்சிடுவிக்கும்ப டிகேட்டுக்கொண்ட ஷெ பிள்ளையவர்களுக்குச்சம்மதங்கொடுத்தவ ராற் காஸ்தாமசமாகிவருஷமுன்றுகழிந்தமையால், அவர்சாவகாசமி ன்னும்மேல்க்கி இதனை லோகோபகாரமாக வெளியிடாமல் மேலுங் தாமசமாகவைப்பது நன்மையன்றெனக்கருதியே சுண்டுஇச்சிவபுரா ணத்தை அச்சிடுவித்தேன்.

இங்ஙனம், ராம. உ. ராம.

தூவாகியநமாணவர்

பிழை திருத்தம்.

பதம்	பாட்டு	எர்	பிழை	திருத்தம்
க		கு	சுய்து	சுய்த்து
கஉ	சஉ	க	சொழுத்தி	சொழுத்தி
கரு	க	ச	பொருகண்	பொருள்கண்
கஅ	கக	க	வீழ்வித்	வீழ்விரித்
உஉ	ருக	உ	விச்சக	விச்சக
உஉ	சுஅ	ச	ண்ணணு	ண்ணணு
உஅ	ககஉ	உ	புந்து	புந்து
உக	கஉ	க	ஹண்ணை	ஹண்ணை
உரு	அ	உ	நவந்தார்	நவந்தார்
உக	கக	ச	பொறுத்தி	பொறுத்து
ச()	கச	க	கடவுள்	கடவுள்
ரு()	கரு	உ	லதர்வா	லதர்வம்
"	"	க	தூணர்	தூணர்
ரு	கரு	ச	தூய்வெந்து	தூய்வெந்து
"	கரு	ச	நிருக்குல	நிருக்குல
ரு	கரு	க	கொண்ட	கொண்ட
"	"	"	நிருப	நிருப
ச	ருச	ச	பாடு	பாடு
உஉ	க	ச	நிவ்விய	நிவ்விய
உச	சு()	க	மிங்கமர்	மிங்கமர்
"	சுச	உ	தருனூல்	தருனூல்
அ()	ருச	உ	வல்லின	வல்லின
அக	சுச	உ	பொருத்து	பொருத்து
அஉ	சுக	ச	செயலி	செயலி
அச	ரு()	க	பொறுட்	பொருட்

 இப் புராணத்திற் சில இடங்களில் எதுகைநொக்கி நகரம் எனகரமாயிருக்கும் இடம் நொக்கி நகரமாகவேகொள்க.

சிறப்புப் பாயிரம்.

தேவிகோட்டை

வெ. ஆதி. மா. சிதம்பரச் செட்டியாரவர்கள்.

இயற்றியது.

பொன்புத்த நிறச்சடிலர் புழைபுத்த கரச்சுமுகர் புராண போதர்
மன்புத்த விநாயகஞர் மலர்புத்த வடிப்பரிசு மகிமை வாய்ந்து
கொன்புத்த தமிழ்முனிகைக் குளிர்புத்த குண்டுகையிற் குலாவிச் சையத்
தென்புத்த வரையுதித்துத் திசைபுத்த விசைப்பொன்னிச் சென்னிநாட்டில்

தொன்மைபெறு சுத்தாதது விதவைவ சித்தாந்தத் துறைப்பு குத்தி
நம்மையெலா முயலிக்க வடமொழியின் மேயசிய ஞான போதச் [செய்த
செம்மைபெறும் நதநூலைத் தமிழ்மொழியின் மொழிபெயர்த்துத் தியாகஞ்
திண்மைபெறு மெய்கண்ட சிவாசாரி யாருதித்த சிறப்பின் பொம்மல் (உ).

முக்குளநீர் முவர்தமிழ் முன்னுளவெண் நாட்டினுக்கு மொழியிற் சாந்
திக்கதளிற் நிகழ்பதியாய்த் தேவார வைப்புளொன்றாய்ச் செநநியான
மிக்கருளொப் பிலாமுலையாம் விமலையுட னத்தீசர் மேலி வாழ்சீர் [ன்மை
தொக்கபெருந் தோட்டமெனத் தொல்லுலகில் வழுங்குமத்தீசர் சுரத்தின் மே
[யேற்

வடமொழியின் மேயதனைத் தென்மொழியின் மொழிபெயர்த்து வழங்கு வா
றிடமுறக்கற் றுய்யேமென் றநகர்வாழ் சிவனன்பர் செப்பக்கேட்டுக்
குடமுனியுங் கலைமகளு மதிசயிப்பக் குற்றமறக் குணங்கண் மல்கப் [தான்
புடமுயர்செம் பொன்மொழித் தமுதோவென் றுலகு வப்பப் புராணஞ் செய்

மற்றவன்யா ரென்றபாண்டி யளநாட்டிற் காரைநகர் மன்னி வாழுங்
குற்றமிலா வசியகுலத் திராமநா தக்குரிசில் குயிற்று மேலை
நற்றவத்தா லுற்றபொருள் வன்மொண்டர் மாணக்கன் ஞான நூல்கள் [ன்
கற்றுணர்ந்த நெறிநிற்போன் கவின்செயிலக் கணமைந்துங் கைவந்துள்ளா

பாலருமோர்ந் தெளிதுயுமா பொதுவேத நெறிச்சார பால பாட
மேலசியா கமத்துறையே விளக்குவை வினுவடைமுன் வியனூ றந்துஞ்
சிலவருட் செயன்மேலுஞ் செயற்கரிய செய்வரென நிகழ்த்துஞ் சீர்த்தி
ஞாலமலி யாறுமுக நாவலர்கோன் நிருவடிக்கு நவிறுந் தொண்டன். (சு)

விஞ்சையஞா னம்மிலக்கு நிருவாண தீக்கைபெற்று விமலன் றுளைப்
பஞ்சசுத்தி செய்துதினம் பாலிப்போன் பிள்ளையார் பட்டி யென்னுங்
குஞ்சரவ தந்ப்பெருமான் கோயிலினன் மாணவருட் கொள்ள நூலோ
துஞ்சலியாப் புகழ்படைத்தோன் சொக்கலிங்க தேசிகஞர் தூயன் மாதோ.

நடேசர்.

பரவுடம்பு கர்பொது நற்பாதமுமரிபதியெமெய்ப்பதியென்றம்ம, விரவுநம
முத்திரையால் விளம்பிநம சேடியனென் மெய்நூல் வாய்மை, யுரைவிளக்க
வதற்கி லக்கா கொருவனுயிர்க்கைந்தொழில்செய் துய்விப்பான் பொன், உரை
புரைமன்றகத்தசையாதருணடஞ்செய் குஞ்சித்தான் உழுத்திவாழ்வாம். (௭)

சிவகாமியம்மைபார். (வேறு.)

துடியினி லமைப்பி லங்கிச் சுடரிலூன் றியவெடுத்த
வடியினி லெழுத்தைந் தாக வைந்தெழுத் திலங்கச் செய்யுங்
கொடியினி லேறு யர்த்தோன் கூத்துக்கண் டெய்நோய் சீங்க
மடியினிற் சேயினோம்பு மன்னைதான் சென்னி வைப்பாம் (௮)

சோமாஸ்கந்தர். (வேறு.)

அத்தனருட் சிவனேசத் தவனிடப்பா லுடாம்பிகையே
சித்திவர்யோ கத்தின்பே திகழ்கந்த னெனுமுண்மை
சத்துசித்தா னந்தபதந் தனிநோர்த னேர்விளக்கு
மெய்த்தருசோ மாக்கந்தர் விரைமலர்ச்சே வடிபணிவாம். (௯)

சீசுப்பி தகடினாழ்வார். (வேறு.)

கைவிரனான் கொருசேரப் பெருவிராவே ருயுயிர்தன் கழல்சே ராத
வெவ்விபழம் மலச்சார்பு விராக்கவவை வி லக்கிவணங் கென்னு மெய்நூற்
செவ்விறெரித் திருவரன்முன் பின்வளை த்து முத்திலிலை தேற்றி யானுந்
திவ்வியசின் முத்திரைப்புஞ் செங்கரத்தான்பகயத்தான்சென்னிசேர்ப்பாம்

வாதாடு விநாயகர். (வேறு.)

மாதானத் தமரர் வேந்து மாதான வெள்ளி பத்தை
நீதாவங் கடிய னேற்கு நீதாவென் றிரந்து வேண்ட
வாதாடி யருள்பு ரிந்த வாதாடு விராய கன்பொற்
பாதா வந்த மேதப் பாதா வுளங்கொண் டெய்வாம். (௧௧)

முருகக்கூவுள். (வேறு.)

அமர நாயகநலனுமி லேனையும் மடிமைத்
தமர னாயக னிரங்கியாட் கொண்டநந் தலைவன்
சமர னாயகன் மனத்தவன் குர்முத நடிந்த
குமர நாயகன் சேவடித் துணைமலர் குறிப்பாம். (௧௨)

திருநந்திதேவர். (வேறு.)

முன்னவ னுணை சென்னியிற் கொண்டு முன்புகப் பெறப்புகத் தவருட்
மீன்னுரட் காப்புஞ் சிவாகமத் தெளிவங் தூச்சிவ ஞானபோ தகநூ
லின்னுப தேச முளங்கொடெம் மவர்கட் கிசைத்துயர் சைவத்துட் புருத்து
மன்னகக் காப்பும் வகித்தரு ணந்தி மலர்க்கழன் மல்க்கழலாமே. (௧௩)

துரீக்காதேவி. (வேறு.)

உமைத னாரருட் சத்தியே வடிவுகொண் டெலகத்
தமர ராதியர்க் கிடர்புரி மகிடனை யட்டாங்

கிமிர்சி ரத்தடி யூன்றினின் நன்புயிக் கிறைஞ்சு
கமர்க ஞாய்நற் பயன்றரு கன்னிதா ணமப்பாம்.

(௧௪)

வயிரவர்.

அயன கந்தவிர்த் தருளுற வுகிரினு லவன்றன்
வியன கத்தனைக் கிள்ளியப் கபாலத்தின் மிசைவெண்
பய ின கத்தனிப் பள்ளிமால் சோணிதப் பயிர்க்கம்
பெயன கத்தணம் வயிரவற் பணிசூதும் பேணி.

(௧௫)

இலக்குமி கரஸ்வதி ஞானசுத்தி. (வேறு.)

திருவரு ஞருக்கொண் டெலகுமியாவார் திருவுயிர்த் தருளுமா தேவி
பொருளுமெம்ப் பொருளு ஞானமும் தருமப் புனிதமும் நயனநோக்கெய்தி
வருப்பருஞ் செல்வி வாணிமெய்ஞ் ஞான மாதெனு மூவர்பொன் மலர்த்தா
பொருடையினிருமைமும்மையினிறைஞ்சியுறத்துதித்துன்னிவாழ்வுறுவாம்

ஆளு நடப பிள்ளைபார். (வேறு.)

தன்னைச் சேர்ந்த தரத்தாலோர் தைய லுருவென் படலையதா
முன்னைச் சேர்ந்த மால்வென்க முதல்வன் கபாலீ சன்கோயி
றன்னைச் சேர்ந்த நாட்குடத்திற் சாரென் படலை பெண்மணி யாய்
முன்னைச் சேர்ந்துப் புறவளித்தோன் முளரித் துணையெம் முடிக்கணியாம்

ஆளு நடபவாசு.

கல்லை வகித்தியெனவருணன் கழல்பூ சித்து வரங்கிடந்தாய்
கொல்லை யடுக்கி நெறியாக்கி யுத்தி கடந்த மால்வென்கக்
கல்லை மிதக்க முயலாது கடந்தேழ் பிறவிக்கடல்கடப்பித்
தொல்லை யடிக்கி டெழுமைப்புதுத்து மொருவன் கமல முளக்கமலம்

ஆளு நடபநம்பி.

எந்தை யருளா லாழியிற்கா லீர்த்த கராங்கொன் றிரந்தழைத்த
தந்த வேழ மோம்பியமால் சமழ்ப்ப வாவி நீர்முதலை
வந்து தோன்ற விழுங்கியசெய் வளர்ந்து தோன்ற வழுதொழுது
கந்த மலர்வாய் மலர்ந்தருணங் கண்ணின் மணியை யுண்ணினேவாம். (௧௬)

ஆளு நடப வடிகுறி.

வேத சிசிற் சுத்தாத்து விதரா சாங்கத் தமர்சைவ
போதம் விலக்கிப் புத்தநெறிப் புதுத்து சிவத்து ரோகங் கொண்
டேதமுறுமா லுட்கவலி நிரித்துச் சைவ நெறிபரப்பி
வேத மொழிமூ கந்தரச்செய் விமலன் கமலத் துணைவிழைவாம். (௨௦)

திருத் தொண்டத் தொன்கபடியார். (வேறு.)

நவந்தரு பேத மாகி நடித்தரு ஞாதெனங்கள்
சிவன்றனி வருக்கத் தாரித் திருத்தொண்ட ரென்னும் வாய்மை
யிவந்தவே தொன்பா நெண்ணென் பானெனு மெண்ணுங் காட்ட
நிவந்தசீர்த் தொண்டர் பாத நெஞ்சினு ளிருத்தி வாழ்வாம். (௨௧)

சேக்கிழார்.

சீரன பாயன் கேள்வி மூன்றிற்குஞ் சிறுபி ராயத்
தோளு யாசத் தோதி யிறைமகிழ்ந் தேற்பச் சென்றக்
காசனை யானை யுய்வித் தாட்கொளுங் கருணை ஞான
வீரனைக் குன்றைச் சைவ வேந்தனைச் சேர்ந்து வாழ்வாம். (உஉ)

மெய்கண்டசிவாசாரியர். (வேறு.)

அருளே மறையே புரிந்தாவி யளிக்குங் குகனே யம்மறைநீத்
தருளே புரிவான் காழியில்வந் தருள்கா லமுணர் தம்வாயா
லருளே தின்றி யழிந்தமையி னதுவுமிலதா வெண்ணெயில்வந்
தருளே புரியு மெய்கண்டா னமலக் கமலத் தாளடைவாம். (உ௩)

அருணந்திசிவாசாரியர்.

சகலா கமபண் டிதரொணுங்கா ரணப்பேர் தாங்கித் தமையடைந்தாங்
ககலா வாரெண் மர்க்கதிப ராயு மடுத்தா ணவம்வினவிப்
புகலா மெய்கண் டான்பதமே பூண்ட தலைமை யருணந்தி
நிகமா கமசி வாசிரியர் நிழல்வண் கழல்க ணினைந் துய்வாம். (உ௪)

மறைஞானசம்பந்திசிவாசாரியர்.

அத்த நருளா லருணந்தி யடிக ளடைந்தாங் குமாபதிக்குச்
செத்த கட்டை யூர்த்தபகற் குருடு செல்கின் றதுவெனத்தேற்
றொத்த வரையே திருமந்தி ரோப தேச மாகவருள்
சுத்த னமலன் மறைஞான சம்பந் தாசான் றுடொழுவாம். (உ௫)

உமாபதிசிவாசாரியர்.

நிலவு திருக்லை யொழுகமுத நிகம ஞான சம்பந்தன்
ருலவ வருள வுட்கொண்டு கொற்றன் குடிவீற் றிருந்தருளம்
பலவன் பணிவு காட்டியருள் பாக்கொண் டனைய சாம்பாஹக்
குலவின் முத்தி யளித்தவுமா பதிபொற் றுணம் முனத்தமைப்பாம். (உ௬)

பட்டினத்தடிகள் அரந்திதாசாரியர். (வேறு.)

பல்லுயிர் களுக்குந் தந்தையாய் மகவாப் பவித்திடாப் பான்ம கவாகி
யல்லொழித்தெண்ணீ ராண்டமார்தருள்வான ருந்தவம்புரிந்தவெண்காடர்
கல்லுரு நந்தி புல்லுண வூட்டிக் கவின்சிவ நாமத்தின் பெருமை
தொல்லுல கெல்லாம் விளக்காதத்தர் தூயசே வடித்துணை தொழுவாம்.

சேந்தமிழ்ப்பரமாசாரியர். (வேறு.)

தமிழே யாண்டு முயிர்க்கிதமன் றருவதலது கற்கசத்தா
லமிழ்தே வரினும் பின்முனித மன்றால் யாரும் யாவும் விழை
தமிழே யாண்டும் பரவுகெனத் தந்தாங் கனைய வியலெனுமா
மமிழ்தே யருளு மகத்தியப்பே ராசா னடிகண் முடிக்கனிவாம் (உ௭)

தருவணக்கம். (வேறு.)

பலபலமுறையினுணர்த்தினுமுணராப்பான்மையேன்றனையுமாட்கொண்டு
வலிதினூ லுணர்த்த வன்றொண்ட மணியை வரதமெய் யப்பமா மணியை
மலமுழு தொழித்தா ளாறுமா முகநா வலகுரு சிகாமணி யென்றே
யுலகெலாம்பரவுமொருகுருமணியையுளத்தினுஞ்சிரத்தும்வைத்துவப்பாம்.

கடவுள் வணக்க முற்றிற்று.

பாயிரம்.

சிவனருள் வாக்கி னூற்றெழுந் துயர்நந் தித்தடத் திற்சனற் குமாரத்
திவன்பெருங் காலிற் செல்லுபு வியாசத் திண்மத் திற்புகுச் சூதத்
தவன்மடை நெறியா லுயிர்ப்பயிர் ஞானத் தண்பலம் பல்சுற வுளமா
மலிர்நரு நிலம்புக் குலகெலாம் புரக்கு மணியநீர்ப் புராணமூ வாறே. (க)

பரனுலகவர்க்குப்பொ துவெனமுதலிற் பகர்ந்தநான்மறைப்பொருள்பலவாய்
விரிபுகற் கசுருத் திரவடி வாகி விரவலி னுண்மையோர் வரிதவ், வருமறை
வாய்மை துணிந்துல சூய்வா னதற்குபப் பிருங்கண மாய்நின், ரெருவின்
மெய் விளக்க லாற்சிறப் புடைமை யொளிருமிப் புராணங்கட் குரைப்ப(உ)

வேறு.

அனைய வொன்பதிற் றிரட்டியாம் புராணத்து ளரிசீ
ரினிது ரைப்பது நான்கயன் சீர்சொலு மிரண்டே
வனியின் மாக்கதை யொன்றுவிண் மணியின் மாண் பொன்றே
புனித நீள்சிவ புராணமீ ரைந்தெனப் புகல்ப. (ங.)

இன்ன வைந்திரு புராணத்து ளிலக்கமாங் கிரந்த
மன்னி யாவரு மதிப்பருங் காந்தமா புராணந்
தன்னின் மூவிரு சங்கிதை தமிழ்முதற் றகைத்தாய்ச்
சொன்ன தங்கரன் சங்கர துங்கசங் கிதையே. (ச)

இத்த குஞ்சிவ சங்கர சங்கிதை யிடத்தே
மைத்த கண்டனெம் பசுபதி மறைபுகல் கண்டன்
சித்த கண்டனெம் மானயி ராவதே சன்சீர்
மெய்த்த கண்டன் வாழ் பிரகதுத் தியான மான்மியமே. (ஊ)

இனிதி லங்குமச் சிவபுரன் மான்மிய மிம்பர்
மனி விளங்கிட வடமொழிக் கடலினும் வரல்கிக்
கனிசி றந்ததேன் கண்பொற் சுவையினுங் சுவிலா
நனியு கந்தசெந் தமிழினிற் றருகென நவீனரன். (ஈ)

இத்த லத்திலோர் சூரிசில்யா ரெனிற்கிவ னன்பே
 ரித்த மிக்குறா னோவ்வாந் தொக்குறா னினையுஞ்
 சித்த நெக்குறான் வாசமெண் டிக்குறா னிதழித்
 கொத்த லர்ச்சுடை யினிற்றிகழ் கக்கையின் குலத்தான் (௭)

திங்கள் வேணியன் சிவார்ச்சுனை நியதியிற் சிறந்தோ
 னெஃகி யற்றமிழ் தூல்பல தெளிதர வுணர்ந்தோன்
 நங்கள் வங்கிய வழிக்கியை சைவசித் தாந்தி
 துங்க மார்துரைச் சாமியென் றுரைபெயர்த் தோன்றல். (௮)

அவனு ரைப்படி மருதுசெய் வழியல் தமலன்
 சிவனு தற்கணன் வாய்மைமான் மியஞ்சொலுந் திறத்தாந்
 நவமி குத்தழக் ககற்றுபு தூய்மையே தந்து
 பவமி ரித்தருண் மெனமனம் பற்றினே னெனினும். (௯)

அவைபடக்கம்.

அவைபடக்க மாமரபென் றதுபுரிந்த வான்றோர்த மாணை பேணி
 யவைபடக்கம் பின்னுரைத்தா ரதன்மகிமை யறிந்துடன்சா ரறிஞர் பல்லோ
 ரவைபடற் றீ ரறியேனா லாற்றுதற்கோ ரறிவுமிலே னாத லாலே
 யவைபடக்கம் புகன்றிடுகோவதுவிடுகோ வுளந்துணியா தஞ்சி னெனே (௧௦)

ஆயினுமோர் படிதுணிந்தே னணிமணிவா சகப்பெருமா னண்ணு லென்னைக்
 கூயருளா விடினுமொறுத் தாலொன்றும் போதுமெனக் கூறி யாங்குத்
 தூயறிஞ ரின் னூலிற் சொற்றொடையா தியிற்பழுது சொற்ற ரேனாந்
 தியுள நீத்தெனேத்திருத்தித் திருவருட்கே சேர்ப்பொனாந் திடத்தி னாலே.

அன்றிடையாரிகழ்ந்தாலென்புகழ்ந்தாலென்னடியேற்கொன்றாவதன்று,
 மன்றுடையான்றிருவருளோவாய்ப்புடையார் காப்புடையார் மலர்ப்பாதங்கள்,
 சென்றுடையீரருள்கவெனத்தெளிந்திரத்தலென்னியல்பாற்சிவஞானச்சீர்த்
 தொன்றுடையார்யாவருக்குந் தூவணக்கஞ்செய்தனன்மேற்றோடங்கினே
 [னே.

தொடங்கியவிந் தூற்பெயர துலகுசாம் பிகைபாக சுந்த ரேச
 னிடங்கொடுவீற் றிருந்தருளும் பெருந்தோட்டத் தத்திச புராணமென்க
 தடங்கொளிதன் றொகைக் கடவு டம்வாழ்த்தப் பூயிரமே சாற்றுநாடு
 திடங்கொடிரு ந்கர்ச்சீர்நை மிச்ச்சிறப்புத் திருத்தலமே தீர்த்தழர்த்தி. (௧௩)

இந்திரசுந் தரசருக்க மிலங்கயிரா வதசருக்க மியோகநாதன்
 வந்தனைசெய் மாண்புகலா வதசருக்கந் திருநீற்று மாண்ச ருக்கந்
 நந்திரமோர் மூக்கவி சருக்கம்வீரணைசசரு க்கந்தா னென்னக
 விந்திதழி முடியுளரி னிருகாண்கேழ் வகையாகி யிலங்குமன்னோ. (௧௪)

இன்னவகை பதினைந்து மின்றமிழின் வீருத்தப்பா வெழுதூற் நின்மேற்
முன்னியதொண்ணூற்றொன்றாய்த் துலங்கியசொற்றேன் ஞானசுருண்சீலர்
மன்னருளொப்பிலாமுலபான்மருவீழ் நிஞ்சருளும் வள்ளன் மாண்பே
நன்னருளத் துறநோக்கி கைக்கலைமிக் குறுவரெனு நயப்பான் மரதோ.

தந்திறப்புப் பாயிரம். (வேறு.)

ஆய முதல்வன் பெருந்தோட்டத் தத்தீச் சுரமான் மியமுலகம்
பாய வன்பிற் கொண்டுவப்பான் பரிவிற் புரிந்தான் தேவையநர்
மேய புனித வன்றொண்ட விமல சூரவன் மாணக்கன்
மூய காணா நகர்வாமுஞ் சொக்க லிங்க தேசிகனே.

(கக)

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஈதிருவிருத்தம் (சடு)

திருநாட்டுச் சருக்கம்.

பொது வரம்.

மணிகொண்ட திருமார்பன் முதலாய வமரரெலாம் வந்து வந்தெம்
பணிகொண்டிற் கருளுகெனப் பரவுநீருக் கோயின்-முதற் பதிக னோங்குந்
திணிகொண்ட பூவுகிற் றிருவளங்க சொவற்றனுஞ் சிறந்த தென்றே
துணிகொண்டு புலவரெலாம் துதியாய்மை நேர்காட்டுஞ் சோழ நாடு. (க)

உம்பரர்க் கும்மருஞ்சொ லுலகெலாம் பெற்றுலகெ லாமுய் காதை,
யன்பினு லருள்சேக்கி பூரமைச்சாய்ப் போற்றுமாமான் பார்த்த தொன்றே
நம்பிரா னயத்தாண்ட நம்பிபெரு நம்பியென நமக்கு நன்மை [சோனாடு.
பெம்பிரான் குலச்சிறைமுன் னியற்றமைச்சின் மாண்புமுடைத் தெழிற்

வேறு.

தாருக வனத்தின் முன்னுட் டனிப்பெருங் கூத்தி யற்றம
போருக குஞ்சி தத்தாட் புனிதனுந் தன்பால் வந்து
பேருகந் களிணு மாறப் பெற்றியி னின்மெஞ் ஞான்றுஞ்
சீருகந் தின்புற் றுடச் செய்வதித் தெய்வ நாடு.

(கஉ)

வேறு.

பூமியிற் புனித பூமிமே லதன்மேற் புண்ணியச் சைவிக மதன்மேற்
மேமலி யதன்மேல் விண்டிகேத் திரநர் திருப்பநி சைவகேத் திரமே
லாமவந் றதிகந் தமிழ்மறைத் தலமென் றறைவரத் திராவிட சுருதிப்
பாமரு தலங்கண் மற்றவந் றதிகப் பண்பதிச் செம்பியர் நாடு.

(கச)

வேறு.

சேர சோழ பாண்டிநடு தொண்டை துருவங் கொங்குதீசி
மீழ்நா டொன் பாண்டித்து மிருதூற் மெழுபா னுன்காகும்
வாழி மூவர் தமிழ்ச்சுருதி மன்னு தலங்கண் மற்றவற்றுட்
குழ விளங்கு மொருதூற்றுத் தொண்ணூ றுடைத்தோர் சோனாடு.

(கி)

முன்னம் பலவர் திருவருளின் முறையான் மறைசீர்ப் பதிகமெலாம்
பன்னுந் தலம்பல் லாயிரமேற் பல்சு மளவோ கோவையுறத்
துன்னும் பதிகத் தலமத்திச் சுரஞ்சார் பெருந்தோட்டம்முதலா
மன்னுந் தலமு மளப்பின்றி வயங்குஞ் சீர்த்திவ் வளநாடு.

(சு)

சேர் வேறு.

திருமுறை கண்ட சோழர் திருமகற் றேர்க்கா லூர்ந்த
வருமுறை நீதிச் சோழ ரனபாய ராதிச் சோழர்
பெருமுறைத் தெய்வச் செங்கோல் பிள்ளை நருள்வி ளக்கந்
தருமுறைச் சைவ மோங்கத் தழைப்பதிச் சென்னி நாடு.

(எ)

தமிழ்மறை தந்த செல்வர் தாம்பல நாடுஞ் சார்ந்தத்
தமிழ்மறை தந்தா ரேனுந் தன்னிடை முழுதும் வைத்தே
தமிழ்மகி ழிறைகை யொப்பஞ் சார்தர வெளியிட் டெல்லாத்
தமிழ்மறைத் தலமுஞ் சீர்ப்பத் தந்ததிவ் வந்தண் ணாடு.

(அ)

பொன்னிமா நதியின் சார்பாற் பொன்னிநா டென்ப தொன்றோ
பொன்னெலாம் புவன மெல்லாம் பொருவறப் பொலித் லானும்
பொன்னிநா டரிநி றத்தும் பூவினும் விழைந்தெஞ் ஞான்றும்
பொன்னிவா சத்தி னானும் பொன்னிநா டின்ன நாடு.

(சு)

இப்புவி நாட்டிற் கெல்லா மிடையமர்ந் துயிரீ தென்னு
மப்பரி றறலோர்ந் தந்நா டனைத்துந்தன் சென்னி மேற்கொ
டிப்பிய மகிமை வாய்ந்த திண்மையாற் சென்னி நாடென்
றெப்பு வனங்க ஞம்போற் றிருஞ்சிறப் புடைத்திந் நாடு

(சு0)

எத்திசை நோக்கி னுங்கட் கிதமுஞ்செய் பைங்கு ழீட்ட
ந்ததிய நதிக ளோட்ட நிறைமலர்ப் பொழில்க ளீட்டஞ்
சத்தியப் பொருட்டே வாரஞ் சாற்றுநந் தேவ கோட்ட
மெத்திய பொலிவு காட்ட விளங்குமில் வளங்கொணாடு.

(சு1)

தேட்டமன் சீவா தாரஞ் சீவன மதன லேனை
நாட்டக நாணச் சீவ நதிகள்பற் பலவெஞ் ஞான்று
மோட்டமன் னுயிரி லைப்பண் புற்றிடு குறிகொ லென்ன
வீட்டமன் னீர்நா டென்பே ரெங்கணுந் திகழ்மிந் நாடு.

(சு2)

எங்கணங் கழனி மல்கு மெங்கணுந் துழனி பல்கு
மெங்கணு நெற்போர் நல்கு மெங்கணும் பொற்பே புல்கு
மெங்கணும் பாவ னங்க ளெங்கணும் பாவ னங்க
| நெங்கணும் பாவ னங்க ளெங்கணும் பாவ னங்கள்.

(சு3)

எங்கணு மருவி மோதி மெங்கணு மருவி நீதி
மெங்கணும் பன்ன சாலை பெங்கணு மன்ன சாலை
மெங்கணு முழுவ ரங்க மெங்கணு முழுவ ரங்க
மெங்கணு மான்கோட்டங்க மெங்கணு மான்கோட்டங்கள். (கச)

மலைவளம் பரவு முல்லை மலிவளம் விரவும் பண்ணைத்
தலைவளம் பொலியு மெய்தற் றருவள மலியு மோதுங்
கலைவள முழங்குந் சைவக் கவினவளம் தழங்கு ஞான
நிலைவளம் பேரின் பூட்டு நிறைவள நீர்நா டெங்கும். (கரு)

பொற்றாம்பிப் பெருஞ்சீர் நாட்டுப் பொதுவளம் விரித்துக் கூறு
மாற்றலின் நெனக்கிங் கென்பா ரதைகமற் றதற்கு நாணை
மென்றுமுற் றிசைச்சுப் பெற்றா லெத்தகை யோர்க்கு முற்றா
மெற்றுணை மழைச்சீ ராதி தெரிந்தவா விளம்ப லுற்றேன். (கக)

மறபுவளம்.

வானிறச் சத்து வான் மா மாணுற வானி லேகி
நீனிற் றவயிரி யுண்டந் நிலையுயிர் தமசு நுத்தாற்
போனிற மாநி தத்தாய்ப் போந்திரா சதஞ்சார்ந் தாக்ருத்
தானிறஞ் சேந்த சமலை சார்ந்துவிண் படர்ந்த கொண்டல். (கங)

படர்முதி னிலையில் லெவ்வப் பற்றின ரகத்தை கூறு
மடவதி குணத்தி னூர்த்து மாண்பினர் முன்போற் சையத்
தடவரை சார்ந்தன் மெயு தகங்கழன் றமைந்து பண்டைந்
கொடர்மலங் கழன்மு நாய்மை துன்னுயி ரென்ன மன்னும். (கஅ)

மலைச்சி ரஞ் சார்நீ ழுத மலினமற் றெனிர்த லன்பர்
மலைச் சூணச் சூருவான் முன்னை மாசுழிந் தொனிர்தன் மாணு
மலைக்கொணர் முற்று மயவற்பிற் கனித்ததோர்ந் தருச்சிப் போர்க்
ளலைக்கொடற் போத முற்று மாற்கினி தனித்தன் மாணும். (கக)

சென்னியிற் சைய வெறுநிற் செல்லுங்கா விறுமாந் தெய்தி
யன்னதை யடுத்தப் பெப்தாங் கமைந்து வீழ்ந் திலங்கு தோற்ற
யின்னருண் மெய்கண் டான்பா செப்தரு ணந்தி யாண
வந்தில வினாப டிக்கீழ் யணங்கிப் நிலைமை காட்டும். (உ௦)

மேகத்தின் றானீர் சைய மேனிப்பல் லருவி யாறென்
ருகித்தொல் லுலகம் போற்ற வாக்துற லரு மறைக்கு
மேகத்தன் றன்பாற் சத்தி யிவைநித்பல் றுருவா யாவி
சோகத்தை நீக்கி யுய்வான் ரோன்றுதல் போலு மன்றே. (உக)

பேறு.

சைய கிரிநின் ரோழுகருவி தளவத் தொடைய னிரைபுரையு
முப்ப வியலா துடனொழுகே னக்க ஞாலியண் டினமுறமும்
பைய மயில்க ளமர்வேங்கை பரவிந் திரட்ட சகன்னுணையுஞ்
செய்ய வத்தீச் சுரலிங்கஞ் சிவனு மனைப திருமலைபே. (உஉ)

வேறு.

கொங்கைநின் நிழிபால் கண்டு தெவிட்டுறக் குடிப்பா னூர்வ
மங்கண்மிக் கோடிச் செல்சே யாமென வாங்காங் குள்ளார்
தங்களுண் மகிழ்ந்து சென்று சையவெற் புச்சி நின்ற
மிங்குல குய்யப் போது நீத்தங்கண் டின்பு கூர்வார். (௨௩)

இராவணன் கயிலை மாண்போர்ந் திற்கொணர்ந் துய்ப்பான் சென்றான்
பராவுமிந் நாட்டார் சையம் பல்வடஞ் சேர்த்தொன் றுக்கி
விராவியீர்க் கின்ற ரொன்ன மேற்பல வருவி யொன்றித்
தராதலத் தேகு பொன்னித் தண்கரைச் செறிவர் பல்லோர். (௨௪)

சிவனிடத் தகில மீன்ற சிவையுறு மியலா லாவி
யெவைகளு முய்வான் போது மின்னருள் வெள்ள மென்னச்
சிவனுறு சைய வெற்பிற் செல்லுறு செயலா லாவி
யெவைகளு முய்வான் போது மினியகா விரியி னீத்தம். (௨௫)

வாலநத் தூர்சி றப்பால் மரைமல ரயனை மாணும்
பாலநத் தபிலி ருத்தி பயிற்றலான் முகுந்த னேருங்
காலநத் துறச் சென் மாண்பாற் கண்ணுதல் விழையுந் தென்சொற்
சேநத் தவனக மண்ட லோதகந் தேக்கு பொன்னி. (௨௬)

வேறு.

அயனகரமர்ந்தோரரசுவேண்டுறச்சென்றவீர்சடைத்துஞ்சியோர்முனிவாய்த்
துயருறப் புகுந்து மிச்சிலாய்க் காதிற் றேன்றியென் படலசேர் கங்கை
மயலுறச் சிவன்பால் வைகியோர் முனிக மண்டலத் துற்றொரு கோட்டுக்
கயமுவர் தொழக்க நந்தனம் புகுந்த கவின்மிகு சிறப்பிப்ப் பொன்னி. (௨௭)

இயல்பினிற் பளிங்கொத்து றுமலைத்தேனையெழின்முலைப்பாறயிர்நெய்யை
வயலினிற் கருப்பஞ் சாற்றினே யீர்த்தய் வண்ணமா யேழெனக் கடல்சார்ந்
தயர்வகன் றதுவா யகமகிழ் பொன்னி யைம்மலஞ் சார்ந்தவை மாய்ப்பின்
னுயவருள் சிவன்ற னுந் திச்சிவ மயமா யுடங்குவாழ் புற்கல. ரொக்கும் (௨௮)

குறிஞ்சி.

குன்றுறழ் புயமேல் வள்ளிமென் கொடிமுன் குலவிய தருநலங் குறித்தோ
குன்றுறழ்நாற்கோட்டிபந்தன திடப்பூங்கொடியினவளர்த்தமைகுறித்தோ
குன்றுவர் தன்னை வந்ததூர் தந்தை குன்றுறிற் கொண்டதுங் குறித்தோ
குன்றுதோ ருடுங் குமாணக் குறவர் குலந்தொழி வமர்வது குறிஞ்சி. (௨௯)

உயர்பொரு ளெனமே வாதிற் வுளரொள் ளொளிமணி யாழிக ளொதுக்கி
யுயர்வெனத்தினே முன்விதைத்து றுபயன்கொண்டு துபெரிதென நுகர்ந்து
ருயர்மறைமுடிமேலரசவீற்றிருந்தாங்கொளிரைவமேற்கொருநழி, ன்றிப்பா
யுயர்வெனக் கொடுத்த தம்மதமேற்சென் றுண்மைநோக் குரணிலார் போல

காளத்தி யணுக விருண்மல வலியைக் கடிந்தெனத் தடிந்தெறு ழியைமுன்
வாளிற்கண் ணப்பர் வதக்கித்தற் போதம் வழங்குதல் விளங்குற வவ்வு
ஞளத்தற் களித்தாங் கிறவுளர் வேட்டத் தாறியிற் பட்டவே னத்தூ
ஞளத்தண்மலர்ச்சேவடிக்குகன் றிருமுனலம்பெறப்படைத்தனார்மப்பார்.

சூன்மவர் மகளி ருடுப்பன குழைகள் குலவுகா தடுப்பன குழைகள்
வென்றிகொள் விழிகண் டிரிவவு முழைகள் வியாக்கிர மடுப்பவு முழைகள்
ணன்றொளிர் தரா முகுப்பன கழைக ணங்கையர் மொழிகளுங் கழைகள்
ளொன் றுபல் வருவி தருவன மழைக ளுந் பார்நின் றிழிவன மழைகள். (௩௨)

இறவுள ருழையி னுழையுரி நாக மேழைய ரல்குல்பைந் நாகம்
பொறைதரு மொண்டிண் முலையினை நாகம் புயலெதி ரொலிப்பது நாகஞ்
சிறுமிய ருதைப்ப மலர்வது மசோகஞ் செயல்வகை யெவைகளு மசோகம்
விநன்மயி லூர்தி விழாக்கொணர் விசாக மிசைவதை வனத்தவி சாகம் †

அழகிய திருச்சிற் றம்பல முடையா ரென்றருட் கையெழுத்த மைத்தாங்
கெழுதிய சுருதி யருளிய மணியா கீசர்வா கீச்சுந் தரந்நங்
கழுமல மணிமுற் பெரியர்தஞ் சுருதிக் கண்ணெடுத் தேத்துகண் ணப்ப
முழுமணி தருமிவ்வன சரகுலச்சீர்மொழியின் முற்று றுங்கொல்பல்லுகங்கள்.

தங்குலமுதலென்றெங்குபேரார்வந்தழைத்தெழக்கண்ணப்பரினைத்தாட்
பங்கயம் பரம்ப ரைப்பணி புளிந்தர் பரவுமக் குறிஞ்சியிங் கோயுத், துங்க
வெற் பெறும்பீச் சுரஞ்சிரா மலையே தூயவாட் போக்கிரத் தினமுன், நெங்
கணு யகன்வாழ்மலைத்தலம்பலகொண்டிலங்குமேலிசைப்பதெங்கி தன்சீர்.

முல்லை.

அண்டர்தம்பொருட்டேபாற்கடல்கடைந்தாங்காலத்தாலோலமிட்டலைந்தல்
வண்டரோ டமல னருளினு லமுத மளித்தன மவர்க்கவ்வா நன்றிங்
வண்டர்தம் பெண்டிர் பாற்குடங் கடைந்தா ரமுதெமக் களிப்பரா தலினிங்
வண்டர்வாழ்நிலனே மபுதல்கடனெமக்கென்றழிமாலளிப்பதுமுல்லை. (௩௪)

பன்னெறிகளையுந்தழுதம்பொதுச்சைவபசுபதியண்டன்பொற்பொதுவன்
றுன்னுயி ருடனா யியக்குபு கருமந் துய்ப்பித்தாங்கிதம்புரி தொழில் போ
லின்னிலத்தண்டன்பொதுவர்பல்லான்மேய்த்தியக்கலாற்பசுபதிப்பெயர்பெற்
நந்நிரையேகு மிடந்தொறு முடன்சென்றவை புசிப்பித்திதம்புரிவார். (௩௭)

குடத்தியர் கொங்கைக் குடத்தியர் துத்தக் குடத்தியர்நடத்தியற் குடத்தன்
குடத்தியல்பான்முன்னெடுத்தியல்கரந்துகுடித்தனனடித்தனர்முன்னேர்
குடத்தியல்பான்முற்குடத்தனோர்நாமேகொடுத்தருள்பெறு துமென்றாங்குக்
குடத்தியல்பான்முற்கொண்டியர்பூவைகுலவுறுநெறியினேகுவரால். (௩௮)

திடத்துறு விநகிற் றீயெனப் பாலிற் றிகழ்தரா நெய்யென மறைந்தெவ்
விடத்தினு நிறைந்த சிவனைநாங் காணே திதுவென வரசசொல் சுருதித்
தடப்பொரு ணைர்காட் நெரெனப் பொதுவர் தாமர ணியைக்கடைந் தும்பால்
குடத்தியர் கடைந்து மாயராய்ச் சியரென் குறிப்பொரு ணனிவிளக்குவரால்.

பூவைதன் னடிமே லரவினஞ் சூழப் புடையிற் றல் வெண்மதி பொருந்த
வாவினம் பொழிபா னிலனெலாம் பரவ வாயிடை நிற்நலவ் வாழி
தூவலே பரித்த கரன்பயோ ததிமேற் றுலங்கர வணையுற றுணையு
மோவற வங்கண் மேவுபல் லண்ட ருவன்பரி சனக்களை யுறழ்வார். (௪௦)

† இவனத்து அவி—மலைநெற் சோறு, சாகம்—காய்வகை.

பூவையர் மலர்ப்பூங்குழல்கள் பைம்பூவைபுகன்றிடுமொழிகண்மென்பூவை
தாவற நாளும் வளர்ப்பர் நம்பாவைச் சாற்றரும் வடிவு செம் பாவை
கோவமென் றயிர்க்கு மதரவாய் கோவை கடையின் புறுவந்தங் கோவை
மூவரி னிளைய னுயதந் தேவை முன்னிவாழ் வுறலயர் தேவ்வ. (ச-8)

சைவமந்திரமென்றுலகெலாமுணர்ந் துதலைமிசைக்கொண்டுவந்திறைஞ்சுந்
தெய்வமந் திரமூ வாயிர முலகர் திருந்திய மொழிந்தருண் மூல
ரெய்வமந் திரங்கட் குன்னாயி ராணைந் லெழுத்திசை பரப்பிவென் னொளியே
செய்வமந் திரனை ியழைத்தவா னுயர் திருக்குலத் தவரிவ ரம்ம. (ச-9)

உலகெலா முயத்தென் மறையமு தூட்டி யோம்புவா க்சு மாதாவுக்
கலகிலாப் பொதிசோ தளித்தபைஞ் சீலி யாங்கிடர் களை கென வுமைபொன்
முலதிலா வமுதுண் டருண் மணி பதிக முழுதரு னெடுங்கன முதலா
நலனுலாந் தலம்பற் பலதனில் வாய்ப்ப நற்றயம் புரிந்தது முல்லை. (ச-10)

மருதம்.

இந்நிலத் துதித்த தெங்குடி காதி யாவ்மொண் சாலிவண் பயிரு
மெந்நிலத் தணியாய் விழிக்கெலா மின்பா யியன்மகா நிகட்குத விழுமா
நந்நிலத் தருக்க ளாலுமிந் நலங்க ணமக்கில யெனச்சுரா திபனிச்
செந்நிலம் வளர்க்குங் கடனெமக் கென்றே சிறப்புறப் புரப்பது மருதம். (ச-11)

வேறு.

உயிரென வெழுத்தோ ரைந்தை யுடை மையா னெசர்வே தம்மே
புயிரென நான்கு வேதத் துட்சிறந் தொளிநு மாபோ
லுயிருடற் குயிர்நிலத்தா மோதன முதவு நீரா
லுயிரென நானிலத்து னொளிரவது மருத மொன்றே. (ச-12)

பூவனமணம்போல் யாண்டும் புணர்சிவ சத்தி யின்பாற்
பாவன வருளின் வெள்ளம் படர்ந்து பான்மை போல்
மாவன முகில்குழ் வெற்பின் வந்தொழு கருவிப் பொன்னிச்
சீவன வெள்ளம் பல்காற் றேக்குடி செல்லு மெங்கும். (ச-13)

தாயர்தம் முலைக்கு டத்துத் தந்நசைஇ யுண்ண வோடுஞ்
சேயர்க ளென்னப் பொன்னித் திருநதி நீத்தங் காலிற்
பாயவந் தூர்க டோறும் பல்குபல் லுழவ ரன்ன
தூயவா ரமுத மாங்குச் சூழ்வயல் வாய்மடுப்பார். (ச-14)

சைவரைக் கண்டு முட்டுச் சாற்றயான் கேட்டு முட்டென்
றில்வுரை புகல்வேந் துள்ள மெனக்குழை யாய யற்கட்
செவ்வீரர் புகலுங் காழிச் சேயருள் வெள்ளம் புக்க
வவ்வா னுளநெ கிழ்ந்தாங் கணிநிலங் குழைந்த தன்றே. (ச-15)

எத்துணை மாறு பாட்டி னிளகுறக் கொடிய வன்மைச்
சித்தரே யென்னி னும்போ தித்திடு சிவாசான் சர்வ
சத்திமா னென்னில் யாரே தப்புவா ரொப்புறம்
லித்திறங் காழிவாழ்வா லிளகிய வரசாந் கண்டாம். (ச-16)

ி வென்னொளியே செய்வதாகிய மந்திரம்—கயிலாசம்

கா'லிவாழ் வருட்கை தீண்டக் காவலன் குழைந்த நெஞ்சி
வாழ் மல வி'னமுன் போழுத் தறிவொளி யெழத்தீர்ந் தாங்கு
மெழிக்கொண் டிழுவர் பஸ்கால் வி'யனில முழுத சாலில்
வீழ்மணி யெழுப்ப ரம்பு மிதுகைத் தொப்புச் செய்வார். (௫௦)

கவுணியர் குலதீ பம்பால் கமழ்நிரு வாய்ம லாந்து
வி'யமணி மந்தி ரச்சொற் தெளிப்பாய்த் தென்னர் கோமா
னலி நூந் துதீ'னமு னைத்தாங் கந்நிலத் துழுவர் சொற்க
நருவகைகிற் குறத்தெ ளிப்ப வுடன்முழைத் தெழுந்து பஸ்கும். (௫௧)

வழுதியர் கோணு ளஞ்சார் மந்திரச் சொன்மு னைத்தாங்
கெழுசிவத் துமையின் பைங்கே ழிலங்குத லென்ன வித்து
முழுவர் சொன் முளைப சப்புற் றோக்கின் னுலகெ லாமுந்
தொழுசிவம் பணியா தியார்க்கு மெனுமறைத் துணிபு ணர்த்தும். (௫௨)

அகத்தொளிர் சிவம்ப ரார்த்த மாப்புறத் தினுந்தா பித்துச்
செகத்தாய் பேணுஞ் சைவா சிரியர்போ னுற்றங் காலி
னகத்துறு நாறு கைக்கொண் டப்புற நிலந்தா பித்துச்
செகத்துய வுழுவர் தத்தஞ் சீவனிற் பேணல் செய்வார். (௫௩)

தெளிபரி பாகர் நெஞ்சிற் சிவமுதல் விளக்கம் வாய்ப்ப
வி'யாயு டின் பமுதுண் டன்ன வசத்தராய் விளங்கல் போல
வனநிறை சொல்லி ளம்பி மன்னர்மங் கையர்கண் மாந்தி
யவவறு சொல்லி ளம்பி யவசராய் வையு ரைப்பார். (௫௪)

நெருநல்யான் வருவீர் நானோ நீவந்தோ மவன்றான் ரென்ற
சொருவன்வந் தார்கண் மற்றோ ருற்றன னெருது தின்றான்
வருகளை வளர்த்தார் சாலி மன்னர்கள் பிடுங்கிற் றென்பார்
மருவிடந் திணைபால் கால வழுக்கற்பார்க் குணர்த்து வார்போல். (௫௫)

வருகவென் பாரை யெம்மைப் போகென வழங்கிற் றென்னென்
றருகுதீ இச் சினப்பர் மேல்பா லழைத்தல்கேட் டெதிர் பிராசி
விரைபொரு சூத நேர்நீர் விளித்ததென் பழந்தா வென்பார்
பரியமாந் கனியெனா த்தென் பழுமுதிர்ந் தனசு வைப்பார். (௫௬)

கோதறு வெண்க டற்கட் குடியன்காப் புறமா லன்னான்
காதலன் பிரமன் போதின் கட்குடி யன்மற் றெங்கள்
சாதியே தால மேலாத் தலைக்கொளு நீர தாகுந்
தீதினஞ் சாதிபோனஞ் சாடியார் திறத்தின் றென்பார். (௫௭)

சிவமுத லொளிநு ளத்து வாசனா மலஞ்சேர்ந் தாலைந்
தவிரெழுத் தறைந்து சேட மறக்களைந் தப்ப யன்கொள்
பவரென விடையி டைச்சார் பல்களை கட்டுச் சாலி
யுலகையி னுயிரின் மேலு முழுவரின் புறவ ளர்ப்பார். (௫௮)

தன்னருண் மந்தி ரச்சொல் சார்நெடு மாற நுள்ளத்
தின்னருட் சைவப் பைங்குட டெழிலுறச் சண்பை வள்ளல்
பின்னரும் பதிகத் தெண்ணீர் பெய்தலி னுழுவர் சாலி
நன்னிலை யுறநீர் செவவி நாடினின் றுய்ப்பார் பின்னும்.

(௧௯)

மேனியிர்ம் தெழுபைஞ் சாலி வெண்கதி ரீன்று முற்றி
வானிறம் பசுநது பொனமை மரீஇப்பழுத் தவ்வி யத்த
மானின்முகக் குணவி யத்த மற்றவற் றுலீசன்பா
லானம ருருத்தி ரன்மா லயன்வருந் தோற்றங் காட்டும்.

(௨௦)

பணியுமா பணியே யென்று பகர்தரு சுருதி வாய்மைத்
துணிபுநேர் காட்டி யாங்குச் சொல்கதிர்ப் பரம்பொ ருது
மணிநெடுந் தலைவ ணக்கி வயங்கல்கண் டெழ வன்ன
வணிலிவம் புரக்கும் வேந்தி னருணியினத் திறைஞ்சிச் சூழ்வார்.

(௨௧)

கதிர்விசும் பிறைவ னேகண் காணமா கம்மே லோங்கக்
கதிரரிந் தரிகி டத்திக்கனவரை யெனவு யர்த்தி
மதியணி புனிதன் சொன்ன மலைவளைத் தாங்கந் நெற்போர்
மதியணி மலைகள் சாய்த்து மாடெலாம் விரிப்பார் மள்ளர்.

(௨௨)

வேறு.

எனதுபுன்மொழியென்றிகழ்ந்திடா துள்ளமியைத்தயிராவதநாதன், புனித
மானமியங்கொண்டின்புறம்பெரியர்போலரிப்பரப்பிலேற்றினங்க, எரினிது
கைத்தொதுக்கிப்பலர்லம்பொங்கழிகாற்றினினனி தூற்றிவென்மணிகொண்
டனையமான்யியம்பக்குவர்க்குஞ்சொல்லவர்போலறுவகைபாத்தளித்துவப்

[பார்

கனிகளின் மூன்றே சிறத்தன வையமுற் கருதுபல் சிறப்புடைப்பொருள்க
ணனிமிரு வளனும் பொலியுயிப் பணையே நாலவ்ரசொற் பதிகங்க ணனிசா
ரணகவண் புகலி கமலேவீ ழியை யாறிடை மருதுபொற் கோயி
வினையன தலம்பற் பலவுள வம்மா விநிலப் பெருமையா ரிசைப்பார்.

(௨௩)

நெய்தல் வேறு.

எனே நிலங்கட்க சதிபருரித் தியல்பன் றேனு மினித எரிப்பார்
யானே நிலமின் னதற்குரிமை யியல்பி னுடையே னீதலதூஉ
மேனே தனையை யீண்டுதித்தாள் விழைந்து மருகா யிவண்ம ணந்தா
லானே யுடையா னெனவருண ஞர்வ மிகப்போற் றுவநெய்தல்.

(௨௪)

புறவ முகந்து போற்றினன்கான் முளைபோற் றியமுந் நீர்த்தேவை
நறவ முகந்துண் னுறுமலர்ப்புண் னாக மூல நறுநிழலிற்
சுறவ முகந்து லங்குமருப் பூன்றித் தொழுது முன்படைத்த
நறவ முகந்துண் பாதாபாத் தியர்க ணாரு நனிகளிப்பார்.

(௨௫)

கலைநீர்க் கடலு ளாழ்பொருளுட் கண்ண னோக்கி யெடுக்குநர்போ
லலைநீர்க் கடலு ளாழ்துவர்சங் கார மாதி குளித்தெடுப்பார்
கலைநீர்க் கடலு ளாழ்பொருளுட் கரைசீ டர்க்கு விரிக்குநர்போ
லலைநீர்க் கடலுட் பொருள்வாரிக் கரையின் விரிப்பா ரப்பாதர்.

(௨௬)

இனைய நிலக்கோ ரிறைமகன்சோங் கிருநீ ரியக்கிச் கிருருடன்போய்க்
கனையின் படுத்துப் பொருள்கொணர்தல் கலனூர்ந் தருள்வெண் காட்டழக
டனைய ராய மகாலிங்கர் சாரு முகாரோ டிறொருமீன்

முனைய வடிவைத் ததிற்பொருக்கண் முநிரக் கொணர்ந்த வெய்க்காட்டும்.

பிரிவி னிரங்கு நரைநோக்கிப் பெரிது மிரங்கு முடிதிறல்

முரசு மாயு மவன்றுவச முழுமின் குவால்கண் மகக்கவந்தது

திரித வெவனா மெனவலைஞ் செகுப்ப * வாரி னிலையெனாந் திழை

தரிவை மாரெங் கண்ணிணைநே ரகமெங் கேகிற் றெனக்கிழம்பம். (சுசு)

வெள்ளி மலைபொன் றேவடபான் மேலந் தென்பாற் காசுந்

யுள்ளிட் டோங்குஞ் சிலநூல்கொண் டெனரவ வின்டோ வாய்மொ

வெள்ளி மலைநேர் காண்டுமென வியந்து நீனைந்திவ் வுளையொ

னுள்ளி யோபல் லுப்போங்க லுமண ரமைக்கு மிடம்பலவால். (எடு)

எனைய சுவைய பொருள்களுமீ தின்றி யமையா தெனச் சிறந்து

மனைய வுப்போங் கலைத்தலையாய்த் தறவிற் கரைப்பார்க் களிப்பாரா

தெனைய பொருளோங் கினுந்தாழா திறுமாப் புறுவார்க் கறிஞறியே

லனைய ரிறைவொன் றிலாதிறுமாப் படைவார்க் கந்தோ வறையாரார். (எக)

அமல நமலைக் கந்தாங்கத் தருள வதன்பி னவனருளா

னிமல னாஞ்சந் தரனுபமன் னியன்கும் போற்ப வன்னுரை

யுமைசேய் நம்பி சேக்கிழா ருமாப ியையுன் னேறாபுகழ்த

விமல வதிபத் தரின்குலத்தோ ரிலரே வினிகாம் வினம்பல தென். (எஉ)

அனக னுடனா யகஞ்செவிகண் ணவன்பா லாக்கிச் செல்பொழுதும்

தனதன் றினத்தன் வசத்திந்தத் தண்பு காட்டொழிற் கார்ப்பல

வனமா முல்லை வாயினெய்தல் வாயில் கவிதை மத்திச

மனவாழ் பெருந்தோட் டம்முதற்றிற் றாந் தல்கண் வாய்க்குமிவன். (எங)

பாடல்

குறிஞ்சி முல்லை திரிந்திடைநற் குணமா னபித்திப் பொழுதுளதா

யிறந்து படினுஞ் சூரிகப்பெ ரினைந்தம் பனத்தி லெகாட்ட மரீதுச்

செறிந்து வாகை யீந்துபடுருத் திரிபு ராந்ந் பாய்க்கொல்

விறத்த பயன்பற் பலவார்க்கு மேவ * ன்செய்தம் கற்றப்பலே. (எச)

தினையங்குநீர் வேறு.

வரைவெழுமுத் தினமுறவா மலகபல மான்கனநின் வந்துதாக்க

நிரையினிரிந் தோடுறமா னிறுமெழி வயன்புலிற் கவிநிப்பாப் பாளை

நிரையழக்க வலகையெனா தி டத்தாளம் விளவி மாதத் தீம்பழர்க்குந் காட்டிம்

விரைபுகழ்பாதகநு லைப்பலவா லுத்தியே மெய்க்கைத் திணைகள் வீரவால். (எடு)

வேறு.

பத்திகல னறியுதனை ன்சேச சேய் பன்னிரி ன்மெற் பார்க்கடவிற் பள்ளி

கொண் டோன் பத்திலையாய்ப் பாணமா யுந்தி முன்னறப் பண்புறமா லுரத்தா

சுந் பயிலவுந் வேண்டா, தந்தருவா னிசினணிமுன் குறுப வெல்லா மவிரு

வனை யரசம்விலைத் தருட்டிபா லிகசு னித்தகாபுக் கருங்கிற் றிருத்த னந்

நாட் டின்னசையே விதன்வெருமையிசைப்பார் யாரோ. (எசு)

விருவிருத்தம் (எசுசு)

திருநாட்செருக்கம் முற்றிற்று.

திருநகரச் சருக்கம்.

உலகமெலாம் பற்பலவுண் மியான மெவையு மிதற் கொல்வா தென்பான்
பலவளநீர் வகலமெலாம் பன்முறையு நனிபார்த்துப் பார்த்திவ் ஓரை
யுலகமெலாம் புகழ்பிரக துத்தியா னம்மெனமுன் னுரைத்தா னம்ம
பலவளனுஞ் செறிசுவர்க்கபதியாஞ்சந்தரனெனில் யாம்பகர்வதென்னே (க)

பொதுநீர் வேறு.

பொன்மை சான்றபன் மாடங்கண் மிசையெலாம் பொற்ப
வின்மை சான்றவச் சிரமணி புகித்தொளிர் வித்தான்
முன்மை சான்றகண் ணுதலரு ஞ்ருவென மொழியு
நன்மை சான்றது திருப்பெருந் தோட்டமா நகரம். (உ)

துங்க நீன்மணி மாடங்கண் மரகதச் சுடர்ப்பொற்
பைங்கண் மாடஞ்சொற் பயிர்கொஞ் ஞான்றும்வாழ் பழை
மெங்க ணும்பசற் தொளிர் தலா னிமாசல் மீன்ற
நக்கை போல்வதத் தீச்சுரப் பெருந்திரு நகரம். (ஃ)

கயமு கத்தன வாடலை விரைத்தவக் கவிஞர்
கயமு கத்தன வாடலை விரைத்தவக் கவிஞர்
னயமி குத்தவா தாடிய கணைசன்போ னு
நயமி குத்தது திருப்பெருந் தோட்டமா நகரம். (ச)

இச்செய்யுளின் முதலடியை, “கயமு கத்தன் அவ் ஆடலை விரைத்” என
றும், “கயம் முகத்து அன ஆடு அலை விரைத்” என்றும் பிரித்து,
முறைபே கயமுநகரனது அந்த மெற்றியை மடக்கிய எனவும், வாயி
காட்டித்துள்ள அந்த ஆங்கினை அலைகள் விரைக்கோ முண்டையனாகிய என
வும் இரண்டாம் ஓரைய, கயமு கத்தன ஆர் தலை விரைத்த என்னும் கயம் உக
தன வாய் தலை விரைத்த என்னும் பிரித்து, யாரை முகவிஞையகண்டைய
ஆளுதலைத் தன்னிடத்துக் கொண்ட எனவும், இவ்விஷயம் பொன்னு
ளியை இடந்தோறுஞ் சூழ்வித்த எனவும் பொருள்கொள்க.

மலைவி லாந்தல் பார்ப்பதி கண்மணி யெனலாற்
கலைவி லங்குமா கரவரன் காதல மாண்பா
உலகெ லாம் தனி மொழியினோர் குமரனை யொக்து
நலனி றைந்தபல் வளத்ததத் தீச்சுர நகரம். (நி)

இச்செய்யுளின் முதலடியில், மலைவில்லார் நுதல் கண்மணி பார்ப்பதிகண்
மணி யெனத் தனித்தனி கூட்டி முருகனுக்கும், மலைவு இல்லாதவர்கள்
நுதலுகின்ற பாரிலுள்ள புகிகளுக்கும் எனலாம் என்று கருத்தும்,
இரண்டாம் ஓரையில், மாண் விளங்கும் மா கர ஆரனது புத்திர மாண்பாவென
முருகனுக்கும் கலைகள் விளங்கும் ஆகர மென்மையை யாவருக்காதலிக்
கின்ற மாண்பாவென கருத்தும் பொருள்கொள்க.

வீதி யெங்கணும் விழாவணி காடொறும் விளங்கும்
வேதி யெங்கணும் வீடுகொத் திரநலன் விரவும்
புகி யெங்கணும் புறத்தகத் திருநறப் பொலியுஞ்
சோதி யெங்கணும் துடைதரு திருப்பெருந் தோட்டம். (சு)

§ தனிமொழி—நின்றுபதம்

வேத னாவினும் பாரதி வீற்றிருத் தருளும்
மாத வன்னித யத்தினும் திருமகள் வாழும்
போதை பார்க்கணின் ஞானவண் மகண்மிசப் பொலியு
நாதன் வீற்றிருத் தருளுமத் தீச்சர நகரம்.

(௭)

இத்தி ரன்னப னிந்திரை கேள்வன்முன் னிமையோர்
வந்து வந்தவி ராபத நாதனை வணங்கித்
தந்த மிட்டகா மியம்பெற்றி வாழ்பெருத் தகைத்தா
னத்தி நாயக னம்பெருத் தோட்டமா நகரம்.

(௮)

உம்ப ராதிபா வருந்தினம் புருதலா லுமைசே
ரும்ப ராதிப னருந் கொடு போதலா லுடக
நம்பு தூலீ லந்த மாநியென் சொற்பொரு ணவிலு
கம்பி ரானமர் தருளுமத் தீச்சர நகரம்.

(௯)

செறியி னீங்குவ கதிர்களை மாடநீ ணிரையா
லறிவி னீங்குவ முலகளை யறப்பிணத் திடலாற்
செறியி னீங்குவ கழறரு காய்களை செலுத்துங்
குறியி னீங்குவ யாங்கனும் பூங்களைக் குலமே.

(௧0)

மெலித்தி ரங்குவ மணிக்கலை மெல்லியர் துசுப்பே
கலங்கு நீரனு காவிரிப் புதுப்புனற் கதிப்பே
வலங்கி யோடுவ வடைந்தவர் மிடைந்ததீ வினையே
கலங்கு லாவிய திருப்பெருத் தோட்டமா நகரம்.

(௧௧)

வேறு.

பொழில்கள் கீழ்ப்பெய் புதுற வாறுபோய்க்
கழனிசென்று கதிர்விண் ணெழுப்பு மா
லிழிவு செய்தார்க் கெதிர்செய் வலியினா
ரொழுதி யேனைப ராலங் குஞற்றல்போல்.

(௧௨)

தவள மாடமேற் சார்மதி வானதித்
திவள் வளைப்பொருந் வெண்டிர னைச்சிகைப்
பவள மாடஞ்செய் கஞ்சகப் பாகன்வெண்
கவளம் வானகரிக் கீதிறங் காட்டுமே.

(௧௩)

இத்து காந்தமா டத்திழி வெள்ளங்கண்
டெந்தை சுந்தர நாத னருளுண்பர்
சிந்தை தேர்ந்தெப் பொருளுஞ் சிவரெனு
மந்த வாய்மைநேர் கண்டென வான்டையோர்.

(௧௪)

கன்னல் குழக் கமுதுபின் குழ்தாச்
சென்னெ லொங்குவ பாண்டிமா தேவியா
மன்னை காப்போ டமைச்சர் புறங்காப்பு
மன்ன யோங்கி வளர்வைவ மாண்பென.

(௧௫)

* நம்புதூலீ ண்டெச் சிவஞானபோதம்.

† கிரையால்நீங்குவ ன ஐயையும்.

பளிக்கு மாடங்கள் பாங்கிற் பொருள்களைக்
களிக்கு மாறெதிர் யாவர்க்குங் காட்டித்தன்
ஹெளிக்கு ளத்து விதப்பொரு ளுண்மைநேர்
தெளிக்கும் பேரருட் டேசிகர் போலவே.

(௧௬)

நந்த னங்களு நால்வகைப் போதுகண்
முந்த னங்களைக் காய்முதல் வர்க்கென்றும்
வந்த னங்கள்செய் வார்கொள மல்குமாற்
றந்த னங்கள் வரையார் தருதல்போல்.

(௧௭)

தேனி லங்களி யாரச் செறிந்துபொற்
றேனி லங்களி யாரச்செல் காவினில்
வானி லாங்கலி மாக வளமதி
வருனி லாங்கலிமாக வளம்பொருத்

(௧௮)

தேனில் அப்புஅளி ஆரச்செறிந்து பொன்மயமான தேநிலம் (தெய்வ
நிலம்) களி நிறையுட்படி மேற்செல்லின்ற காவிலுள்ள மேலான இலாங்கலி
யிற்றங்கிய வளப்பமுள்ள மாகமதியானது, வாணலகில் நிலாவுகின்ற ஒலி
யையுடைய அயிராவதமாவினது கவளத்தை ஒக்குமென்று பொருள்கொள்க

திங்க ளோடுசீ மூதந் திளைப்பவான்
கங்கை சென்னி கலப்ப வலங்கல்கான்
றெங்கும் வீழ்ந்த தேகபா தேசன்போன்
றங்கண் யார்க்கு மடிநிழல் செய்யுந் மால்.

(௧௯)

பனைவி ரிந்து பரந்துழீ வட்டமா
யிணர்செ றிந்து முறைவிரிந் தேகிவா
னணவு கொன்றை செருந்திக ளாதவன்
புணரொர் காலபொற் றேரிற் பொலியுமால்.

(௨௦)

அறிவொ டோர்ப்புக் கடைப்பிடி வாய்மையாஞ்
செறிநி றைக்குண மில்லார் சிலர்வெளி
யுறவி ளக்கலி னுவன்முன் ளோங்கிவிண்
ணிறை பழுத்தின் விளக்கு நெறியெலாம்.

(௨௧)

போத மன்பு வணக்கம் பொறைநிறை
யாதி யுள்ளத் தமையப் புறங்காட்டா
மேதை யோரின் விளபல மாதுளை
மீது யாந்து பழுத்து விளங்குமால்.

(௨௨)

உரைசெய் நன்மைமுற் றுள்ளறக் கொண்டவை
தெரிய யாவர்க்குங் காட்டித் திருத்துசீர்ப்
பெரியர் போலப் பிறங்குவித் தொன்றிலா
விரி திராட்சைகண் மேவுமிடமெலாம்.

(௨௩)

வாவி வாளை மகிடமு டுக்கலிற்
ரூவி வண்பூந் தருக்கிலோ தாக்கவப்
பூவில் வண்டு தடத்தலர் புக்குலா
யோவி லாப்பரி வர்த்தனை யோர்க்குமால்.

(௨௪)

வாலியோடை தடங்களின் மாடெலாம்
தேவிபாக சிவார்ச்சனை யாதிய
வோவி லாச்சிவ தன்மஞ்செ யுத்தமர்
மேவு சைவ மடங்கள் விளங்குமால்.

(௨௫)

பன்ன சால பநிகர்செர் சாலக
ளன்ன சால யளகவன் சாலமன்
சொன்ன சாலமுற் றொல்பசு தன்மமா
ரென்ன சாலையும் யாண்டுமிக் கிண்டுவ.

(௨௬)

மக்க ளொக்கல் மருவு பீதிரர்முற்
றொக்க பாசத்தி னோர்க்குத் தொன் னான்முறை
தக்க வாறுசெய் பாச தருமமு
மிக்க வில்லறத் தோரில் விளங்குமால்.

(௨௭)

வேத சாலை விளக்கு சிவாகம
போத சாலை புராணப் பிரசங்க
மோத சாலை முறைமகச் சாலசங்
கீத சாலமுன் னுவ கிளர்வன.

(௨௮)

வேறு.

அரியயன் முகுந்த னுதி யமரர்நா டோறும் போந்து
பொருவருஞ் சுந்த ரேசன் பொன்னடி பரவ லால்வெண்
கரியனம் வயின தேய னுதியக் கடவுளுந்
யொருவற விரவல் கண்டோ நும்பர்வா முலக மென்பார்.

(௨௯)

மழவொலி மணச்சி ரீகை வழங்கொலி தழங்கி யச்சிர்
முழவொலி நடச்சிர் வேத முழங்கொலி சிவாக மச்சிர்
விழவொலி துதிச்சிர் வேள்வி வியனொலி கலைச்சிர் கார்ச்சி
ருழவொலி யிடைய ருதே முததியி னிரட்டி யோங்கும்.

(௩௦)

மகத்தவி சுணவேட் டென்றும் வாணுல கெல்லாஞ் சாரும்
வகுத்தநா னிலவ ளங்கண் மல்கலாற் புவிமுற் றுரு
மிகுத்தபன் னிதிப்பெ ருக்கம் வேட்டுறு தனதன் வெள்கும்
அகத்தொளிரி கல்வி வாஞ்சித் தருங்கலை வல்லோர் சார்வார்.

(௩௧)

மலர்பெருந் தோட்ட வாய்மை வளப்பெருந் தோட்ட மென்றெவ்
வுலகமும் பரவு சீர்த்தி யோங்குமிந் நகர்ப் பொதுச்சி
ரலகில ஐரைக்க டங்கா வதன்புறத் தகத்தி டைக்கண்
ணிலவுசி ரனைத்தே யாயி னுஞ்சிறி துரையா நிற்பாம்.

(௩௨)

புறநகர்.

போற்றயி ராவ தேசன் புவனங்க ளுப்வா னென்றும்
வீற்றிருந் தருளும் வாய்மை விளக்கத்தாற் பெருந்தோட் டந்தா
னென்றுறு பகையின் நேனு மெறினகர்க் கங்க மாகச்
சாற்றுநால் வகைப்ப லங்க டன்புறஞ் சூழ வையும். (௩௩)

தேசங்கார்.

இந்திரன் சுந்த ரேச னிணையடி யருச்சித் தீண்டு
வந்தினி திருந்தா னெங்கங் வன்சிற கரிந்த தோதி
பெந்தையா ரருள்பெற் றுய்து மொத்தணிந் தோங்க லெல்லாம்
மந்தில்வர் தமர்ந்த வென்ன வணிமணித் தோர்கண் மல்கும். (௩௪)

எவ்வெழிற் றேரு விவ்ஞ ரிரதங்க ளொன்றுக் கொவ்வாச்
செவ்வியித் கறிஞர் பலகாற் றேர்தாற் கிடனும் முற்ற
வவ்விய லுறலாற் றேரென் றறைத்தவம் முன்னி லுப்பே
ரிவ்வணி நகர்த்தேர் பெற்ற வினம்பற்றி மற்றும் பெற்ற. (௩௫)

இந்திர ஞாலத்தேர்முன் னெறுவ்வலிச் சூரந்நீந்தோ
னிந்திர னரசாய்ப் பூசித் தித்தலத் திருத்த லாலவ்
லிந்திரப் பேர்ப்பொ ருத்தத் தாலிவற் றீந்தான் பற்ப
லிந்திர ஞால மென்ன விவங்குவ விரத மெல்லாம். (௩௬)

தேசங்கார்.

தங்கனின் முதலா மேன்மை சாரயி ராவதப்பே
தங்கனி றமலற் பூசித் தமர்ந்த மென்*மற் றேழ
கங்கனி களிநு மேனைக் கரிகளும் பிழிக ளோடு
மிங்கனி துறப்புக் கென்ன வெண்ணில விபங்கண் மல்கும். (௩௭)

ஒளித்தமை நாகம் பற்ப லும்பலா யுதநி நீங்கி
வெளிப்பட வச்சந் தீர்து வேழுத்துக் களித்த தோர்ந்து
கனிப்புறிந் திருப்பெற் றுய்வான் கருகியிண் டடுத்த தென்ன
வளிப்பொரு மதாச லங்க ளளப்பில சூழ மாங்கே. (௩௮)

வனசரத் தகைய தந்தா வளங்களோர் பாங்கர் மஞ்
மனசு சரங்க ளாம்ப லாம்பங்க ளோர்பாற் பங்குங்
கனகிரி சரங்க ளாய கரியின மோர்பாற் புல்குஞ்
சொனவிலை பிழிகளோடுத் துதைபெருங் கூடம் பல்ல (௩௯)

துறங்கங்கார்.

சூரங்கமா தவர்வி டுப்பக் குறித்துல சூயக்கைக் கொண்ட
வரங்கமான் சுந்த ரேச னருட்பெருங் கடற்ப ரப்பிற்
றரங்கமாண் பந்தி யென்றே சார்ந்துல கவர்வி யப்பத்
துரங்கமா நிரைகண் மிக்குத் தொக்கமந் துரைகண் மல்கும் (௪௦)

அரியசர்ப் பரிகளெல்லா மட்டமங் கலமே யன்றேற்
ரவிலக் கணங்கள் சான்ற பஞ்சகங் யாண மாகும்
விரவுமா யோக வாய்மை விளக்கமிந் கொவிரவ வேமற்
றரைவழுத் துரங்கம் யாண்டு மொன்றேனு மின்றும் சூன்மை (௪௧)

* மற்று-எழ்-அகம்-களி எனப்பிரிக்க.

அச்சவ விலக்க ணங்க ளறைந்ததுற் புலவ ரிந்த
விச்சைகூர் பெருந்தோட் டத்தின் மேவியொவ் வோரு துப்பு
நச்சினோர் கண்டு கண்டு நவின்றன ரென்ற லின்ன
முச்சகம் புதழ்நு ரங்க முழுத்தசீர் வழுத்த வெவ்வன் (௪௨)

கரிமதங் கடல்க டுப்பக் கந்துகந் தினரவி லாழி
வருதுரை கடுப்பக் கூட மந்துரை பெருங்க லங்கள்
பொருளவே ழங்கடோணி புரையவெஞ் ஞான்றுஞ் சூழ்வா
லொருபெருந் தோட்ட மூழி யுத்தி மேற் காழி யொக்கும் (௪௩)

பதநதிகள்.

இப்பெருந் தோட்டத் தென்று மிசனின் னருட்பெ ருக்கத்
துப்பினுற் புறத்துந் தெவ்வாய்த் துன்னுந் ரென்று மன்றா
லப்பரி சதஞல் வீர ராக்குனார் கண்டே யத்தாற்
றப்பறத் தம்மிற் ருமே சார்ந் திணைந் துறுபோர் செய்வார் (௪௪)

மன்றினி வெடுத்து நிற்கு மலரடிக் கச்ச முன்னுண்
டன்றியும் வினேந் வீர ராற்றுபோர் கேட்டாங் கஞ்சிச்
சென்றில னுயிர னைத்துந் தெவ்வலி வெய்ய கூற்று
மென்றிடிற் பெருந்தோட் டத்து ஹெறவ ரெதிர்த்துச் செல்வோர் (௪௫)

தேருகைத் தூழிக் காலிற் சேனெறிச் செல்வர் தானக்
காருகைத் துலக மெட்டோர் ஈன்னலின் மீன்வர் பாய்மாச்
சேருகைத் தைங்க திப்பலி நி ல்வலி லெழிப்ப ராற்றற்
பேருகைத் துலக மேழும் போ ஷை விளக்கும் வீரர் (௪௬)

அச்சுரு ளார்பூ ணாழி யடிப்பரப் பதன்மேன் மேற்றட்
செச்சிக விரங்காங் போது யுருக்கண்முன் வருக்கஞ் செய்வார்
கச்சைமேற் றவிச கோட்டி கண்டைபொன் ளோடையாதி
குச்சம்வண் கலனை போர்வை குசை னை தண்டை யாதி (௪௭)

பற்பல வொவ்வோர் பாங்கர்ப் பார்த்தகண் கவரச் செய்வார்
பொற்புற வெறிவ வெய்வ போழ்வமுற் படைகள் செய்வார்
விறகுதை குணமெய்க் காப்பு விரவுகைச் செறிமுற் செய்வார்
நற்கொழு துகக்கோன் மேழி நவிறுவுவர் பல்லோ ராககே (௪௮)

இடைநதிகள்.

புறநகர்ச் சிறப்பி னெண்முகக் கனவுநான் புகன்றி லேனத்
திறநல முற்றுந் யார்க்குஞ் செப்பரி தமைக வாய்மை
விநனலப் பெருந்தோட் டத்தின் விபனிடை நகரின் மாண்பு
முறனவி லுதன்முற் ருதிங் கோங்கிற் றுரைக்க லுத்தேன் (௪௯)

அகநகர் நின்றல் லாச மாகப்பன் மகளிர் மைந்தர்
தஞ்சிவி காநி யூர்ந்து சார்ந்து ராப் கரிந்து வாழ்வா
னகைமலர் வாவி சோல நன் மணிச் செய்துந் ருதி
வகைவகை மருவி யோங்கு மன்னிடை நகரின் மாடு (௫௦)

வச்சிர மணிச்செய் குன்றின் மான்மதி வாணிற் செல்கா
 வச்சிகை யுற்றென் றாய்மீண் டாங்குற லரணி டத்தி
 விச்சக மொடுங்குங் காலையெய்திய வுயிர்ம லத்தா
 வச்சநீஇ வினையுண் பான்மீண் டவனியுட் சேறல் காட்டும் (௫௪)

செம்மணிச் செய்குன் றேகிச் சேணிகைத் திகழ வானே
 ரிம்மலை யருண வெற்பென் றெண்ணிவான் ககை யாட்டிக்
 கைம்மலர் தூய்ப்பூ சிப்பக் கனம்பெய்யா தருவி பாய்தல்
 விம்மித் மென்று கண்டோர் விழைவு விரியு மங்கீர் (௫௨)

பொருவின் மணிச் செய்குன்றின் புடையுயர் பொழிந்நூற் தேன்சார்
 ருவி யொழுக்கல் கண்டாங் கருந்தின ரென்னே யிந்த
 ரையினேப் போர்த்த கொண்டல் மதுக்கடல் புருகிப் பெய்த
 ரிசுகொல் செந்தே னுகிப் பரவு மிவ் வருவி யென்பார் (௫௩)

நுத்துகீர் தச்செய் குன்ற மிரவினின் மதிநேர் கண்டாங்
 நுத்துகீர் நந்தனங்க ளுநீஇமலர் முதலிற் பாய
 ந்தில்வை கறைகீர் பாய்ச்ச வடுத்தவர் மடுத்திந் நீர்முன்
 ந்துபாய்த் தவரா ரென்பார் வாய்மையோ ராத யிர்ப்பார் (௫௪)

செய்குன்ற நிரையினின்று தெய்வகற்பகப்பூக் கொய்து
 ள்கின்ற விடையா ரீண்டை நறுமலர் மணமின் றென்னுப்
 பெய்கின்றார் பாங்க ரன்ன பிறங்குபொன் மலரை யாண்டு
 மெய்கின்றா ரீண்டு பொற்பூ வெய்துகா ரணமென் னென்பார் (௫௫)

நாத்கண் மைந்தர் பற்பன் மணிக்குன்றி னமர்கா லாங்குப்
 பாதுமோர் கலையைப் பற்றிப் புருவொவ் வாமையிற் கழிப்பார்
 நதியின் பற்றி நெற்றிப் பண்புரு மையின் விடுப்பார்
 தமாமதிமுகத்தைச் சிவனுருமையின் வெறுப்பார் (௫௬)

வேறு.

களிர்மலர் வாலிக்குடை வான்புகுத வாரிசமாண்
 கைவெள்கி முறுக்குடைவ முலனோக்கி முகநோக்கி
 கன்மலர்க ளுலர்வனவீ தறியாம லாதவனா
 ரிகழ்மென லெவ்வாறியையு நீலாநிக் கவையின்றால் (௫௭)

ழிபடிந் தெழும்பாளோர் துடியிடையை யோர்வீர
 றுழியிலாழ்ந் தினையோவா ரணங்கேபென் றுடன்குளித்துப்
 றுழியந்தோள் விந்தையெனப் பரித்துவலம் புரியாதி
 றுழியரும் பொருனெடுத்து மகிழ்வானிற் கரைவருவான் (௫௮)

வியபந் திகணீரி லுற்றனகாண் கெனவொருவ
 ருவினில் லாருறுப்பி னணிசுட்டி யாங்கொருவன்
 ரவியன்ம வகைமலரு மலர்ந்தனநோங் கரும்பிதென்றோர்
 வைபயோ தரம்பிடிப்பப் பூசலவ ளும்வினோப்பான் (௫௯)

உடுத்துளமென் றுகினனைந்தாங் குறுப்பெவையும் வெளிப்படலு
மடுத்துவா வெள்குறுமன் னோர் குறிப்போர்ந் தேகாச
மெடுத்துதவக் காளையர்வெற் றிடைநனிகண் டெடுத்ததுகில்
கொடுத்திடான் கண்ணனிவர் குணம்பெரிதென் பார்கண்டோர்

(சு0)

கற்பகமுற் கொடிகடழீஇக் கவின்வல்லி சாதமருஉம்
கற்பகம்பற் பலவீண்டுக் கஞல்வகையென் னெனமலராற்
பொற்பகர்சண் பகஞ்செருந்தி முதற்றருக்கன் பொலிகாவற்
பொற்பகமின் னார் செறிந்து புதுமலர்கொய்வான்புகுவார்

(சு1)

நன்னுதலார் தன்னுதலா னடைமொழிசா யற்குடைந்த
மன்னுமரா ளங்காள கண்டம்வளர் சுகமஞ்ஞ
முன்னுமவச் சுற்றிரிந்து மொழிநடையா திகணிகழ்வாற்
பின்னுமவை யுளவென்றே பேசவிளங் குறுங்கானம்

(சு2)

மட்டார்பூங் குழலார்கை மலர்நீட்ட மேற்கொம்பி
னெட்டாத மலர்க்கறிந்தாங் கிளையர்புயத் தேந்தினரக்
கட்டார்கொய் கெனநிற்பார் காணுநர்க்குத் தாம்வெறு
பட்டோரப் படாதுபூம் பனைத்தருவி னிரைபோல

(சு3)

பூக்களின்மே லாம்பொறிவாழ் பூக்கருவ வீக்கமறச்
சேக்குறுகைக் கெட்டாத நிறல்காண்டு மெனமகளிர்
மேக்குறுபன் மலர்பறிப்ப வெருளன்மின் மென்பூவின்
போக்கொழியப் பயன்கொண்மி னெனைமைந்தர் புகல்கிற்பார்

(சு4)

மாதர்புகு மப்பொழுதே மலருதவா தமர்செயலை
பாதிரிநே ருதைத்திழித்துப் பகரவிரு பாதவமும்
போதானி தருமின்னு புரிந்தாரை யொறுத்தவவர்
மீதுறநன் னயஞ்செய்து விடலெனுநா லுணர்ந்தவர்போல்

(சு5)

மதிதுதற்செவ் வாய்க்கருங்ஈண் மணிமுல்லை முகைமுறுவற்
கதிர்ப்பணிப்பூண் முலையின்னார் கவின்மணிமாளி கையமர்ந்து
விதுமுகவேர் முத்தரும்ப விரைத்தொடைசெய் திளையர்மனத்
துதையளிகள் வனப்புமதுத் துய்த்தழுந்தக் குழல் குழுவார்

(சு6)

நிறைமதியின் சிலைமாட நிலாமுன்றிற் பரியங்கத்
துறைதருகா லையிரவி லொண்டொடியார் தமைமார்பிற்
பொறைதரக்கொண் டிந்தெதிர்நீர் பொழிந்துகீ முறவுமர்ந்தாங்
கறைகடலி லரவணையி னலர்மகண்மார் பூனையமர்வார்

(சு7)

விண்ணியிர்மா ளிகைமடவார் வியுன்கற்ப கக்கனிகொண்
ண்ணமுதி னுதர்ந் துவப்பா ருறுசுவைத்தே மாங்கனியுண்
டெண்ணாமங் கயருவர்ப்பா ரின்னமுதும் பயின் றவற்றி
ண்ணுனுவர்ப்பு மற்றவற்றி னயப்புமுயிர்க் குணமன்றே

(சு8)

அகநகர்

பெருந்துடவையிடைநகரிற் பிறங்குவகை வளங்கனெலாந்
தெரிந்துரைசெய் வாறெவரே சிறிதுரைத்தேன் போதியிலைப்
பொருத்துதுதி யளவினியப் புனிதவகநகர்வளநோ
விரிந்துளகாம் விமலனருள் விளக்கியவா சிறிதுரைப்பேன் (௬௬)

மாடநிரை செய்துன்றின் வகைநோங்கி மலையெல்லாம்
பீடுறுசுந் தராநன் பேரூள்பெற் றணிமையுற
நீடிகத்தத் தியாமுறவெந் தெநியென்று வானகிரி
மாடுதெச்சுழந் துயர்ந்தாங்கு வயங்குறுமஞ் சமரிஞ்சி (௭0)

ஒருகணம்பல் லாபிரமோ னினசெல்லு மொண்கதிரு
மொருநின்முற் றினும் விரைந்தாங் கோடியுநின் டோங்கசலந்
திருவருள்பெற் றுயவந்து சேக்கின்ற தெனத்திகழுந்
திருமதிலிங் கிதன்பெருமை செப்புவதென் வேந்நியாம் (௭௪)

கோகநகம் பெருந்தோட்டக் குலநகர்சார்ந் தருள்பெற்று
மாகநக விரிநாமேன் வைகுதல்சார் பின்றியெனக்
கோகனக னண்டத்திற் குலுபெரும் புறக்கடலிம்
மாகனக மதிந்குழ வந்தடர்ந்தாற் போன்மகழி (௭௨)

சுந்தரநா யகர்க்கணித்தாய்த் துன்னுறப்பெற் றமையாலோ
விந்தமென வேழலகின் மேற்றொன்றும் வழிவிலக்கா
திந்துகதிர் முதலிமையோர்க் கெழுநிலைய துவாரநெறி
தந்துபெருந் குணம்விளக்குந் தனிமதினமேற் கோபுரங்கள் (௭௩)

அந்தரநா டரையழைக்கு மத்துவாரா குதியமுதோ
தந்திரமா மறையாதி சுகந்த வாரமுதோ
சுந்தரநா யகனருளுந் துய்த்துயர்மின் வருகவென்றாங்
குத்துமதிற் கோபுரமே லோங்குவினோ தனறுடங்குதம் (௭௪)

அருணிறைபொப் பிலாமுலபா லண்ணலைக் கும்பிடற்காங்கு
வருதநால் லாலென்று மாறுறுவா ரின்றெனினு
மொருவின்மதி லுறுப்பென்னு முரைதிறம்பா முறைசிறைத்த
திருமதினமேற் பொறிவகைசெய் திறலுரைப்ப தரிதெவர்க்கும் (௭௫)

பொதுமாதர்விதி

அரவுகரா மாகுமறைத் தணிமலர்முன் வெளிக்காட்டி
மருவினார் னாதாவி வாங்குகிடங்கிணுமாச
கரவுகறைத் தணியாதி கலின்காட்டிக் காண்பாரின்
பொருளுயிரா தியகவரும் பொதுமாதர் மறம்பெரிதால் (௭௬)

சிலைகுனித்துக் கணையுப்துத் தெவ்வலிவென் நெவ்விடையுந்
தலைதனிபாக் திறல்வேந் தம்மையுத்தம் வளைபுருவச்
சிலைநிபிர்ந்துத் கட்டணையின் நெரிகனத்தாற் காலில்விழத்
தலைகுனிப்பர் சலிப்புமறத் தலைக்கையின் விலக்கொடியார் (௭௭)

சுலனமறக் கட்கடையாற் சகமுழுது மயல்புரிந்துங்
கல்விவரை துகில்புனைவார் கண்ணெல்லா மதுவரைவா
ரலகில்பொரு டினங்குவிப்பா ரறத்தாரேர் சிறி துணரார்
விலைகளிர் முயற்சிதிரு வினையாக்கு மெனப்புக்லவார் (௭௮)

என்புகறித் திடுநாய்பின் பிதழ்கிழிதன் குருகிசுவைத்
தென்பளித்த தெனக்களித்தாங் கிந்தியங்கா லையர்கலப்பின்
முன்பளித்து முந்தாவம் *முன்பினரின் பெனக்களித்து
முன்பிழந்தும் பொருளிழந்தும் முன்கடைசூழ் வார்தெருவில் (௭௯)

அழிவறு பேரின்பரிப மளித்துடன்முன் பாவனையால்
வழுவுறக்கொள் வார்திறலின் மைந்தருடன் முன்கவர்ந்து
மழிவுறுசிற நின்றமுரு ளாதவர்பாற் கொண்டிரித்தும்
பழுதினரென் றவரொதுக்காப் பரத்தையர்வல் லபம்பெரிதால் (௮0)

விழியாலு மொழியாலும் விரையாலும் புரையார்பாழ்ங்
குழியாலும் கழியாத கொடியார்பல் பொருள்கவர்ந்து
மொழியாதவ் வுறுப்பினிலோ ரிம்மியுமாங் குதவாரிப்
பழியாரை விலைமாத ரென்றுலகம் பகர்மென்னே (௮௧)

உவணவீதி

நாளிலத்திற் நாட்டுவினே நவிலரும்பல் பொருள்களுமப்
பாளிலத்திற் பறையீ விற்பொவத்தின் மரக்கலத்தின்
வாளிலத்தி னுத்திகழ வருபொருளு நிறைந்தொளிரு
மெனிலத்த மாடநிறை விரியிருபாற் பீடிகைகள் (௮௨)

சென்னென்முதற் பல்வகைய சேணுயர்வெற் பினமொருபாற்
கன்னன்னுங் கனிபுதிய காய்கிழங்கு வகையொருபாற்
சொன்னவ மணிவகைய தூயச்சுடர்க்கு வாலொருபாற்
பன்னரிய பல்வகைய பயிலுமணிப் பதும்பொருபால் (௮௩)

மலர்தளிரின் மென்பட்டு வகையொருபா லணுவினுதுண்
பொலனியழைம் பரவகையின் பொற்பொருபாற் காற்பாச
நலனிறை நுண் ணிழைதெரியா நாகவகை யொருபாற்கம்
பலதுவச சத்திரகுப் பாயவிதா னம்மொருபால் (௮௪)

பருதுவநக் குவசுவைப்ப பனகறவுண் பனகறிப்ப
விரையிசுமை வகையவுணு மெய்க்களப விதமொருபான்
மருமலர்வா சிகைபிணையன் மாலைகரோ டிகைகண்ணி
தெரியலிலம் பகஞ்சரம்பூஞ் சிகழிகைமுன் வகையொருபால் (௮௫)

அடுத்தவர்கட் கிடையறா தளித்துமேன் மேற்பொருள்கண்
மடுத்தலவாக் கிழியெனவே வயங்குமெந் நியமத்தி
னுடுத்தணியின் வகைநியமத் துவனையும்வெள் குறப்புனைவார்
காடுத்தல்கொள லனுத்துணையும் குறைதன்மிக லறப்புரிவார். (௮௬)

துன்னுகணக் கைந்தொடையெட் டிணைபிறழா வகைதொகுப்பா
ரின்னபொரு டருகவென வியம்புரையல் லாலுண்டோ
வென்னவின வுரையுமதற் கெதிர்மறையு மென்றுமிலாப்
பொன்னகரும் பொருவறமேற் பொலிநியமற் புகல்வரினே

(அ௭)

வேளாளர்வீதி

பிரமன்முகம் புயந்தொடைகாற் பிறந்தனநாற் சாதிகளிற்
பிரமபதச் சூத்திரரே பேணிமுச்சா தியும்புரக்கும்
பெருமையர்மே ழித்தொழிலாற் பிறவுறுப்பெ லாந்தாங்கும்
பெருமையது பதமேயப் பின்னவர்கீர் முன்னவரே

(அ௮)

காலிலேயே னடையொழியுங் காத்திரம்போல் வளரன்னப்
பாலிலேயே லுடலொழியும் பல்லுயிரு மென்றிரங்கிச்
சாலிமுதல் விளைத்துதவிச் சகமுழுதும் புரந்துரிய
நூலின்முறை யொழுக்குதிற் றோன்மையர்குத் திரரம்ம

(அ௯)

வேளாள ரெனும்பெயரே விளக்குமிவர் கொடைப்பெருங்கர்
தாளாண்மை யுழவினுமேற் சாம்பசிவ மலரடிக்கே
யாளாகிச் சிவாச்ச்சனைமா கேசரபூ சாதியெலா
மீளாத பேரன்பின் விளைத்தின்பே திளைத்தமர்வார்

(௧௦)

காராள ரெனப்புலவர் கவிநிறையப் புகழிபற்கைப்
பேராளர் கருணையினுற் பிறங்குலகெ லாம்வளர்க்கு
மேராளர் கொடையாதி யியலறமே யணியாக்கொள்
சீராளர் வேளாளர் திறம்புகல்வா ரெவரம்ம

(௧௧)

அரசினேசை மாறர்முனை யடுவார்வா யிலார்மூர்க்கர்
பொருவில்கலிக் காமர்கோட் புலிதாயர் கஞ்சாநர்
துரிசில்விநன் மிண்டர்செருத் துணைசத்தி சாக்கியர்தான்
கருதுறுசேக் கிழாரொடுமெய் கண்டார்முன் னிவர்குலத்தோர்

(௧௨)

வைசியர்வீதி

தனவணிகர் பூவணிகர் தகைசாலுங் கோவணிக
ரெனவணிகர் முத்திறத்தா ரிம்மூன்றுஞ் சிறப்பெனினு
மனவணிய வியாபார வகைபொதுவா மேற்கொள்ளு
மினவணிகர் திருவீதி யிந்திரைவா ழுத்தானி

(௧௩)

உலகுபல பெருஞ்செல்வர்க் குவாமனுரை தனதனிதி
மலரிவ்வூர் வணிகரினோர் மகப்பணிக்கு மொவ்வாதால்
விலகுமவன் தன்னையுல மேயவன வினினுமவர்
நலனுணர்வார் புகலாரே னவிற்துவதெங் கிவர்பெருமை

(௧௪)

வருபொருளோர் முந்திரியின் வரையெனினும் பராமுகமா
யொருவவிடார் கோடியினீட் டெவ்மறையா யொருகோடி
பொருளெனினு முந்திரியிற் புன்மையதென் றேநாளுந்
திருவருட்சுந் தரநாதன் றிருப்பணியா திகட்களிப்பார்

(௧௫)

பொதுச்சிறப்புத் தொழிற்குயிரிற் புகல்வேத சிவாகமநாற்
பொதுச்சிறப்பு முறைமையோதிப் பொருள்சிவனே யென றுணர்ந்து
பொதுச்சந்தி தனிச்சைவ பூசனைமுற் புரிந்திறைவன்
பொதுக்கருணை சிறப்பருளாய்ப் போந்துதவப் பெற்றுவப்பார் (௩௯)

அம்மையே யென்றழைப்ப வகித்தாற்போற் றிசைப்பாட்டி.
முன்மையா லுலகாண்ட மூர்த்தியிலே யென்னாது
மெய்ம்மையியற் பகைநீதி கலிக்கம்பர் வெண்காட
மெய்மையா னுறப்போந்த விருந்தவச்சீர்த் திவர்குலமே (௪௦)

இராசவீதி

முன்னவர்பின் னவராயு முன்னவரமு னென்னவரு
மன்னுறுதத் தம்மரபின் வழுவுறநன் கொழுசியா
னின்னருள்சார்ந் துபச்செலுத்தி யிடநீக்கு திடன்மேற்கொ
ணன்னர்புரி மன்னவர்த நலத்தகுசீர் சொலத்தகுமே (௪௧)

மன்னர்வலி யாறையுந்தெய் வத்திறன்மு னில்லாவம்
முன்னுலக மாதேவன் முன்னருற வென்றான்ரு
ளுன்னுசப ரியையேதம் முயிர்க்குறுகி யெனப்புவா
ரின்னர்முனந் தெய்வலிமற் றெய்வலிதான் றிலையெய்க்கும் (௪௨)

திருஞான சம்பந்தர் திருவருள்கூர் நெடுமாறர்
திருமானி யார்நம்பி திருத்தோழர் புகழ்ச்சோழர்
திருவார்செங் கட்சோழ ரிடங்கழியார் செய்யமனு
திருமுறைகண் டாரனபா யரைமுனரித் திருக்குலத்தோர் (௪௩)

மறைமுறைநாற் சாதியான் மாலயனிந் திரனெனும்
முறையறுசத் திரியமாஅன் முழுதுலகோம் புதன்முக்க
ணிறையருளாற் றுக்குறப்பெற் றிவ்வரச ருருவாயித்
தறைபுககு மெனிலினியாஞ் சாற்றுவதெங் கிவர்பெருமை (௪௪)

வேதியர்வீதி

பிரமன்முகத் தினிற்றோன்றிப் பின்னவரமு வரையுந்த
முரிமைபெறு சகோதரரென் றுறுகனிட்ட முறைபேணி
விரிமறையோ துறலோது வித்தன்முத லாறுதொழின்
மருவியுயிர்க் கிதமேசெய் மறையவர்வீ திகண்மலிவ (௪௫)

மகம்வளர்ப்பார் மறைவளர்ப்பார் மகிவளர்ப்பைங் கூழ்வளர்ப்பார்
சகம்வளர்ப்பார் புரவலர்கோ றனைவளர்ப்பார் மனைவளர்ப்பார்
நகம்வளர்ப்பார்ப் பதிபாக னைகவளர்சே வடிக்கன்பே
யகம்வளர்ப்பா றருள்வளர்ப்பா றறிவரிதிங் கவர்பெருமை (௪௬)

காழிமணி சண்டேசர் கலையர்பசு பதிபூசல்
வாழிநயி நந்திசோ மாசிசிறப் புலிநக்கர்
காழிசையப் பூதிசிறுத் தொண்டர்கண் நாதரோடு
காழிமறைப் பந்தருமா பதியராதத் தருமரபோர் (௪௭)

ஆதிசைவர் வீதி

பிரமனிலு நாற்படிமேற் பிறங்கியரு மறைக்குயிராய்ப்
பரவுசதா சிவமுகோஹ் பனசீல ராயுலகின்
மரபினிஹற் சாதியர்க்கும் வயங்குசிவ தீக்காதி
தருமதிகா ரப்பெருமைச் சிவத்துவிசர் குலந்தழைக்கும்

(க௦௫)

எனாதியான் மனையாதி யினைத்தேக கரணத்தை
யெனாதியா வையுநீத்த விருந்தவத்தோர்க் கருள்சிவனே
யனாதிசைவ நவற்கணுக்க ராயென்று மொருவாந்ந்
லனாதிசைவ ரிவர்பாற்றே னையரிவர்பாங் கருள்பெறுவோர்

(க௦௬)

மறையவர்மா சைவர்புர வலர்வணிக ரணசைவர்
தறைவனர்குத் திரரவார் தரசைவ ரென்றோது
நிறைசிவசம் பந்தநல நிகழ்சைவத் திருப்பெயர்கள்
பெறுதலிவர் சிவதீக்கை பேணியரு டலினன்றோ

(க௦௭)

தம்பொருட்டுஞ் சகமனைத்துந் தரும்பொருட்டுஞ் சபரியைசெய்
தும்பருநாம் புவனியிற்போ யுதியாமை வறியேதநான்
வம்புறலென் னெனப்பரிந்து வந்தியட்பு சித்தியுமா
னிம்பருள சிவாலயமெல் லாம்வினக்கி யின்புறுவார்

(க௦௮)

சிற்றறிவோ ருரையொதுக்கி மறைப்பொருண்மெய் சிவாகமமா
முற்றறிவோ னுரையாலம் முதல்வனுமா பதியெயென்
றுற்றுணர்ந்தே னையபசுவா மும்பர்மத வம்பொழியத்
தெற்றெனச்சுத் தாத்துவித சித்தாந்த முறைநிறுப்பார்

(க௦௯)

உலகுயுமா சிவனாடி யொளிர்நிழலை யழைத்திடப்போல்
திலகியசந் தரர்சடைய ரிசைஞானி புகழ்த்துணையா
ருலகுயமுப் போதுமா னுருத்திண்டு திருத்தொகையோ
ரிலகுமரு ணந்திமுடின ரிவர்குலத்தி னவதார்த்தோர்

(க௧௦)

மறைமுறையா யினும்பசுவின் வரைபகொண்மகம் விழையாதம்
மறைமுதல்வ நதன்பொருளே வடித்தருள்செய் சிவாகமத்தின்
முறைசெய்சிவாக் கினிவளர்த்து முப்போதுந் திருமேனி
முறைதிண்டி மகிவளர்ப்பார் முதுசிறப்போ னாகவரே

(க௧௧)

திருமடாலயங்கள்.

ஒன்றுணர்வா னிரண்டறமுன் றோர்த்தகன்று காணெறியி
னின்றெழுத்தைத் தெணியாறு நீத்தெழுபெண் குணத்தொன்பா
னன்றுருவா யவைகடந்த நாதனையே பத்தரா
யென்றுமவியைந் திருத்தவஞ்செ யிருந்தவர்வாழ் மடங்கன்பல

(க௧௨)

திருவருள்சேர் குருவருளாற் சிவசமயப் பிரவேசத்
திருவருளந் தீக்கைபெறீஇச் சிவாலயா தியிற்புந்து
கிருவலகு கிருமெழுக்குத் திருவினக்குத் திருமலை
திருவருட்பாச் சிவணமுற் செய்தவத்தோர் மடங்கன்பல

(க௧௩)

சாயவீசே டங்கொடுபு சனைத்திரவி யம்முறைசேர்த்
தமைதருமைஞ் சுத்திபுரிந் தகம்புறமு மருவுருவ
நிமலசதா சிவார்ச்சனையி னினைப்புமனுத் தொழில்வழுவார்
தமமறச்செய் புத்திரரார் தனித்தொண்டர் மடங்கன்பல

(ககச)

ஆதார மோர்ந்திடைபிங் கலைசமுனை யாய்ந்திரண்டிற்
போதாமற் பிராணனைப் பூரித்து மூலவனன்
மீதார விர்தமுதாரந் தகத்தினரு மேனிநினை
மாதேவ னுருப்பெறுஞ்சா தகயோகர் மடங்கன்பல

(ககடு)

புறமிதுமற் றகம்புறமீ தகமிதென்றோர் போதமற
வுறுசரியை கிரியையோ குவைகடந்து சிவமயராய்
நிறைகிவமே நிதிவமுமா நிதரிசன நிரந்தரராய்ப்
பெறவரிய சிவஞானப் பெரியவர்வாழ் மடங்கன்பல

(ககசு)

அருமறையின் கிடைகள்பல வதன்றெளிவாஞ் சிவாகமச்சீர்
பரவுறுஞா ஞலயங்கள் பலமகேஏ சாத்தொடர்பே
விரவியமா கேசராபு சனைச்சாலை விப்பிரமூண்
மருவுறுசா லையுமேனை வளரறச்சா லையும் பலவால்

(ககஎ)

அரனமலன் றளிதிரும் டாலயங்க டொறுநாளு
முரியசிவ புராணதி யோதுநர்கேட் குநராங்குப்
புரியகத்தொண் டரைமேலும் புகுவாரைச்சிவனெனவே
நிரிவறக்கண் டமுதளிக்குந் திருக்குலத்தோர் பெருக்கதிகம்

(ககஅ)

திருக்கோயில்.

இன்னனபல் லணிவீதி யாவையுஞ்சுழி திழ்ச்செறிவின்
மன்னலினிந் நகரவணி மகளிதய கமலமதே
யன்னதருப் பப்பொருட்டே யடைந்தவர்கண் டவராதிச்
சென்னெறியோர்க் கருதிமலத் திருக்கோயித் திருக்கோயில்

(ககக)

சிவார்ச்சனையில் வீதிகோத் திரமநின்புண் றியற்றுகெனச்
சிவாகமஞ்சொன் மனுமுறையே திகழ்தரவிந் கமைந்ததெனத்
தவாதொளிருஞ் செம்பொன்னுற் சமைந்தரீமவா ஹலகெல்லார்
தவாதனந்து சென்மதில்கள் சார்தருமத் திருக்கோயில்

(கஉ௦)

இறைபுரிநிக் கிரகத்துக் கேற்புறவில் லங்கமாய்க்
குறுகினமுன் னீண்டியர் துங் கோபுரமே[†] லஹக்கிரகத்
துறையிலிங்க தூலமாய்த் தொழப்பெறுது மெனமேருப்
பொறைபலவாய்ப் புக்கெனக்கோ புரங்கண்மலநூந் திருக்கோயில்

(கஉ௧)

அடுக்கடுக்காய் மேன்மேல்வா னமருலகத் தமரீர்களவ்
வடுக்குலையர் துலகொடும்போந் தயிராவ தேச்சரன்னு
ளடுத்திறைஞ்ச வமயமுற தவற்குழ்ந்து நிற்தலென
மூலெடுக்குதிரு மாளிகைச்சோ வடுத்தமருந் திருக்கோயில்

(கஉ௨)

மாடி

† கோபுரமாயிருப்போமர்னுல் உயர்தும் எனப்பொருள் கொள்க.

வேதவொலி சிவாகமச்சீர் விளக்குமொலி தமிழ்வேத
சீதவொலி மெய்கண்ட சித்தாந்த சிவஞான
போதவொலி சிவநாமப் புனிதவொலி பல்லியச்சீர்
கீதவொலி முதலென்றுங் கிளர்தருமத் திருக்கோயில் (௧௨௩)

அனவரத மகத்தொண்ட ராதியளப் பிலர்மேனிப்
புனிதவள நீற்றொளியாற் போற்று றுபல் பேற்றொலியா
லினியசிவா னந்தவெள்ள மிடையறா தெய்துநர்க்குத்
தினமுதவு திறங்காட்டித் திகழ்தருமத் திருக்கோயில் (௧௨௪)

வேறு

இன்னதிருப் பெருந்தோட்டத் தெழிற்கோயி வத்தீச மென்று வாக்கின்
மன்னவரீற் நீச்சரப்பேர் வரிசைநக ரிராறின்மேல் வைத்தோ தற்றூற்
றன்னளைய விதுதுவா தசாந்ததல மேயாஞ்சுந் தநநா தப்பேர் [யாரோ
துன்னுறக்கொண் டிறையுமிது துலக்குமெனி லிதன்பெருமை சொல்வார்

கூட திருவிருத்தம் ௨௪௪

நீருநகரநீருநக்கம் ழற்றிடுவது.

தைமிசாரணியச் சருக்கம்.

மாமரு கமல மேய வானவன் சவுன காதி
யாமரு முனிவர் நோற்றற் காமிட் மருள்கென் றேத்தத்
தேமரு தருப்பை நேமி செலுத்திடச் சென்று தங்கு
மாமரு காரணத்தா னைமிச கான மென்ப (௧)

இத்தகு கானத் தென்று மிருந்துநோற் றிடுவோர் ஞான
வித்தகர் சவுன காதி மேதகு முனிவ ரென்ப
வத்திரு முனிவர் வேத வாகம புராண மாகி
மெய்த்தகு நான்முந் றோர்ந்து மெய்ப்பொருட் டுணிவு கண்டோர் (௨)

சரியைநற் கிரியை யோகஞ் சார்தரு ஞான நான்கே
கருதரும் பலராய்க் காயாய்க் கனியதாய்க் கவினுற் றுற்போற்
றருபரம் பரையின் மோக்கந் தருமெனக் கொண்டோர் தாசர்
கருதுபுத் திரசே சாத கப்பெயர் சகப்பேர் வாய்ந்தோர். (௩)

முற்றுணர் ஞான வாய்மை முதிர்ச்சியின் றெளிவா லீசன்
பொற்றுண ரிதழி வேணிப் புராரிகா மாரி நீல
விற்துணர்க் களத்த னேமெய்ப் பதியெனு மெய்ம்மை தேர்ந்து
மற்றுணர் நெறிப்பு காது வழிபடு நியம சீலர். (௪)

மற்றவர் நியசி யாக வைகறை யெழுந்து நான்
முற்றிவெண் ணீறு கண்டி முழுதணிந் தைந்தெ முத்தே
பற்றினன் முறைசெ பித்துப் பரவுமுக் காரண மொன்றாய்க்
கற்றைவே ணியற்பு சித்துக் கவின்கிவ மகங்கள் செய்வார் (௫)

அனையவர் சைவ வாய்மை யருணெறி நிற்குஞ் சீலந்
தனையுணர்ந் தாங்குச் சூத தபோதனன் சார்ந்தா னன்னான்
வினையறு பூதி கண்டி விளங்குமெய் வேடங் கண்டார்
நினைவினு முந்திச் சென்றார் நிலனுறப் பணிந்தெ முந்தார் (௬)

அருந்தவர் புராண மாகி யருங்கலை யமுதே யென்று
மருந்தவன் வதனநோக்கி யடிகளீங் கணுக முன்ன
ளிருந்தவம் யாது செய்தோ மென்றழைத் தெய்தி யாங்க
ணிருந்தவண் டவிசி னேற்றி யிறைஞ்சின ரெழுந்து நின்றார் (௭)

நின்றிடு சவுன காதி நிமலமா தவரைச் சூத
னன்றுவந் திறைஞ்சி யோது நான்குவே தாக மாதி
தொன்றுள நூன்முற் றோர்தீர் சொல்லுமா பதியே வாய்மை
யொன்றுறு பதியென் றோர்தீ ருதுகடைப் பிடியாக் கொண்டார் (௮)

உம்பெரு மகிமை யிந்த வுலகெலாம் பரந்த வும்மை
யிம்பர்நேர் காணு மார்வ மீர்ப்பலிங் குற்றே மென்ற
ளம்புய னினையார் கேட்டாங் கன்புறீ இ முகமன் கூறித்
கம்பபின் மன்த்துத் தூயோர் வினாவொன்று கடாவ லுற்றார் (௯)

நான்மறை வகுத்தந் தூலி னவிலுரை தெருள்புராணந்
தூன்மலி யீரொன் பாஞ்ச் சாற்றிய முனிமா ணுக்க
மேன்மைகொள் சூத நாத விளம்புமப் புராணம் பல்பே
ரான்மலீஇச் சிவன்மா லாதி யவாசிற் பறையு மென்பு (௧0)

வேறு

[நெயர்க

இவ்வகை புராணம் பதினெட்டுஞ் சிவனுக் கிசைத்தல்போன் மாற்குமே[மற்
றொவ்வொரு வருக்குந் தலைமைத் துரைத்தா லுமாபதி யொருவனே பதி
றெவ்வகையோரும்பசுக்களென்றான் றோரியம்புதாற்பொருட்டுண்பென்னுந்
திவ்விய சுருதி யாகம புராணச் செம்பொரு ணம்புறத் தெளிந்தோய் (௧௧)

சங்கைமுற் றகல வங்கையா மலகத் தன்மையி ணுண்மையோர்ந் துய்வா
னெங்களுக் கருள்கென் றிரந்தனர் சூத னியம்புமப் புராணங்கண் மறைக
முங்களங் கண்ணி யோன்புகன் றனவத் திருமறைப் பொருள்விளக் குப்பப்
ருங்கண மேயப் புராணமே விரண்டு முரைபொருள் வேற்றுமை யுறுமோ (1)

அம்மறை களும்பற் பலர்க்குமத் தலைமை யறையுமாங் காங்குப் சாரத் [ழில்க
தெம்முறை யெனின்மா லயன்முத லியர்பா லீதலோம் புதன்முதற் றொ
ளும்யிறை மையுந்தந் தவர்க்குல கடங்கி யுய்வகை யரணுரைத் ததுவே [ன்ம்
யிம்முறை யரச னமச்சுனை யானே யிவனெனப் பிறர்க்கிசைத் திடல் போ

மீட்டறகளாங் காங்குத் தியேயவா சகமு மாபதி யொருவற்கே வழங்கு
மாட்டறமையா றார யண்பரோ தியாதா வென்றலா லிச்சொலே பிறர்க்கு
லாந் தியேய சத்தம்வே றெவர்க்கு மாண்டுரு மையினுபக் கிரம
ப சங்கா ரங்களி னனைய முதல்வன்சீ ரோமுழங் குதலால். (௧௨)

திருமறைத் திரபச் சென்னியா மதர்வ சிரசின்மேற் சிகையினிற் சிவனே
யொருவனே தியேயபன் சிவங்கர னிதன்மு னுரைத்திடப் பட்டமா லாதி
வருசரர் தியேய ரல்லரா தலினால் வர்ச்சிக்கப் படுவர்முற் றிற்தென்
றுரிமையி னொரு முடிந்தது முடிக்கு முத்திதன் துரைத்திடு சிறப்பால் (கதி)

மும்மறை நடுவா மெய்மறை நடுவின் முழங்குமக் காண்டத்தி னடுவி
லிம்மறைப் பொருடேற் றுருத்திரத்திடையே யிவைக்கெலாஞ்சுவரத்தினமா
யம்மையோர் பாகன் றிருப்பெய ராய வைந்தெழுத் தேயிலங் குதலாற்
செம்மறை யெவைக்குஞ் சம்மதஞ்சிவனே திகழ்பசு பதியென நேற்றம்.கசு

ஆகலின்மறைகள் பற்பலர்க்கிறைமைபறையினு மெப்பொருள் சிவனென்
றேதலின துபோ லுப்பிருங் கணமா யுள்ளவிப் புராணமு வாறுங்
காதலி னுங்காங் கரியயற் கிறைமை கழறினுந் துணிபொருள் சிவனே
சாதலின் னுயர்கட் கொழித்தரு ணேக்கந் தருபசு பதியெனச் சாற்றம்.கவி

அன்னநிங் கெவ்வா நெனிற்பசு பதிக்கே யையிரு புராணமிக் கிலங்கி
மன்னுச் சிதன லிவற்றின்மான் முதலோர் மாண்சிவ லிங்கபு சனைசெய்
தான்னுபே நடைந் தலந்தலந் தோறு மொளிர்தலான் மால்புரா னுதி
யின்னரன்சிறப்பு மிலங்கலாலனையர்க்கிவன்பணிவிசைத்திடாவிதனல்.கசு

கூறுமீ ரோன்பா னுஞ்சிவ முதலே கொண்டனவென்றனன் சூதன்
நேறினர் சவுன காதிய ரின்பந் தேக்கின ளுக்கமேற் றிகழ்தார்
வீறுசீகாழி மணியுந்தென் மறையின் விதந்தரு தன்னொலி மாலைந்
கேறுடை முதலங் கேமுத லென்றே சொல்லென விசைத்தலிலக்கும் ()

உருக்கமேற் கிளர்ந்த சவுனகராதி யுறுவரவ் வுறுவரு னனத்தை
நோக்கினின் றடிக்க ணீக்கருந் சங்கை றாக்கினன் றருளினே சென்னி
மீக்கொரு மனைய சிவபுரா ணத்துள் விளங்குசீர்க் காந்தத்து விமலன்
பேர்க்கொள்சங் கிதையிற்சுவைதகானனத்தெம் பிரானருண் மான்மியம்பேசி

வேறு.

அன்ன தன்பினர் யோகநா தன்சிறப் பறைந்தாய்
பன்ன ரும்முக மிடையறா துரைப்பினும் பரம
ன்னன் மான்மியம் வினும்மகிழ் நசைமிசு மெந்தா
யென்ன வேண்டினர் செவிக்கொடு சூதன்மே லியம்பும் (உக)

அன்பு மாரருட் பெருக்கமு முருக்கமு மளவா
வின்பு மிக்குள நீர்விழைந் தெனைத்தொடக் கிதுதான்
நன்பு விக்கொரு வைப்புமாய் நயக்குமெவ் வெவர்க்குந்
துன்பு நீக்கியின் பளிப்பதாய்ச் சொலச்சொலச் சுகமே (உஉ)

எனக்கு நல்கிடு மாதலா லியம்புவன் கேண்மின்
முனர்ப்பு கன்றவெண் காட்டுமான் மியத்தினு முதுசீர்
தனக்கு ரைத்திடு சான்றதோர் தலமுள ததுதான்
மனக்கு றும்பொழித் திட்டகா மியமெலாம் வழங்கும் ()

என்று சாற்றியப் பிரகதுய் யானத்தி னிலங்குங்
கொன்றை குடிய வாதுசெய் குஞ்சரத் துணைத்தாண்
மன்றன் மாமல ரொப்பிலா முலையுமை மலர்த்தா
னென்றும் வாழிய ராவதே சன்கழ லிறைஞ்சி.

(உச)

புனைய மாதவ ரானன நோக்கியந் தணர்கா
ளினிது ரைக்குவன் நிருப்பெருந் தோட்டத்தத் தீச
மெனமி குத்தசீ ருலகெலாம் பரவெழி ஞமந்
தனைவ கித்தத்தத் தலமதன் மான்மியந் தனை.

(உடு)

வேறு.

தன்னடியே குறித்தெவருங் குருத்துவங் கொண்டுவப்பவருடந்து கல்லா
லின்னடியாழ் குரவனுக்குங்குருவாகிச் சிவகுருவென்றிலங்குஞ் செவ்வேன்
பொன்னடிதாழ்ந்தெந்நூ லும்புரைதபத்தேந்ந் துளமலயப்பொருப்பன்முன்பு
மன்னடிதாழ்மா தவர்க்குவுழங்கினவ்வாறுமக்குவகுத்துமென்றான்.

நைமிசாரணியச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் உஎஉ.

தலமகிமைச் சுருக்கம்.

சந்தனந் திகழ்ந்துசெந் தமிழ்ம ணந்துசீ
ருந்தன மலயமென் றோது வெற்பின்வாழ்
கந்தன தருள்பெறு கருணை மாமுனி
தந்தன மெனக்கொண்மா தவர்க்கு ரைப்பனூல்.

(சு)

பூமியிற் பொன்மலைப் புகல வாசியி
லேமிகு நாவலந் தீவி லெண்டகு
காமிகு காவிரி வடக்கின் கண்ணது
மாமரு சீர்ப்பெருந் தோட்ட மாநகர்.

(உ)

காசியிற் சிறந்தவெண் காட் டிற் சீசன
தாசையி னன்னதற் கைக்கு ரோசத்தாட்
பேசறு தலங்களுண் முதன்மை பெற்றது
வாசவன் பணிபெருந் தோட்ட மாநகர்.

(ஊ)

வரமிகு முதீசியின் முல்லை வாயிலு
முரமிகு கீழ்த்திசை யுததி தென்றிசைப்
பரணமர் பல்லவ னேசம் பச்சிமத்
தமணமர் தருளுநாங் கூரு மாங்குற.

(ச)

நாப்பணி னுயக மணியி னண்ணுமால்
சேப்பர னுயிர்க்கெலாஞ் செல்வ நல்கிய
மீப்பொலி காதலின் வீற்றிருந் தருண்
மாப்பெருந் தோட்டத்தத் தீச மாண்பதி.

(இ)

இயல்பினிற் பொன்னிதெற் கிலங்கி யுத்தரத்
துயர்மணி கன்னிகை யுற்றுஞ் சேறலா
னயமிசு மூபயகா லேரி நாப்பணை
யுய்வருள் பிரகதுத் தியான மோங்குமால்.

(௬)

இத்தலந் திருவெண்காட் டெல்லையாவின்
முத்தம மாகுமீ சானத் தோங்கிடு
மத்தரு சிறப்பினு லவ்வெண் காடுசெய்
மெய்த்தரு பயனினு மிக்கு நல்குமே.

(௭)

இதன்பெருஞ் சீர்த்தியை யிசைப்ப தெங்ஙன
மிதன்பெயர் நினைத்திடி னுரைப்பி னெய்திக்கா
ணிதம்பெறின் வசித்திடி னியம்பு நாற்பதத்
திதம்பெற றிண்ணமே யிருந்த வத்தினீர்.

(௮)

வேறு.

தலனிலுயர் திருவெண்காட் டிறையீ சானத் தலனிதன் சீ ருள்ளபடிதான்
முற்றோந்த, நலனிதனு லித்தலங்கா ணைசமீக் கூர்ந்து நவில் பஞ்சக் குரோ
சத்து ணண்ணப் பெற்ற, பலதலஞ்சென் றுறுவமெனும் வியாசங் காட்டிப்
படர்ந்துமையோ டாண்டுதொறும் பரிந்து வந்தே, யலகிலுயிர்க் கருடர்த்த
விழாவு் கொண்டாங் கமர்ந்தருள்வா னெனினிதன் சீரளப்பார் யாரே. (௯)

வேறு.

இயலாச் செயலை விரிக்காம லிம்மட் டமைதல் பழுதன்றே
யயலோ ரெவர்க்கு மித்தலச்சீ ரகலம் புகல வரிதேயென்
றுயலே யுலகந் தமிழ்விரித்த வுறுவ னுறுவர்க் குரைத்தானப்
பயனாற் பகார்த்தேன் சிறிதறிந்த படியென் றுரைத்தான் பகர்குதன். (௧0)

தலமகிமைச் சருக்கம், முற்றிற்று. (ஆ திருவிருத்தம் ௨௮௨)

72௮ தீர்த்தமகிமைச் சருக்கம்.

தலத்தின் மகிமை யொருசிறிது சாற்றி னேமத் தலத்தீர்த்தக்
குலத்தின் மகிமை யினுஞ்சிலவே கூறக் கேண்மி னென்றுலக
நலத்தின் மகிமை யோர்ந்துய் நன்னூல் பன்னூ றந்துபுலப்
பலத்தின் மகிமை வென்றகடோற் பவமா முனிவன் பரிந்தருளும். (௧)

தீர்த்த மிக்க வித்தலத்திற் நிகழ்ந்து மருவப் பெறுஞ்சிறப்பே
கூர்த்த மேன்மை தரமேலுங் குலவு மகிமை புலவாய்ந்த
தீர்த்த மோரைர் துளமேலுங் திரைவா ரிதியுஞ் சேர்ந்தருளே
கூர்த்த தீர்த்த மோராறு குலவ விளங்கும் பெருந்தோட்டம். (௨)

(௨)

ஐந்து முகத்தோ டதோமுகமொன் றாக வாறு முகமேயென்
றிந்த வுலக மவைக்குவமை யியம்பு மிதுவோ பிரணவத்தோ
டைந்தக் காமே போன்மென்ன வருட்சீர் நோக்கி யறைகுவரே
லிந்த வளங்கொள் சிவநீர்த்தத் திசையாங் கூற்றற் கிசையுமே. (௩)

(௩)

இவையோ ராறுக்குறுபெயர்தாம் யாவென் றியம்பி னவையிசைக்கேன்
சுவைசுடர் போதா யனதீர்த்தஞ் சுமுக தீர்த்த மிந்நிரம்பேர்ந்
சிவிய தீர்த்த மணிகன்னி தீர்த்த மயிரா வததீர்த்த
நவைதீர் வருண தீர்த்தமா நாமஞ் சொலினு நலந்தருமே. (ச)

முன்சொல் போதா யனதீர்த்த முனைவ னயிரா வதநாதன்
மன்சந் நிதிய லுறுமதுமுன் சார்ந்த போதா யனமுனிவ
னின்சொ லருளி யாதரிக்கு மிறைவன் பூசைக் குரித்தாகத்
தன்செய் கையிற்கண் டப்புனலாற் றுனீ ராட்டி யின்புற்றான். (சி)

புனித சைவ சிகாமணியாம் போதா யனமா முனிகண்ட
தெனிலித் தீர்த்த மாண்பினிநா மிசைப்ப தெவன் சுக் கிரவாரத்
தினநன் னியதி யுடன்மூழ்கிச் சிவையைச் சிவனைத் தெரிசிப்போ
ரினிய மகப்பே ருதியெலா மெய்தி வாழ்வ றிதுவாய்மை. (சு)

காண்பார்க் கருளும் வாதாடு கணேசா லயத்தென் கிழக்கணித்தாய்
மாண்பார் கணேசப் பெயர்த்தீர்த்தம் வையும் யோக நாதமுனி
சேண்பார் பரவு மக்களிற்றின் செய்ய பாதம் பூசிப்பான்
பூண்பார் சுமக்கு மகிசுமுகப் புனித னருளான் முன்கண்டான். (எ)

துன்னு மந்நீர் தனிஞாளுந் தோயக் கிடைப்ப தரிதுமுனாண்
மன்னு தவததார்க் கலத்தினின் மதியந் தோறுஞ் சதூர்த்திகளி
லுன்னி மூழ்கி னப்பலாறு முயரா வணிமா சதூர்த்தியிற்றேயந்
தன்ன கணேசன் றனைப்பணிவோர்க் கருளும் பலனோ வளப்பரிதே. (அ)

இதனின் மேற்கிந் திரநீர்வெண் காட்டினிறையு மாசிமகத்
திதனிற் பரவுந் தீர்த்தவிழாக் கொண்டாங் கருளு மிந்நாளி
லிதனிற் றேயந்தெம் பிராற்பணிவோ ரிகவாழ் வனைத்து நிறைதரப்பெற்
றிதனிற் பொலியுஞ் சுவர்க்காதி யின்பு முவர்க்கு மின்புறுவார். (க)

வேறு.

இப்பெருந் தீர்த்த மேற்கி லெவ்வுல கத்தி னுக்கும்
வைப்பெனப் பொலிந்து வைகு மணிகன்னி கைப்பேர்த் தீர்த்தஞ்
சிற்பரன் கல்லா னீழற் றிகழ்தரு யோக நாத
னப்பெரு முனிவர்க் கந்நா ளருளினுற் கண்டா னம்மா. (க0)

சீவர்தஞ் செயல்கட் கெல்லாஞ் சிவச்செய லனந்த கோடி
பாவன மதிக மென்ப பகரவும் வேண்டு மேயோ
வாவன யோக நாத னருந்தவர்க் காகக் கண்ட
சீவன மேன்மை யாரே தெரிந்தினி திசைக்க வல்லார். (க1)

மாமணி கன்னி கைக்குண் மன்னவா சியினில் வைகுந்
தேமலி சிறப்பி னோங்க யிராவத தீர்த்த முன்னுட்
காமரு வலாரி வேழங் கண்டு தோயந் தன்னீ ரானத்
தாமணி கண்டன் பூசை துன்பறப் புரிந்த தன்மே. (க2)

காவிரி கல்லா னீழற் கண்ணுத றன்னை நோக்கி
யாவலி ளேற்ப வன்னா னழைஇமணி கன்னி கைக்குண்
மேவென விடுத்து வேலை வேந்தனை யேவ வன்னாள்
பூவுயப் பெருந்தோட் டத்துப் புகூடமணி கன்னி போந்து. (க௭)

அப்பெருந் தடத்துட் பூர்வத் தடுத்துநின் றனைய பொன்னி
யைப்புணர்ந் தின்ப மேவி யதுமுதற் றடாக ளுபத்
திப்பெருந் தோட்டத் தென்று மிலங்கிடு முவரொ ழித்தித்
திப்பிய வருண தீர்த்தச் சிறப்பினி யுரைப்ப தென்னே. (க௮)

இனைவுநீ இச் சகரர் தொட்ட விடத்துவர் மயமாய் நிற்குங்
கனைகடல் பற்ப லாரூங் கன்னிய ரோடு சேரும்
வினை யொரீஇப் புனிதையாங்கா விரியையே தழீஇய வர்ப்புத்
தனையொரீஇ யனக மேயாய்த் தங்குமேற் சாற்ற வற்றே. (க௯)

இத்தலத் தினிலு தீசி யவாசியென் றிருபாற் பொன்னி
நத்துறப் புகலாற் தீர்த்த நாலிரண் டாகி யென்று
மத்த னெண்கு ணங்கள் போல வனை த்துயிர்க் கருளு மேன்மை
யெத்தகை யோரு நேர்கண் டெய்துவ ரின்பே யென்றும். (க௭)

இத்தகு சிவதீர்த் தங்க ளினிதுவந் தடுத்து மூழ்கி
யுத்தமி யொப்பி லாத முலையுமாம் பிகையை யெங்கள்
சத்தயி ராவ தேசன் றனைப்பணிந் திட்ட சித்தி
முத்திபெற் றுய்ந்து ளோர்தந் தொகையுநா மொழியொ ணாதே. (க௭)

வேறு.

என்றருட் குறுமுனி யிசைத்த தோர்த்தனர்
துன்றிய வுலகையங் கடலிற் றேய்ந்தனர்
தொன்றுறு முனிவர ரென்று சூதனே
ரொன்றிய மாதவர்க் குவந்து ரைத்தனன். (க௮)

தீர்த்தமகிமைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௩௦௦.

மூர்த்திமகிமைச் சருக்கம்.

உலகெலா முய்வான் சச்சி தானந்த வொளிப் பிழம்பே
யிலகுசே யுருவாய்ப் போந்த வெந்தைகா முறுமா ணக்கன்
றலைமைசார்ந் திலங்கு சும்ப சன்னெனுந் தவத்தோன் மேலும்
வல்முனி வர்க்கு மூர்த்தி மகிமையும் வழங்க லுற்றான். (க)

இந்தனத் தங்கி பாலி னிழுதென மறைதந் தெங்கு
மந்தணப் பொருளாய் நான்கு மறைகளுந் தொடரொ ணதா
யந்தரத் தயன்மா லாகி யமரர்க்கு மறித நேற்றாச்
சந்தரச் சோதி யாகிச் சத்தமாய் நித்த மாகி. (௨)

அருவமே ரூபா ரூப மவைகடந் தகண்ட மாகி
நிருமல மாகி யொன்றாய் நிகிலமு நிறைந்து நிற்கும்
பொருள்சிவ னன்றே யன்ன பூரண னுயிர்கட் கின்பே
தருதிரு ஷாங்கொண் டாவி ததுகர னாதி சார்ந்த.

(௩)

தன்மையால் யாமு மாங்குத் ததுக்கொடு சார்ந்தா லன்றி
நம்மையோர்ந் துய்யும் பான்மை நண்ணிடை வெனந யந்த
செம்மையாற் சிவலிங் சாதி திருவருண் மேனி தாங்கி
வின்மலி கோயில் கொண்டு வீற்றிருந் தருளு மன்றே.

(௪)

அவ்வகை தலங்க டோறு மலிர்சிவ லிங்கந் தன்னு
ளிவ்வருட் சுந்த ரேச லிலிங்கமிக் குயர்ந்த தாகு
மெவ்வகை யெனின்முத் தேவ ரூபமென் நியம்பும் போதித்
திவ்விய மூலந் தன்னிற் றிகழ்தலுஞ் சான்ற மென்க.

(௫)

ஆதியி னெடுவி லந்தத் தயனரி யானு மென்றே
யோதுநூல் சிவலிங்கத்தி னுருவின யுதுதா னேனை
மேதகு மூர்த்திக் கெல்லாம் விளம்புநா ளளவே யீண்டுப்
பொதியுந் தேற்று மிந்தப் புண்ணிய மூர்த்திக் கம்ம.

(௬)

மூவரு மாகி மூவர் முதல்வனு மானேன் றேவ
தேவனே பொனுநூல் வாய்மை தெளிதர வித்த லத்துச்
சேவமர் தருமத் தீச சிவலிங்க மூர்த்தி தேற்று
மூவரார் தாரு மூல முதல்வனாய் முளைத்தெழுந்தே.

[௭]

அருண்மிகு மச்ச வத்தத் தணியயி ராவ தேச
வொருசிவ லிங்கந் கண்டோ ரன்னைய ருதரங் காணர்
வருபெரு நாமஞ் சொன்னோர் மலந்தெறு கென்று சொல்லார்
திருவரு நினைவார் மீண்டு செனித்திட நினையா ரம்ம.

(௮)

இத்திகழ் சுயம்பு லிங்கத் தின்பெயர் சுந்த ரேசன்
சித்திசெய் யத்தீ சன்றான் றிகழயி ராவ தேச
னத்தருண் மூகோத் தார நாயகன் மொத்தி கேச
னத்தகு பிரக துத்தி யானேசன் முதல னேகம்.

(௯)

வேறு.

சதா நயிரா வதநாதன் றன்பே ரொருகா லேனையதம்
பதியி லபுத்தி பூருவமாய்ப் பகர்ந்தா ரேனு மவர்க்கலகி
னிதிசந் ததிக னேயின்மை நிறைபல் போக முதலான
வதிக நலங்க ளிம்மையிற்றந் தம்மை யின்பு மருளுவனாள்.

(௧௦)

அருள்கூ ரத்தீச கரனெம்மா னனவ ரதசா நித்தியனாய்ப்
பொருள்கூர் தரவீற் றிருந்தருளும் புனிதத் திருக்கோ யிற்புகுந்து
தெருள்கூர் திருச்சோ தனிப்பணியே திகழ்கோ மயரீர்த் திருமெழுக்கே
யிருடர் தவளத் திருக்கோல மேமுன் னாய் திருப்பணிகள்.

(௧௧)

சுடர்விக் கொளிருந் திருவிளக்குத் தொண்டு திருநந் தனப்பணிதன்
சுடர்புக் கமரு முடிக்கேறத் தொடுக்குட் விரைப்புந் தொடைப்பணிகள்
சுடர்திக் கொளிருந் திருக்கோயி றுலங்கப் புதுக்குந் திருப்பணிகள்
சுடர்முக் கணன்சீர்த் தளியெங்குந் துறையு நறுந் தூ பப்பணிகள். (௧௨)

அனக னயிரா வதநாத னருங்கு ரதுல குசாம் பிகைதா
மினிய விழாக்கொண் டெழுந்தருள வெழில்கூர் தரும மால்விடைவா
கணமுன் னுவ சலட்சணமாக் கவினமிக் கோங்க வளரன்பால்
புனித சுவண மணிகளினுற் புனைந்து புரியும் பொருட்பணிகள். (௧௩)

பரவு செம்பொ னவமணிகள் பாங்கா யமைத்துப் பண்புறச்செய்
திரவு பகலா யொளிபெருந் விலங்குந் திருவா பரணங்க
ளரவின் மணிமுன் விளிம்பார்த்தி யவிர்பீ தாம்ப் ராதியவை
மரபிற் புரிந்து கணிந்துள்ள மகிழ்கூர் தளிக்குந் திருப்பணிகள். (௧௪)

ஆதி யாய பற்பலமெய் யன்பி னயிரா வதநாதன்
சீத வனசத் தான்பரவிச் செய்தந் துவக்குந் திறத்தினர்க்கந்
நாத னருளுந் பெரும்பேறு நாமோ வளக்குந் தாமுடையோ
மோத லரிதாங் கைமமுதிகத் தொருவா றுணர்வா ருமிக்கோர். (௧௫)

இன்ன பரிசான் மேற்சொல்பணி யிவற்றுள் யாதொன் றியற்றினரும்
மன்னு தீர்க்கா யுன்போகம் வருவொ யின்மை வளர்ச்செல்ல
நன்னர் மகப்பே ருதிபெறீஇ நலங்கூர் நரேஷந் திராய்வாய்த்
துன்னந் கரிய பேரின்பு முறுவர் கையா மலகபிதே. (௧௬)

என்று புகன்ற னிமாசில கொற் கிணையென் பதுமுன் னிறைகண்டு
மொன்று களிப்பி னுலகுரைப்ப வொளிரு மலய முனியதேகேட்
டன்று முனிவர் மகிழ்கூர்தார் மேலு மவாவி னொன்று
துன்று சவுன காதியர்க்குச் சூத முனிவன் சொற்றனனல். (௧௭)

மூர்த்திமகிமைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் (௩௬)

9௨. இத்திர சுந்தரச் சருக்கம்

பொன்னுல களிப்போன் வேண்டப் புணரியை யுமுந்த மிழ்து
மன்னிலை நீர தாக்கி யாசயித் தனைய வேந்துக்
கின்னருள் புரிந்தோன் மேலு மிந்திர சுந்தரப்பேர்
நன்னிலைச் சரிதந் தற்குழ் நற்றவர்க் குரைப்ப தானான். (௧)

மதிநதி யிதழி வேணி மாதொரு பாக னன்பே
நிதியெனக் கொண்டு வாழும் நிறைதவ முனிவிர் காண்முன்
மதியிடு ரைவதப்பேர் மணுவமர் காலந் தன்னி
னிதியொளி மிகஞ்ச வர்க்கநிலத்தா சாய வேந்தன். (௨)

தானவாக கரசனைய சபாகன மவுணன் தனனை
வானவர் சூழச் சென்று வதைத்தயி ராவ தப்போத்
தானமிக் கொழுதும் வேழந் தனிலிவர் துவணை வீதி உயர்ந்
வானவர் சூழ்ந்து யாண்டும் வாழ்த்துறப் பவனி வந்தான். (௩)

அவ்விலைத் துருவா சப்பே ராருந்தவ முனிவன் போந்து
கவ்விய களிப்பி னூழ்ந்து களிநுகைப் பாணை நோக்கித்
திவ்விய வேந்த வீது சிவப்பிர சாத மென்றோர்
செவ்விய கமல மீந்தான் தேவர்கோ னதனை யேற்றான். (௪)

தேவரே யெனினுஞ் செல்வச் செருக்கொன்றே கண்ம றைக்கு
மாவதோ டசூராக் கொன்ற வகந்தையு முறிலென் செய்வான்
தேவதே வீசன் சூடுந் திருமலர் ஈளிற்றி ழிந்தே
யாவையின் வணங்கா தேற்றங் வாணைமத் தகத்தில் வைத்தான். (௫)

அனையவம் புயச்செம் பூவை யறிவுகூர் தெய்வ வேழ
நினவொரீஇப் புழைக்கை கொண்டு நிலத்திலிட் டுடியிற் றேய்த்த
தெனையோ யெனினும் போகா முனைப்பாடு காணற் றாலவ்
வினையினீக் குவரே சென்னி விதியையார் விலக்க வல்லார். (௬)

கண்டனன் முனிவர் கோமான் கன்னுளங் கொதித்து நீல
கண்டனன் முடிப்பு னைந்த கமலப்போ திதன லாக்க
முண்டென வுனக்களித்தா முடன்பணிந் தேற்றி டாய்மா
லுண்டதோன் மத்த சுத்தி லுப்த்தனை யுணர் விலா தோய். (௭)

சிவப்பிர சாத வாய்மைச் சிறப்பொரு சிறிதுந் தேற்றாய்
நிவப்புறுஞ் சுவர்க்க வாழ்க்கை நினக்குற்ற தெவன லென்றாய்
பவப்பெரும் புணரி யாமும் பாலுகைத் திடிலென் செய்வாய்
தவப்பெருஞ் சிவத்து ரோகந் தானுகர் தன்றித் தீரா. (௮)

ஆதலி னமரர் வேந்த வாற்றுகின் னாசிழந்து
பூதலத் திடையோர் வேந்தன் புதல்வனா யினங்கா லத்தே
பேதுநீஇ யன்னைதந்தை பிரிவுநீஇப் பன்னாட் டென்ப
மீதுறு கென்று ரைத்தவ் வேழத்தை நோக்கிக் கூறும். (௯)

மிருகயோ னியிற்பி றந்தும் வேந்தனைச் சார்ந்தாய் ஞானத்
திருவுறப் பெற்றாய் பெற்றுஞ் சிறுவருஞ் செய்க லாத
கருமமிச் சிவத்து ரோகந் கண்டனை யதனாற் பூமி
மருவிலல் லுணர்வி ழுந்து வனக்கரி யாதி பென்றான். (௧௦)

இன்னண மிசைத்த சாப மேய்ந்துள நடுங்கி வாணோர்
மன்னவன் கயத்திழிந்து வறுமையுற் றிழிந்தா னாயம்
முன்னவன் கழலின் வீழ்ந்து முனிவுறே லைய வென்னாப்
பன்னருந் துதியு றுத்திப் பாவியேன் பிழை பொறுத்தி. (௧௧)

அறிவிலாச் சிறியே னென்றென் றடிக்கடி யிறைஞ்சி னுன்பின்
குறைதவிர்த் தாங்கென் றுங்குக் குறுகிய பிருகு முன்னே
ரெறிகதி ரங்கி முன்னே ரிரந்துபன் முறையும் வேண்ட
மறிமழுக் கரனைப் பேணி வருதுரு வாசன் கூறும்.

(கஉ)

முனிவீர்கா ளமர் காணீர் மொழிந்ததிங் கிவன்பா லுள்ளக்
கனிவினா லன்றி நீதிக் கருத்தின லுரைத்தீ ரல்லீர்
புனிதனெம் பிரான்சே டத்தைப் போற்றுறாச் சிவத்து ரோகந்
துனியனு பவித்தா லன்றித் தொலவுறா தாத லாலே.

(கங)

உன்னிநா முரைத்த வண்ண முததிசூழ் புவிபி லோர்வேந்
தின்னெழிற் சுதனா யாண்டொன் றெய்திய வளவே தந்தை
யன்னையைப் பிரிந்து பன்னா ளலக்கணுந் தருளா லீசன்
றன்னடி பூசித் தேத்திச் சார்தரு மெண்ணீ ராண்டில்.

(கச)

திருவருள் கைதந் துய்ப்பத் தெவ்வலி முருங்கிச் சாய்த்துப்
பிரிவுற நின்ற மாதா பிதாக்களைத் கலந்தின் புற்றாந்
குரிமையின் முடிசூட்பெற் றுலகெலாஞ் செங்கோ லோச்சிக்
கருதுபல் போக மாந்திக் கயிலை சென் றின்பந் துய்ப்பான்.

(கரு)

கடவுள்வெள் ளிபமவ் வாறே காட்டிப் மாகிப் பன்னா
ளிட்டுற்றோ ரிருடிக் காங்க ணிடர்புரிந் தீசன் குலத்
தொடர்பினுந் றொல்லு ஞானந் தோன்றப்பெற் றீசந் பூசித்
துடனருட் கயிலை சார்கென் றுரைத்தன னுறையுந் சென்றான்.

(கசு)

வேறு.

என்றுதமிழ் முனியுரைப்ப விருந்தவத்தோர் நனியுவகை
துன்றுமுளத் தினராகித் தொன்மலயத் துலகூயய
வென்றுமமர்ந் தருளடிகே ளிந்திரன்பிற் செயல்யாதோ
நன்றருள்கென் றிறைஞ்சவியை நயந்தவர்கட் குரைசெய்வான்.

(கஎ)

இனியதபோ தனமுனிவீ ரிருங்கடல்கூழ் புடவியிடெ
நனிமிகுசீர்ச் சோணட்டி னுனிலஞ்செய் தவப்பயனென்
றெனவருமோர்ந் துவந்துரைக்கு மியல்பினா யவனியெலார்
தனிபுரந்து கோலோச்சந் தகைமையனோர் திறல்வேந்தன்.

(கஅ)

சொற்றவிவ னேமாங்க சோழனெனப் புகழ்ப்பெயரோ
னற்றவத்தோர் துணையாவா னுனிலத்தோர்க் குயிராவா
னற்றவர்க்கோர் நிதியாவா னருளினுக்கோர் கலனாவான்
புற்றவர்க்கோ ருருமாவான் பானடிக்கோ ரன்பாவான்.

(கக)

இன்னனசீர் முடிவேந்த னெழிற்காஞ்சித் திருக்கோ
தன்னினிய தனிசாச தானியா வமர்ந்தினா
னென்னருஞ்சொல் சோணட்டிக் கின்னுயிரா மெழிற்றில்லைப்
பொன்னகரிந் சிற்றரசாய்ப் புவியளிப்பா னொருவனுளன்.

(உ0)

விண்ணுலகிற் திரனின்மேல் விரவுறுபஃ றிறுஞ்சு
மண்ணுலகிற் திரனென்றிம் மகிதலஞ்சொன் மகிமையினு
னண்ணியதோ வென்புலவர் நயக்குநரோர் திரப்பெயரோன்
கண்ணுதல்சே வடிக்கன்பே கைப்பொருளான் றுட்டுணிந்தோன். (உ௭)

உரனுரனில் பவஞ்சமுழு துதித்தமுறை தனிவொடுங்க
வொருசிறிதே ருதுகுறை யாதென்று மொருபடித்தாய்
விரவுசிவ மேயெஞ்சி விளங்குண்மை மெய்க்கணியாக்
கரதலவா மலகமெனக் காட்டுகிரு வெண்ணீறும். (உ௮)

அனையசிவ நெவ்வுயிர்க்கு மருங்கருணை யிரக்கமெனு
மினியகுண மென்றுமுள னெனறேற்று கண்மணியும்
புனிதமறைக் குள்ளுயிராய்ப் பொற்புறுமைந் தெழுத்துமெனுந்
தனைநிகர்முத் தொகைச்சிவசா தனமேசொம் மெனக்கொண்டோன். (உ௯)

குறிஞ்சிமுத லேம்புலமுங் குற்றேவ லெஞ்ஞான் றும்
விறந்துதனக் கிபற்றிடல்போல் விழைவுழிச்செ லேம்புலமு
மறிந்தனதன் வழிச்செல்ல மற்றவைவெல் சிதேந்திரிய
னறிந்துபதி பசுபாச வறவகைகண் முறைபுரிவோன். (உ௧)

வேதசிவா கமமுதலா மெய்நூல்கள் விதந்தோதும்
போதமுற வகம்புறஞ்செய் புனிதசிவ பூசனையி
லாதரமிட் கனவரத மைந்தொழிற்கூத் தாங்கியற்று
நாதநட ராசனடி நாடொழும்பு சித்துவப்பான். (உ௨)

ஆயநரோர் திரன்மனை வி யருந்தநிற்கற் பினிற்சிறந்தான்
சேயகம லேபிற்சிறந்தா டிருந்தெழிலிற் பொறையினிலோ
பாயபுவி யினிற்சிறந்தான் பரசிவைபொற் பதத்தன்பிற்
றாயகொ ரியிற்சிறந்தான் சுகந்தையெனப் பெயர்சிறந்தான். (உ௩)

அருளாலும் பொருளாலு மன்பாலு மின்பாலுந்
தெருளாலுந் சிறந்தாலுந் திருத்தறம்பின் றிருத்துவதொண்
பொருளாலு மாதலினப் புத்திரப்பேற் றினையும்விழைதிக்
கருளாலுந் கடற்புவியிற் கருத்தறம்பற் பலபுரிந்தார். (உ௪)

புரிந்துமகப் பேறரிதாற் புத்திரப்பே ருருமவழி
தெரிந்துரைத்தார் தில்லவா ழந்தணர்கள் செவியேற்றுந்
பரிந்தரச னவர்க்கொண்டு பழுதகல்கூ விளமிலக்கம்
விரிந்தசடைக் கூத்துடையான் விரைகழற்காந் கருச்சிப்பான். (உ௫)

என்றுரைப்ப மலயமுனி யிருத்தவத்தோர் கேட்டுவந்து
நன்றிலக்க வில்வாரச்ச னவ்விதியா தருளென்னத்
தொன்றுணர்மா முனியுரைக்குந் தூமுனிவீர் கூவிளந்தா
னென்று மிச்சாளுநக் கிரியையுரு வெனவுணர்மின். (உ௬)

நதிலக்கம் பழுதறமுன் நெரிந்தெடுத்துக் கொண்டிமைய
மாதிடத்தா னபிடேக வகைத்திரவி யாதியெலா
மாதரத்தா லினிதமைத்தாங் கருச்சனைக்குஞ் செபத்தினுக்குந்
தீதறத்தா மோர்ந்துணர்ந்தார்த் தெரிந்துபதின் மரைவரித்து.

(௩௦)

சிற்பரனுக் காகமநூன் முறைபூசை சிறப்பித்தே
யற்புறவர்ச் சனைபுரிவிப் பான்றிருமுன் னமர்ந்திருப்ப
முற்புகலை யிருவரும்பாங் குறப்பூசிப் பான்முன்னர்ப்
பொற்புறவீற் றிருந்தனைய புரைதபுத்த வில்வவெலாம்.

(௩௧)

உரியவிதி யினிலமைத்தாங் குறுபஞ்ச கவ்வியத்தால்
விரவுறமுன் றாய்மைபுரி இவிரசாங்கி தனிலமைத்த
வரியதிரு வெண்ணீற்றி னதிசுகந்த படரத்தின்
மரபினிற்றேய்த் தேபிரண வம்மாயா பீசமுடன்.

(௩௨)

அருமறைகள் விதந்தோது மாயிரமாண் சிவநாம
மொருமையுற வெடுத்தோதி யொவ்வொன்றாய் விரையாமற்
றிரிசுபன்ன மெனவியந்து திகழ்மறைசொல் வில்வத்தான்
மரபினருச் சித்தன்ன வர்க்காதி ன்வேதித்தல்.

(௩௩)

இவ்வகையீ ரைந்துமுறை இயற்றயுதாரச் சனையிதுவே
யுய்வருளு நியுதநா மார்க்சனையின் பலனுதவு
மிவ்வகையே நூறுமுறை யியற்றுநியு தார்க்சனையே
யுய்வருளோர் கோடிநா மார்க்சனையா முண்மையிதே.

(௩௪)

இப்படியோர் நாற்பாளைந் தினங்கணரேந் திரனியற்றிச்
சற்பிரா மணற்குணவு சைவமகே சுரபூசை
யொப்பநா டொறும்புரிந்தாங் குறுநியமஞ் சிறிதும்வழா
தெப்பெரிய ரும்புகழ வியற்றினனிப் பெரும்பயனாள்.

(௩௫)

இத்தகைய நரேந்திரனுக் கிவன்மனைவி சுகந்தைவயிற்
றத்தகைய முனிசாப மாங்கேற்ற சுரேந்திரன்ருன்
வித்தகளுய் மீனமதி மிளிர்மதியம் வளர்பக்கத்
துத்திரநா ளோரைசுப முறமகவா யுதித்தனனாள்.

(௩௬)

அனையமக வொளியாலு மழகாலு மினையின்மை
தனையரசன் கண்டுவகை தனின்மூழ்கிச் சதுர்மறைதேர்
பனவர்கொளக் கனகமழை பரவுறப்பெய் தனன்மகவுக்
கினியமனோ கரனெனும்பே ரிசைத்தான்வா னிசைத்தபடி.

(௩௭)

வேறு.

அனைய னைந்தனோ ராண்டள விளம்பிறை யாமென்
றெனைவ ருஞ்சொல் வளருநா ணரேந்திரத் கினிய
வனிக் நாதனா யமர்ந்தவன் றுர்ம்மதி யாகி
நனைவு வேறுபட்ட ருசினைத் தான்பெற நினைந்தான்.

(௩௮)

இன்ன காலையோர் நாணிசி நரேந்திர னென்பான்
றன்ன காதலி யொடுநட ராசன்பொற் றளியின்
முன்னி யன்புமீக் கூந்தர முன்றொழு தமையான்
பன்னி நின்றனன் சென்றதந் நியொரு பாதி.

(௩௧)

அசனி கானறுவா னதிமழை பொழிந்ததங் குழையர்
நசைகொள் யானமுன் னுய்த்திதி லிவர்துந் நணுகென்
றசைவில் வேந்தனை வேண்டவு மாலயத் தினுநா
மிசைவின் யானமூர் திற்செலே மென்றுமே லியம்பும்.

(௪0)

அல்ல தூஉஞ்சத்தி ராதிக்கொண் டுஞ்செலே மருளாற்
செல்லொ ழிந்தபின் வருதுநீர் சென்மினென் றிசைத்தா
னல்லன் மிக்ககா ரிருட்பெரு மழையிலு மரசஞ்
செல்லல் பாதகங் குடையினு மிற்கெனச் செப்பில்.

(௪௧)

என்ன பாவஞ்சிற் சிலர்தமைப் பெரியரென் றிறுமாந்
தன்ன ஆர்திமான் முனையருஞ் சேய்மையே யடிதாழ்ந்
தின்னி லத்தினி னடந்துசெல் லிறைதிருக் கோயிற்
குன்னி யேகுசா லையஞ்சிவி காதியி லுறுவார்.

(௪௨)

இறைவ னேயிதி லிவர்துசெல் லெங்கணு மென்று
நிறையு மாரரு ளாற்றரு நித்தில யானத்
துறைத ராததி தூரத்தே யிழிந்து சென் றுறுமாற்
கறைமி டற்றிநோற் குரியசேய் காழிவாழ் பிள்ளை.

(௪௩)

உரிய பிள்ளையில் வுலகுய விவ்நன மொழுகித்
தெரியக் காட்டவுச் தெளிந்திடா தழிபொருட் செருக்காற்
பெரியர் நாமென வாய்மதம் பேசிக்கண் மறைந்து
திரியு மேலையோர்க் கிறைசெய்தண் டினையெவர் தெரிப்பார்.

(௪௪)

அன்று சேக்கிழார்க் குலகெலா முலகுய வருளு
மன்ற வாணன்முன் னின்றிடு மரசைவான் மொழியா
லொன்று வேந்தநின் றானைகா வலன்மனை யொடுநிற்
கொன்று தானர சினைக்கொளக் குறித்திவண் குறுகும்.

(௪௫)

ஆத லானம தானையாற் சிலையுரு வாகிக்
காத லானொடு நமதணி மையிற்கலந் திருந்தே
யோத லாவெழின் மனோகரற் கீரெட்டான் டிறுகாற்
நீதி லாஹம துருக்கொண்மி னென்றநுள் செய்தான்.

(௪௬)

அருளிச் செய்தவா நரேந்திரன் மனையொடு மாங்கே
தெருளிற் கூர்சிலை யுருவமுற் றிருந்தனன் சீவர்க்
கிருளிற் நீர்தர வருள்பத நான்கினு ளிஃதெப்
பொருளிற் சார்வதோ சிவன்செயல் யாவரே புகல்வார்.

(௪௭)

அரச ஞாயஞ் சென்றனன் றனித்தன னவனை
யிரவி னிச்சம யம்புகூஉக் கோறலே யெளிதென்
றுரமி குத்தவத் துன்மதி வாஸ்கொடாங் குற்று
விரவி யாங்கணுங் கண்டிலன் சென்றனன் மீண்டு.

(சஅ)

வேறு

மற்றை நாளி லரசை யரண் மனையிற் காணு மையினென்ன
லுற்ற விருளின் மழையுருமி லுலந்தான் மனையோ டெனத் துணிந்தாங்
கற்றை நாண்முன் னவனிலேந் தாகிக் களித்தான் பிற்பொருளைப்
பற்று கள்வர் வரும்பெரும்பின் படர்நோக் காதுட் களித்திடல்போல்.(சக)

கொன்றைத் தொங்க லானடியார் குலிச னயன்மால் பதம்பொருளா [குங்
மென்றுட் கொள்ளா ரெனுஞ்சுருதிக் கிணங்கப் பெரியோர் கான்றெ துக்
குன்றிப் பொருளைப் பெரிதாயுட் கொண்டு மயங்கி னானெனுஞ்
சென்றத் தீயி னெச்சமெனத் தெறுமென் சுருதி தெளிந்தான்போல்.(கு0)

அரச னொளிந்தா னுயினுமீண் டவன்கான் முனையே முனையென்று
பரிவின் விடுப்பின் வளர்ந்தெமக்கே பரிவு தருமென் றுளந்துணிந்தல்
வரிய சிசுவா மனோகரனை யரிவை யொருத்தி கைக்கொடுத்துப்
பிரிய வுயிர்கொன் றிடுகென்றுட் பிரியம் பெருக விடுத்தனலுல்.

(கிக)

பெண்ணி னறிவு பேதைமைத்தே யென்னு முரையைப் பெரிதழித்தா
ருண்ணின் றொளிரு துண்ணறிவே யுடையா ளாகி நரேந்திரலு
மண்ண னலனே நினைந்திரங்கி யனைய விருளை மனோகரனைக்
கண்ணின் மணிபோற் போற்றினள்பு கார்மா நகர்சென் றுளிரவே

(கூஉ)

ஆங்கட் புகுந்த விருளையவ்வு ரரசன் சுயம்பு தேசவன்மன்
பாங்கிற் புரிந்த மணக்காதற் பரவு ரதிகுந் தரியுடன்சார்ந்
தோங்கிப் பொலியுஞ் சுயனமனை யுற்றாங் கொருவர் காணுமே
நீங்கற் கரிதாய் மனோகரனை நிறுத்தித் தில்லைக் குடன்போந்தான்.

(கூஉ)

சிசவு மொழிந்த தினியெனக்கோர் செல்ல லில்லை யெனக்களித்து
வசைமிக் கிறும முணராத்துன் மதிபா விருளை யம்மகவுன்
னசைவி லாணை யிற்றுறத்த லாமே யாகிற் றென்றகன்ற
ளசையுட்களித்தான் றழல்மடிக்கொண்டெய்யாதி றுமார்திடுவார்போல்(கூச)

இனையன் செயலிவ் வாறாக வியம்பும் புகார்நன் னகராளு
மனையன் சுயம்பு தேசன்மனை யாய ரதிகுந் தரியென்பா
டனையன் வேண்டி மாதசுதூத் தசிக டோறு ரியமுமுடன்
வினையை யொழிக்குஞ் சிவநிசிமா விரதம் புரிந்து வந்தாண்முன்.

(கூடு)

இருளை சிசுவை யவள்பள்ளி யிடத்தி னிருத்திப் போந்ததினந்
தகுமவ் விரத தினமாகத் தான்செய் ரியம சிவார்ச்சனையை
மிகுமன் பினிலந் நிசுமுடித்து மேவு மனைசார்ந் தனளங்கு
மகவி னொலிகேட் டுட்புகுந்தான் வனப்பி னொளிர்சேய் தனைக்கண்டான்.

கண்ட பொழுதே பேருவகைக் கடலிற் படிந்தாள் சரைகாணு
ளண்டர் பெருமான் சிவவிரத மங்கை நெல்லி யாயதென்றுட்
கொண்டு மகவை யெடுத்தனைத்துட் குளிர வுச்சி மோந்தமுத
மொண்டுண் டாங்குக் கபோலத்து முத்தங் கொண்டாண் மொழிகின்றாள்.

சிவமா விரதப் பயன்பின்றாட் சேரு மென்ப சிறியேன்செய்
தவமா கணமுந் தாழாதே தமியேன் வருந்திச் சுமக்காதே
பவனோ வணுவும் பொருந்தாதே பயில்செய் மணியைத் தரப்பெற்றே
னெவனோ துவலே ஐழக்கிரங்கி யெம்மான் றருபே ரருனென்றாள். (௫௮)

அன்ன துணர்ந்தாங் கரசனடித் தனைய மகவு புனைபணிகண்
மின்ன வியற்கை யெழில்பெருக மினிர்ந னோக்கி வியந்துமகிழ்ந்
தின்ன வருச்சுந் தரமோவென் றியம்பி யெடுத்து மார்பிணைத்து
நன்ன ருவகைக் கடற்படிந்து நாம மதுவே யாயழைத்தான்- (௫௯)

உயிரிற் சிறந்த வொண்பொருளென் றுன்னி மகனை யவ்வரசு
மயிலிற் சிறந்த மென்சாயன் மனையும் வளர்த்து வருநாளிற்
சூயிலிற் சிறந்த மொழியான்பூங் கொதை ரதிகுந் தரிகருவாய்த்
தியிலிற் சிறந்தோர் மகவீன்று ளிவன்பேர் விடங்க் கொன்றுரைப்ப. (௬௦)

பின்ன ரோர்பெண் கொடிதன்னைப் பெற்றா ளவன்பேர் சவுந்தரியென்
றுன்னி யழைத்தான் மூவரையு மொருங்கு பேணி வளர்த்தனளான்
மன்னன் வளர்ச்சுந் தரவிடங்க் மைத்தர்க் குரிய பருவத்திற்
பன்னு முத்தூற் கடிமுடித்துப் பன்னு நேற்றுந் திறம்புரிந்தான். [௬௧]

புரிந்தோர் சூரவனிடைப் புதுத்தப் போந்தாங் கிருவ ருங்கலைக
டெரிந்தோர் துறுநாட்சுந்தான்மேற் நெளிவு லிழைந்தாங்கணிமையினில்
விரிந்தார் நிகமா சுமமுதலாம் விமல சிவனூற் கடன்மதித்தம்
முந்தார்ந் தொளிர்போ தாயனமா முனிவாழ் செய்யத்ல் வாயிலுற்றான். ௬௨

சென்ற குணசுந் தரன்முனிதான் சிரமேற் கொண்டு பணிந்தெழுந்தாங்
கொன்று மன்போ டிட்கருத்தை யுரைத்தான் முனிகேட் டொத்துவகை
துன்ற மலர்ந்து முகமைந்த தூய கலைமுன் னாயவெலா
நன்றுகோடி நருதுமென நாளு முணர்த்த வுணர்கின்றான். (௬௩)

கருவி நூல்பல் கலைநான்மேற் கருது வேதா கமநூல்விற்
கருவி நான்முன் னானவைமுற் கரும வசத்தா லொருமுறையே
கருது சூரவ னுரைத்தாங்குட் கண்டு தெளிந்தான் மேலவன்பாற்
கருவி னுறுநோய் தெறுபஞ்சாக் கரோப தேச முறைபெற்றான். (௬௪)

வேறு.

பெற்ற சுந்தரன் மேலும் பெருகன்பாற்
கற்றை வேணியன் பூசனை காமுறத்
தெற்றெ னாவ வ் விதியுமத் தேசிகன்
சொற்ற வாய்மையிற் செய்யத் தொடங்குவான். (௬௫)

தேடி யெங்குங் குரவன் சிவார்ச்சனைக்
கேடு லாமலர் கொய்வதற் கேருங்கா
னீடு மன்பினிற் பூசனை நித்தலு
நாடித் தானும் புரிந்து நயக்குவான்.

(சுசு)

தேமிக் கார்மலர் தேடிக் கொணர்தரக்
காமுற் றோர்பகற் செல்வுழிக் கண்டனன்
மாமிக் கார்மலர்தல் வாயில் வடாதுபா
லோமிக் காரும் பிரகதுத் தியானமே.

(சுஎ)

அன்ன தோருத்தி யானத் தணியெலா
நன்னர் நோக்குபு நாடினன் பன்முறை
யென்ன பல்வளத் தீட்டமு மீண்டுள்
தன்னை யொப்பதித் தாவி லுய்யானமே.

(சுஅ)

அலங்கல் கோதி யமர்ந்ததே மாங்குயி
லிலங்கு தாரக மோத வெழிற்கிள்ளை
நலங்கொ ளோந்தக் காமு நவில்வன
புலங்கொ ணங்குர வன்மொழி போல்கின்ற.

(சுக)

ஆண்டு நங்குரு வோது வேதாகம
மீண்டு மோதுமென் னையம் விலக்குவ
காண்ட ருஞ்சுகங் கண்மிசு பூவைகள்
பூண்ட பேரருட் செய்கை புகல்வதென்.

(எடு)

முனிவர் வாழுட சங்கண்முன் வாலினுற்
றுனிவி யாக்கிரஞ் சோதனித் தொண்டுசெய்
தினிதி னென்குரு நாத னிடத்தியான்
றினமுஞ் செய்யுமத் தொண்டு திருத்துமாள்.

(எக)

செய்வ பன்மணித் தீபங்கா கோதரர்
தெய்வ மொன்றது வேசிவ மென்னுவா
யெய்வ தாக விதழி யிலக்குமா
லுய்வ ளிக்குங் குரவ னுரையென,

(எஉ)

கருமு சுக்க ளிறுப்பிழி காலையங்
கருக ரம்பைக் கனிகளி னம்மதுச்
சொரிவ தன்பர்ப்பி றாச்சிவ லிங்கவொண்
டிருமு டிக்கபி டேகஞ் சிவனுமால்

(எங)

ஏழை பாகன் சிவார்ச்சனைக் கேயமலர்
வேழ மாதவர் வேண்டும் பொழுதெலாம்
வாழ மாமலர்க் கொம்பர் வளைத்திடுஞ்
சூழ வெங்கணுந் தூநீர் தெளித்திடும்.

(எச)

கவிகொணர்ந்தவண் காய்கனி யாதிபெற்
றவிசு ரர்க்கங்கி வேட்டரு ளந்தணர்
நவியி ளங்கன்று நண்பின் வளர்ப்பர்பின்
சிவனு ருக்கொடு கைக்கொள தேற்றல்போல்.

எடு

உடசு மெங்கணு மொண்டள வின்கொடி
படர்பு நீழல்பூம் பந்தரிற் செய்வன
கடிய பாணமாய்க் காமனைச் சார்பழி
யடிக ணீர்தவிர்த் தாள்கெனச் சூழல்போல்.

எசு

கணுவெ டித்துக நித்திலங் கன்னல்க
ளணுகி நின்ற லனங்கன் றனுபென்ன
நணிய பாவ நசிக்கக்கண் ணீர்சொரீஇப்
புணர ருந்தவம் பூண்டுறல் போலுமால்.

எஎ

ஆழி வாவி யலர்ந்தசெவ் வம்புயத்
தூழி னன்னம் பெடையொ டுநனல்லூர்க்
காழி வாழ்மணி காழி யாரொடு
வாழி சோதியுண் மன்னுறல் காட்டுமே.

எஅ

வளையொ லித்த வளையொலி வாய்ந்துரு
வளையி டற்றவ னுமம் வழுத்துந
ரளவி லாவன்பி னுலோ மரகர
வளவி லாமுறை யாற்சொல்ல் காட்டுமே.

எசு

சுவளை நோக்கம் புயமுகந் கூர்ந்தளி
திவள்செவ் வாம்ப நிறந்து வருகென
ழைத்துறு வாரை யடர்பவந்
துவர மாய்க்கும் மணிகன்னித் தூத்தடம்.

(அ0)

கன்னி காரஞ் செருந்தி கடுக்கைமா
பன்னி தாதகி கூவிளம் பாடலம்
புன்னை சண்பக நீபஞ் சுரபுன்னை
வன்னி யாரம் வகுளமந் தாரங்கன்.

(அ௧)

பாரி சாத லிகுச பலாசமே
வேரி மாதுளை வெட்சி குராகர
வீர நெல்லி கிளுவை விளசம்பு
நாரங் கம்மா விலிங்கை நறவமே.

(அ௨)

ஆதி யாயபல் கோட்டுள வாமலர்
சாதி மல்லிகை காந்த டளவமே
மாத வியிரு வாச்சிகூ தாளமுன்
னோது பல்கொடி யொண்மலர் பங்குவ.

(அ௩)

சுஅ

பெருந்தோட்டத்து அத்திச்சரபுராணம்.

வெளிப செய்ய விரைக்கம லங்கனே
யொளிர்சு கந்தமுற் றேறங்குநீ லோற்பவ
மளிப செங்கழு நீர்நெய்த லாதியாத்
துளிப தேன்சொரி நீர்மலர் துன்றுவ.

(அச)

கந்தி துற்பை கரந்தைநறியசெவ்
வந்தி வெண்டிழாய் வால குரண்டமே
கந்த மார்வெட்டி வேர்மருக் காண்கொழுந்
துத்து பச்சையனிச்சமோ மேத்தம்.

(அதி)

நிலவு மின்னன வானிலப் பூக்களுங்
சுவவு மேனை யணியின் குவால்களு
மலகி லாவனம் யார்க்கு மளக்கொண
துலகெ லாம்புகழ் பான்மையி னோங்குமால்.

(அசு)

இன்ன வண்ண மிலங்கலி னித்தல
முன்னும் வாய்மைப் பிரகதுத் தியானமே
யென்னு நாம மிசைகென் றிசைத்தவண்
பன்னு பன்மலர் கொய்து படருவான்.

(அஎ)

வேறு.

படருஞ் சுந்தரன் முன்னையி னல்வினைப் பயனோ
புடவி யாற்றிய பெருந்தவப் புகலரும் பயனோ
வுடைய நாயக னுமையவ னாயக னுலப்பில்
கடவு னாயகன் சிவலிங்க மொன்றுநேர் கண்டான்.

(அஅ)

மறைமு தற்பெருங் கலையெலா மூவர்தம் வடிவென்
றறையும் வாய்மையச் சுவத்தழ லத்தினி தமரு
நிறைபொ ளிச்சிவ லிங்கங்காண் டலுமுள நெகிழ்ந்தான்
குறைவி லாதபே ரானந்த வெள்ளத்துட் குளித்தான்.

(அக)

உள்ள முற்றிய வன்புமேன் மேலெழுந் துதைப்ப
வள்ளல் பேரரு ளீர்த்துற வல்விரைத் தோடிப்
பள்ள நீரெனப் பரமனம் புயப்பத முடிமேற்
கொள்ள வீழ்த்தனன் பலமுறை வணங்கியுட் குளிர்ந்தான்.

(கூ)

அறிவி லாதவன் பாலிய னாரண்பிறி தில்லா
னறியு மாமெளி வந்துநர் மருள்செயி னல்லந்
குறிக்கொண் மற்கடப் பாங்கில னெனவுளங் கொண்டே
குறியு ருக்கொடே வந்தனன் சிவனெனக் குறித்தான்.

(கக)

அரிய யன்முதற் றேவருங் கனவினு மறிதற்
கரிய னாகியு நனவினு மடியனேற் கருளாற்
றெரிய வீற்றிருந் தருளினே முதன்மைதேற் றிதழித்
தெரியல் வேணியாய் சிறியனேன் செய்தவ மென்னோ.

(கஉ)

எனவு ரைத்தனன் யானுய வெளிவந்த வெம்மான்
புனை ம லர்ப்பதம் பூசியா தித்துணைப் பொழுது
நனிக ழித்தன னையகோ வென்றுள நடுங்கித்
தனிய ருச்சனைக் குரிப்பொரு ளாவன சமைப்பான்.

(கூஉ)

சென்று மாமணி கன்னிகைச் செழும்புனல் படிந்தான்
பின்று நீற்றினும் படிந்தென வுடம்பெலாம் பிறங்க
நன்று பூசினன் முறைதிரி புண்டர நயந்தான்
ஹன்று கண்மணி புனைந்தெழுந் தைந்துளஞ் சொற்றான்.

(கூசு)

சொன்ன பாசனத் தப்பெருந் தடத்துநற் றோயந்
தன்னை யெண்சமக் காரங்கண் மறுமுறை சமைத்து
மன்னு தூப்பரி வட்டத்தின் வடித்தெடுத்த தேகி
முன்னெ டுத்தபன் மலரொடுந் திருமுன்பு வைத்தான்.

(கூடு)

அரம்பை யாசினி சூதமா துளையவிந் நரந்தம்
விரும்பு நாவன்முந் திரிசையே வெள்ளின்முன் னுய
வரம்பி நீங்கனி யிலாங்கலி மலிசுவை யினங்காய்
நிரம்பு செவ்வின நீர்முத னிறைபல விளநீர்.

(கூசு)

தூய வொண்கபி லைப்பசுப் பாத்ருடந் தொகுத்தான்
சேய பொன்னிற லிசுசநீர் முதலிய சேர்த்தா
னா தீஞ்சுவைக் கன்னலி னிரதமு மமைத்தான்
வாய மஞ்சனத் திரவியம் யாவையும் வகுத்தான்.

(கூஎ)

திருமுன் சாரந்தனன் பிராணவா யாமமுன் செய்தான்
பரவு றஞ்சக ளீகர ணம்புரீஇப் பரிவாற்
புரையில் பாத்திய மாசம னார்க்கியம் புரிந்தே
யுரைசெய் தானந்தி ரவியம்பூ தாதிதூய் துளுற்றி.

(கூஅ)

இதயத் தெட்டித் தழம்புயத் தினிற்பளிங் கிலிங்க
பதியைத் தாபித்து வான்முறை பூசித்தப் பரன்பால்
விகியி னிற்புறப் பூசையுஞ் செய்யுமா விமல
துதிசெ யின்னருள் புரிகென விண்ணப்பந் துலக்கி.

(கூக)

ஈச னுங்ஙன மருள்செய்த தாநினைந் திதன்மேன்
மீச கந்ததை லாதிகந் தாந்தமா விளம்பு
மாசி லாத்திரு மஞ்சனம் வான்முறை யாட்டித்
தேச மிக்கதூத் திருவொற்றா டைப்பணி திருத்தி.

(கூஊ)

ஈர மாற்றினான் மாற்றியு மென்சொல்கே மிவனே
நோரி லன்புநீர் வெள்ளத்து ணிமலன திருத்தா.
ளார வங்கண்மா மடைதிறந் திடையறா தார்த்திப்
பேர ருட்கடற் றுணுந்தோயந் துயந்தனன் பெரிதும்.

(கூக)

பூதி சாந்தம்பைந் தூர்வையக் கதைமுதற் புனைந்தா
 னோது பொன்னரை ஞாண்கவு பீனமு முறுத்தான்
 சோதி கடர்சுவ ணம்பா துயய வ்கன் வனைந்தான்
 மீது கோளகை முதற்பல மணிப்பணி மிலைந்தான்.

(க0௨)

சுகந்த நாண்மலர்த் தாமந்தார் கண்ணிமுற் றொடுத்தாங்
 குகந்து சாத்தினன் சூழிலமுன் வரைந்திட லொப்பத்
 நிகந்த நாலு தூ பஞ்சுடர் கோட்டினன் நிருமுன்
 மிகுந்த பஸ்கனி யோதன விதலிலே தித்தான்.

(க0௩)

மேலுந் தூபதி பம்மகா தீபமுன் விளம்புஞ்
 சாலுந் தீபங்கண் ணடிகுடை முதலுப சார
 மாலு மன்பினிற் பளிதகீ பம்முகந் தமைத்தான்
 மாலு ரம்பக ரத்திற்குய்த் தருச்சித்தான் மகிழ்ந்து.

(க0௪)

சூடங்கை யுண்மலர் கொண்டெழுத் தைந்துளங் கொடுபன்
 மடங்கு றச்செயித் துயிர்கு மாநியை வரத
 னிடங்கை யர்க்கிய நீரோடு தத்தஞ்செய் தின்ப
 மடங்கு றுவண் மிவ்வகை பேரன்பின் வழுத்தும்.

(க0௫)

வேறு.

அரியயன் முகுந்த னாதிபல் கோடி யமரரு மறிவுதற் கரிய
 பெரியலீ சிறியே னுயவெளி வந்த பெருமையான் பேசுதற் கெளிதோ
 துரியனே துரியங் கடந்தவான் சுடரே தூயனே தூயர்முன் றேன்று
 மரிவையோர் பாகா வருட்பெருந் தோட்டத் தமலனே யமர்நாயகனே. ()

அனங்கனே கலவி புரிவிப்போ னுலகெ லாமவ னுனையைக் கடந்தின்
 றனங்கனே மாய்த்தே யுமை மண ம்புரிந்தா யதனினு முண்மையோர்ந்தறியா
 றனங்கனே லலைவோர் மூயரி லொருவ னுமென்ப நுனையவர் பவமென்
 னனங்கனே யங்க னேபெருந் தோட்டத் தமலனே யமர்நாயகனே. (க0௭)

மூவரு மாகி மூவரு மறியா முதல்வனென் றருமறை மொழியுந்
 தேவனே முக்கட் டிருவருட்பெருந்தேன் செகமெலாம் பரவுறச் செலுத்திச்
 சீவவன் பயிர்கள் வளர்த்தருள்கரும்பே சிறியனென் பவந்தொலைத்தருள்வா
 யாவமர் கொடியெந் திருப்பெருந் தோட்டத் தமலனே யமர்நாயகனே.

நிருமறை முதலி னடுவினின் முடியிற் றியேயனென் னுன்னையெசெப்பிட்
 பிரமன்மான்முதலோர்க் கனையசொல்லாண்டும் பேசிடாத்திறனுமே லதர்வந்
 தருசிகை யன்னோர் வர்ச்சிக் கப்படுவர் சமாப்தியென் னுணிபுமோர்ந் துணர்
 ரருள்வதுன் பரமே திருப்பெருந் தோட்டத் தமலனே யமர்நாயகனே. (க08)

கவின்மணி கண்ட நான்மறை கண்ட கண்ணுதா நேவர கண்ட
 திவன்ச்சி கண்ட சடிவெய் கண்ட செல்வருட் *கண்டவா தென்றுஞ்
 சுவைகொளுங் கண்ட செல்லரு மகண்டதொண்டனின் கண்டனி துன்ன
 யவிருமின் பார வருள்பெருந் தோட்டத் தமலனே யமர்நாயகனே. (க09)

சங்கர கங்கா தரபர மகேச சதாசிவ ஷமாபதே தானே
செங்கர யேணிக் கங்கைதண் மதிபோஞ் சேர்ந்தவைத் தெழுத்துண ரிதழி
தங்கர வபய வாதமான் மழுமுற் சார்ந்துயிர்க் கருண்முறை விளக்கு
மங்கர வடியேற் கருள்பெருந் தோட்டத் தமலனே யமரர்நா யகனே. (௧௧௧)

வேறு

என்று துதித்தா னுளங்களித்தா னெழுந்தஞ் சலித்தான் பன்முறையு
நன்று பணிந்தான் குண்டைந்த நலங்குட ரின்ப மாசாங்குஞ்
சென்று மொழிந்தாங் குவப்பிப்பான் சிந்தை புரிந்தான் பிரிவாற்றா
டுஒன்று முளாமச் சிவபதத்தி லுறுத்திச் சென்றான் முனியுடசம். (௧௧௨)

போதா யனமா முனிவரன்றாட் புண்ட ரீகம் பணிந்தழிகே
ளீதோ வணித்தோ ருய்யானத் தெழின்மா மலர்கொப் திடப்போந்தேன்
மாதோர் பாக னருட்குறியென் மலஞ்சாய் குறியாக் கண்டெவந்தேன்
யாதோ துவலவ் விலிங்கேச னிணைத் தருளுகட ரெழின்மாண்டி. (௧௧௩)

என்றா னிதுகெட் டலுமுனிய னெழுந்தான் விரைந்தா வவனுடனாபச்
சென்றா னீனைய வருட்குறியைத் திகழ்ந்த லத்திற் கொடுவான் போய்
நின்றே மாதே வாவெனுஞ்சொன் னிகழ்த்து சுகந்தோட சைத்துமுடி
நன்றே வருகென் றழைத்தலினேர் நலங்குடரீ பணைதோன் றுறக்கண்டான்.

தலைவான் கடப்ப வடியுரக தலத்தைக் கடப்பத் தரிப்போர்த்து
மலர்செவ் வொளியெங் கணுமரப்பி வயங்கவ் வரச மகிருகத்தை
வலதே வரசா மாணருண மலைபோ வென்பா னைமெனவெண்
கலைபாவ்ருமண் கிளைத்தடியிற் களிஞ்ஞன் றுறக்கண் ளொங்களித்தான்.

களித்து விரைபச் சென்றனுநிக் கருணை மொழுகுஞ் சிவலிங்கத்
தெளித்த வருக்கண் டவசமாய்த் திருமுன் வீழ்ந்தா னந்தவெள்ளங்
குளித்தங் கொருவா றெழுந்திருகை கூர்பச் சிரமே லருமறைக்கு
மொளித்த முதலே யிவண்வெளிவந் தொளித்தற் கொளிபெந் தவமென்றே

வேதந் தொடர மால்பிரமன் மிக்கோர் தொடர வெட்டருசீ
யேதந் தொடரும் பவக்கடன்மூழ் கெளரியே முய்ய வெளிவந்தா
யாதுந் தொடர்தற் கரியமெனில் யாருஞ் செயலொன் றிலராய்தம்
பாதந் தொடரா தொழிவரெனும் பற்றா லலது பகர்வதெவன். (௧௧௪)

அடியு முடியு மிருவர்முன மறியா தெழுந்த நிலைகின்றும்
முடியொன் றறிய வடியதல முழுதுங் கடக்க நின்றனோகின்
வடியம் போல முக்கூற்று வடிய மன்றோ விவ்வரசு
நெடிய முடியு வ் விழிக்கெட்டா நிலைய தாம்பின் றிடலென்னே. (௧௧௫)

பவஞ்ச மெவையும் பகாசார லிங்கா காரப் பாண்மையவப்
பவஞ்ச ரூபீ நீயெயென் பதுநே ரோர்த்திவ் வுலகுப்பா
னாவந்த பீட லிங்கவரு நீகொண் டேறல்போ னின்புடையே
நிவந்த வரசுந் தன்னிலையி னிறைய விளக்கு மவ்வுருவம். (௧௧௬)

என்ன வியந்தவ் வரசினையு மீச நென்னவுட் கொண்டிறைஞ்சிப்
பின்ன ரீனைய விலிங்கேசன் பிரச மலர்த்தான் பூசிப்பான்
முன்னி யெழுந்தம் மூர்த்திதிரு முன்போர் வாவி முறைகண்டா
னன்ன நீர்தோயந் துடன்போந்தாங் கமலன் நிருமுன் னடுத்தனனல்.

முன்போ கியபோ தாயனமா முனிவ னிறைவன் நிருவடியி
னன்போ டருச்சித் தேத்தியமர்ந் தரிதின டைந்தான் நனதிருச்சை
யின்பார் தருசந் தானனைய விலிங்க மூர்த்தி தனைத்தினமும்
துன்பே குறப்பு சித்தாசான் றென்மும் வழாது தினம்புரிவான். (௧௨௧)

வருநா டொறுமேன் மேற்பொருள்கண் மலிய வளர்போ ன்போங்க
வொருநா ளோவா நியமமா யுயர்பூ சனையிவ் வாறுளுற்ற
மருநாண் மலர்ப்பூங் கொன்றைமுடி வான்மூ வான்மெய் தலும்விரைந்தே
யருளா விலிங்கத் துமைசகித னாகி விடையூர்ந் தெழுந்தருள். (௧௨௨)

கண்டான் மகிழ்சுந் தரனுவகைக் கடலிற் படிந்தான் கரைகாணுன்
விண்டோ தருமன் பாற்றிருமுன் வீழ்ந்தா நெழுந்தான் மெய்ப்புளகங்
சொண்டான் குதித்தான் றீனமறந்தான் கூறத் தொடங்கு மொழிகுழற
வண்டே யெனவா ரருட்டேன்வாய் மடுத்தான் செயலற் றெதிரின்றான்.

நின்றான் வதனந் தனைநோக்கி நிமல னருளுஞ் சுந்தரகே
ணன்ற னின்பூ சனைமகிழ்ந்தோ நயக்கும் வரங்கே ளெவ்வெவையு
மென்ற னுடன்சுந் தான்மேலு மிறைஞ்சி யெந்தாய் நிற்பதத்திற்
பொன்ற லன்பு மொருவீடும் புரிந்தே னருள்கென் றிரந்தான்மேல்(௧௨௩)

உலகெ லாமிங் குனைப்பரவி யுய்வா னொருவா தித்தலத்தி
லலகி லாப்பே ருள்புரிந்தே யமல நீவீற் றிருந்தருள்க
குலவு பிரக துத்தியான நாத னெனும்பேர் கொண்டருள்கென்
றிலகு வரம்வேண் டலுமவ்வா றெய்து கெனவா ருளீந்தான். (௧௨௪)

வானோர்க் கரியான் நிருவருளின் மாண்பென் னேயவ் வரமளித்துந்
தானே வலிய வழைத்துடன்சுந் தானே நோக்கி யிந்திரனீ
மேனாண் முனிசா பத்தாற்பூ வேந்தன் மகவாய்ப் போந்தனையா
லானு வெழிலான் மதன்கல்வி யதனாற் சேடன் குருவறிவால். (௧௨௫)

வலியா லிமயம் வீரியத்திற் திரனே யெனுமாண் புறக்கடவாய்
செலுமேல் வருட யிரண்டுபரா தீன னாயெண் ணிரண்டாண்டில்
நலமே தருதாய் தந்தையுட னண்ணி யலகி நவநவிற்ப்
நிலமேன் முழுதுன் குடைநிழற்கீழ் நிலவச் சார்வ பெளமனாய். (௧௨௬)

மரபிற் சுயம்பு தேசன்றன் மகன்சுந் தரியை மணம்புரிந்து
வீரவின் பெவையு துகர்ந்துபுகழ் விசும்பெட் டினுஞ்சென் றுலாவிறை
பொருளிற் றனதன் சமழ்ப்புறவாண் டயுத மளவும் புவிபுரந்தெஞ்
சுருதி சாரா கமசுத்தாத் துவிதா னந்தந் தோயந்தமர்க. (௧௨௭)

எமைநீ யிவண்பூ சித்திடலா லெம்பேர் சுந்த ரேசனென்க
வுமைபே ருறுக சவுந்தரநா யகியென் றுன்னா யகிபெயரா
லமையா விடர்வந் துறினமைநீ யன்பி னினேத்தி யப்பொழுதே
நமதென் வதன வகோரசிவ னணிமுற் றிடரு நசித்தருளும். (௧௨.௬)

என்றித் தனையு நேர்நின்றாந் கியம்பி யருளி யிலிங்கத்தி
னன்று புதூந்தான் சுந்தரன்மே னவிற்ற கரிய வுவசையொடு
முன்றி லிறைஞ்சித் துதிபுகன்று முனிவன் சூரவன் பணிவிடையிற்
சென்ற கருத்த னாயவஞ்ச் சிரமம் புதூந் து நிகழ்வுரைத்தான். (௧௩.௦)

வேறு.

அனையது முனிகேட் டகமகிழ்ந் தைய வருமறைக் ககப்படா வமல
ஹுனதுபே ரன்பின் வலபகப் பட்டிங் குணக்கரு டிறந்தையென் னுரைக்கே
னெனமொழிந் தாசி புகலவம் முனிதா ளிறைஞ்சினன் விடைபெறீ இயேகி
மனைபுகு விடங்கு னோடுசுந் தரன்றான் மற்றவ ணமார்திடும் வைகல்

[ஹு]

முகில்விளர்த்திடவென்றியன்மணங்கான்றுமூல்லைபூண்டியன்மூல்லைதேற்
நிகரில்பைங் கூந்தன் மதிமுகச் செவ்வாய் நீலவாள் வழிவளைக் களத்தின்
பகிறையமுத கடமுலை மணிப்பை யகலல்கு லரம்பைவா மத்தாட்
டிகழர விர்த மங்கைசுந் தரியோர் தினந்தம் படிந்திடச் சென்றான். (௧௩.௨)

சென்றசுந் தரிதன் றேழிய ருடனச் செங்கழு நீர்த்தடந் திளைத்துச்
சென்றிடு காலையவொழில் வலைக்குட் சிக்கியோ ரரக்களுந் தீயோன்
சென்றுதா னெடுத்துப் புயத்தினிற் றுங்கிச் சேணுநச் சிவநியர் மொழியாற்
சென்றவட் சுயம்பு தேசனவ் வரக்கன் றிறங்கடந் திடப்பெறான் றிகைத்தான்

ஆபது தெரிந்து சுந்தர னத்தீச் சரன்றிரு வருட்டுணை யதனை
மேயதன் வலியால் விண்ணெறிப் போந்து மேற்செலு மரக்களை வீட்டித்
தீயவன் றேளரி னழுவசுந் தரியைச் செங்கைமேற் கொடுபுவி சென்று
தூயனெஞ் சினனாய் விடுத்தன னவனைச் சுந்தரி துணைக்கையா ற்றுனைந்தே

ஆகமோ டிறுக வணைத்துளங் களித்தாங் கவன்முக முகந் துகொண் டறைவான்
தாகமிக் குடையே னின்னையே மணப்பான் சகோதர னல்லோநீ யென்ற
யோகைமிக் கோம்ப வளர்த்தனை யென்ப துணர்ந்தனன் கைவிடே லென்ற
னாகமிக் குறுசுந் தரனியைந் தவளை யூங்குறு மன்னாபா லுய்த்தான். (௧௩.௫)

அரக்கனிற் பிழைத்தாங் குற்றசுந் தரியை யன்னையு மத்தனு நோக்கி
யுருக்கமிக் கம்ம சுந்தரன் றிறலிவ் வுலகினி லெவற்குள் தென்றே
பெருக்கமிக் குவந்தா ரரக்களைத் தடிந்தப் பேதையை மீட்டவ னிரவி
7 நிருக்குலச் செல்வந் சிவனுஞ்சுந் தரியச் செல்வியாஞ் சனகியே சிவனும.

தில்லை யினரோளந் திரனா சினைமுன் நெல்வதுன் மதிபுகார் சென்று
வல்லையிற் சுயம்பு தேசனைக் கண்டுந் மகண்மணம் விழைந்தன னெனவச்
சொல்லேநன் கில்லிற் குணர்த்தின னிரதி சுந்தரி சூழ்ந்துயின் றுணைவ
தொல்லையி லரக்கந் தடிந்துசுந் தரியைச் சுந்தரன் புரந்ததோர்ந் தனைநீ (௧௩.௭)

சுந்தரன் வலிப்புர் வீரமும் வணப்புந் தூயகான் குணமுந்ந் குணந்ந்
சுந்தரி பவனை பேமணம் புணர்வான் றுணர்ந்தன னொணவர சீனைய
சுந்தர னீசொல் குணமொலா லிறைந்த தூயனை யாயிவ்வுங் குலமே
சுந்தர மணத்துக் குயிமொனச் சிறந்த தொன்மைய தாதலிற் றோகாய். (க௩அ)

குல மிதுவெனவோர்ந்திடப்பொறு விபற்குக்கொடுப்பதிங்கடுப்பதோவின்ன
[விநித்தந்
புன்னெடுத் துரைத்தெம் மகளுந்ந்நுத்திப் பொருத்துகென் றுரைத்தனன்
நலனொரத் தனொரத் தலமின்மற னன்றப் நாமமொ வென்னுந்ந்நெய்
பலமுநீ ரவனே புகுவெனக் கினிநீ பகர்வொழி கென்றுசுந் தரிபின்(க௩க)

என்னுறு கம்பு நன்னிலைத் தெனில்பா னொண்ணியாந் கிவனெனெனக்கும்
பின்னுணர் கென்னு முன்னர்வா கிசப் பெருந்தகை வடதனி நேர்நின்
றிந்நுறி பெம்மான் சந்தி யன்மே னென்மரப் குவிபுமொ வென்ற
நன்னில யீண்டு ஞாபக மாக நவிலக்கேட் டரசுற்கு நவின்ருள். (க௪௦)

இரதிகுந் தரிபீ விரைத்தலுந் சுயம்பு தேசனைத் துன்மதிக்கிசைப்பான்
மருவுமென் றினையை சுந்தரன் றினையி மகிழ்ந்நு வரித்தனன் மனத்தா
னுரைசெயுந் கருத்து முற்றுறு தென்று னுதுவினப்பத் துன்மதி சென்று
புரைகொள்வஞ் சீனையாற் றன்பெயர்க் கேற்றபுன்மையா லோசனை புரிவான்

தன்செயற் கியைதுச் சீலனா மைச்சன் றினைவிளீஇச் சுந்தரற் கோறந்
கென்செய வதுசெய் கெனவவன் புகார்தென் றிறைவனை ஈட்டமைச் சாகிப்
புன்செயற் காசா யமைச்சுந் பதகன் புரவலன் மகன்விடங் கீளப்பல்
வன்செயலினர்கொண்டேகுறப்பணித்தான்மற்றவர்சேய்மையின் மறைத்தார்

விடங்கனை யன்னை தந்தைகா ணுது வெந்தூயர்க் கடவின்மூழ் குறுங்காற்
கொடுந்தொழிற் சீலன் சிலரையி வ் வாறு கூறுமி னெனத்திரித் தியக்க
மிடைந்தவ ரரசே விடங்கசுந் தார்த்துந் விவிராதமேற் றுணர்ந்தன மவருந்
மடங்கலன் னுந் சுந்தரன் விடங்கனைப்பின்மாய்த்தனன் கொல்வென வடித்தார்

அனையதுச் சீலன் துக்கமேற் கொண்டாங் கழுதகண் ணீருட னடைந்தா
னினையும்வெந்தவனை நோக்கிநல்லமைச்சுவென்சொல் கே முயிரிணர்ச்சிற்த
தீனையனில் வளர்த்த சுந்தரன் விடங்கன் றினைக்கொன்று தீட்டிய மரத்தின்
முனையறிந் தானல் லுரித்தென வுடனாப் முடித்தன னரவினுங்கொடியோன்

இவனைமேற்செய்வதென்னெனப்பதகனி றுத்தலே லமுறையெனவி றுத்தா
னவனிகா வலனே மாக்கமா முடியேந் தானையோந் தவ்வழி செயவப்
புவனி காவலநீ துணர்ந்தியவ் லிறையின் பேரந்திடு மளவுஞ்சுந்தரனை
வுவனைமைந் தனைக்கு ருப்பத்தெனச் சிறையி லுய்த்தன னுணர்விலா வேந்தன்

வேறு.

அவ்வழிசுந் தரன்சிறையி னமர்ந்தயிரா வதநாச னடியே பற்றி
யெவ்விடரு மீசனரு ளிலேசத்திற் கெதிரலவென் றெண்ணித் தேர்ந்த
செவ்வியனா தலின்வருந்தான் சிவனடியே சிந்தித்துத் தீமை தீர்த்தான்
வவ்வழிந் றறையமர்ந்த வாசீசத் திருவடிகண் மகிமை போற்றி. (க௪௧)

சிறையினமர் சுயந்தன்முனங் குருநாதன் சென்றுளத்தைத் தேற்றி யாங்குச்
சிறையினமர் சுந்தரனைத் திருவெண்காட்டகோரமா தேவன் தேற்றிச்
சிறையினையச் சுயந்தனுக்குத் திறல்யாகு வினைவிடுத்துத் தீர்த்தாங் குன்றன்
சிறையினையோர் பூதத்தை விடுத்தாழித்து மென்றருளிச் செய்து நீங்கி.

சிதவனத்தி லமர்த்தனைத் தேவனா னையிற்றெண்டோ தான் முன்சென்று
சிதமுறச்சுத் தாறுருளிற் பூதமொன்றைச் சிறையிருத்தித் திகழன் னானே
யிதமுறவன் னான் மனை பிபிருத்திதுகர் வாதியளித் தெகிக் கங்கு
விதயமுடைந்திரங்குதின் மசுத்திரையக்கொணர்த்தவன் முனிருத்திற்றன்றே.

சுந்தரிசுத் தாற்கண்டா டியர்விண்டா னாபிரகோண்டாள் சுந்த ரன்றா
னீந்திரனென் பதுமபுவிப் பிபந்திய னுஞ் சிவபூசை யிபந்திப் பெற்ற
முத்துதிரு வருத்திறனு முதல்வனு னையிற் பூத முன்மரி யீண்டு
வந்துதலைக் கூட்டுவித்த மாண்புமயத் திணிதுரைத்து மகிழ்வித் தானால்.

உண்மைவிருய் முன்னின்று நிக் குறுகாத லவையினையென் னுதிக்கு முன்னந்
திண்மையுண் டோதான்மற் றவன்மனைசேத் திவவாறெற் தினை டாத்த
வண்மையினே மாங்கு னையினாலோர் வீரனவன் வந்து தோந்து
தண்மையசுத் தாற்கோறல் விதிப்பவதன் முன்னுண்டோ தான்சென்றாங்கே

மறவினைத்துச் சேலனுன் மறைபட்ட விடங்கனையின் பெத்து வல்லே
யறவினைச்சுத் தாற் குரைத்தே கிவன்சுயம்பு தேசன்மகற் கண்டாவ் கோகை
நிறைவினைக்கொண்டவன்பான் முன் னிசுத்திசுடினந்தே மாங்கிருபுலுய்த்த
விறைவினைவீ ரற்குரைப்ப வுணர்ந்தவனுஞ் சுந்தரனை யினித ழைத்தேகடுக

அறிவுிறை பொறைவீர மாகியாற் குணங்களுநு வல்லம்த மைந்த
நெறிபிறழ் நினைக்கோற னினென்னுரைத்த பெருமாய நினைவென்சொல்வே
முறைமையினிவ் வரசொடியான் முன்செய்த தவப்பயலே முமவி லாநின்
னிறைகுணமாண் போவெவமை நிகழ்பழிக்கா னாக்காம னீக்கிற் றம்ம. ()

ஒருகணமுத் தாழாமலுயிர் கொள்ளுந் திறன்மறனை ருந்து மீச
னருளினுயிர் பிழைத்தனன்றீர்க் காயுளுற்றா னொருமைந்த னங்கா னென்ப
தெருளுறின் னிடைக்கண்டாஞ்சிவனருளின்வலியிங்காட் செல்வனையெப்
பொருளுறிறைதாவாழ்வாய்புகழ்வதென்னேயான்செய்பிழைபொறுத்தியை
[ய. கடுக]

பெயராலுஞ் செயல்விளக்குந் துன்மவினேத் தான்புலியைப் பெற்று நீயே
பெயராது வாழ்கவெனப் பேசிவிடுத் துடனெழுந்த பெருங்கோ பத்தான்
மயரார்துன் மதிதுச்சி லனைவிளித்துத் தலைபூட்டி மாறத் துக்க
மயராய்மன் னுறச்சிறையின் மரனாத்த நினைக்காஞ்சி வளநா டெற்றான். ()

அறக்கொடுந்துன் மதியமைச்சோ டாசறுசுத் தாற்கின்ன வாற்றி யற்றா
லிறக்குமதின் வெய்யசிறை யிடர்க்கடல்வீழ்ந் தொருவாம லினைகின் றாளுந்
பிறர்க்கின்ன முற்பகலிற் பெரிதுவந்தாற் றுநர்க்கின்ன பிற்ப கற்க
னுறற்கென்னே தடையோவா துறுமென்னுந் தேவவாற் குறுதி யோர்த்தா

சுந்தரனின் வளர்த்தவிரு வரைப்பணிந்து விடைபெறுபு தூய போதற்
தந்தரன்சீர் விளக்கியபோ தாயனர்தாள் பணிந்தேகித் தகைசால் காள்
கந்தரனைப் பெருந்துடைவைக் கண்ணுதலை யொண்ணுதலைக் கலந்த வாமத்
தந்தரனு த்துடைப்பணிந்தாள் கரிதேகித் தில்லைநக ரடைந்தான் மன்னோ (1)

அந்நகரிற் பொன்னாருந் பன்னகரு மன்னகரு மன்பா லேனை
பெருந்தருந் திபாத்தலைநஞ்சு யிரணிய மன் றைந்தொழிந் கூடத் தியற்றா நிற்கு
மின்பகரு மபிவல்லி வி மன்னருட் முருக்கோயின் கவிய புராண
மன்னாரு மன்புத்த வந்திதிரு முன்வீழ்ந்து வணங்கி னாருள். (ககி)

இந்நெய்யிலும் முழுத்துலகெ லாமுப்பய வானந்த வருட்கூத் தாடு
முன்வளரின் மன் றுடையானேயொள்ளி தழித்தொடையானேயுய்வான் கங்கை
யிந்திவன் பெருடையானேயெழின் மறைசொன்னடையானேயேத்துமன்பர்
முந்திவன் வன் விடையானே முவிலேச்சுற் படையானே முக்க னானே.

அறிவாறு முருவாறு மிகச்சிறியேற் கன்னையத்த னீயே யண்ணல்
சிறுவால் மதிக்குழவி யிடநீக்கிச் சடையுக்கித் தெளித்த தேவே
பிறிதோர்புக் கிடமில்லேன் பேதையேன் றினைப்புரத்தி பெரும வென்றே
நறையாரு மலாடிக்கீழ் நயந்துபல பலமுறைபு நமந்தான் மன்னோ. (ககக)

வேறு.

ஆப போதுமுன் எிலயரு வாகியங் கமர்ந்தவர் தமக்கெம்மான்
மேய நோக்களித் தவரைமுன் னுருக்கொடு மேவுறச் செய்தாங்கே
காய வாணியாற் சுந்தர நுங்கைய நுந்தையு மிவர்கண்டாய்
நீய னொரொடுஞ் சேர்த்திடர் நீங்கிவாழ் கென்றன னிமலன்றான். (கக௦)

வாணி யாரமு திருசெவி மடுத்தனன் விடுத்திடர் மகிழ்கூர்ந்தான்
பாணி யான்விரைத் திருமுது குரவரைப் பணிந்தன னவந்தாமும்
பேணி யாதர மீதுறப் பெருந்தவம் புரிந்துபன் னெடுங்காலங்
காணு ருதவர் காண்முளை கையுறக் கண்டெனக் களிகூர்ந்தார். (கக௧)

உரிய மைந்தனை யெடுத்துமார் புறவனைக் தும்பனீ யிதுகாறும்
பிரிபு நீங்கினு மீண்டா னருடரப் பெற்றனந் தமவுய்த்துச்
சொரியி னும்பிரி யாவென றுணிந்தன மென்றுசந் தரனோடு
மருள்செ யம்பல வனைப்பல முறைபணிந் தகன்றுதம் மனைபுக்கார். (கக௨)

மறம்பு ரிந்தழக் கொண்டவெல் லாமமு மாயுமென் னூல்வாய்மை
திறம்பு மோவழத் துன்மதி கொண்டவித் திருந்தா சழத்தீர்து
புறம்பு காதறம் புரிந்துகொ ணரேந்திரன் புடைபுகுந் ததுதேற்ற
வறம்பு ணர்ந்தசந் தரனோடு நரேந்திர னரசசெய் தமர்தானால். (கக௩)

வனப்பு டன்சிவ பத்திபூ சனைமுதன் மாண்பினோத் தானேனுந்
தனக்கு நேரில னாயர்தங் குலத்திற்பன் னாளுடன் சார்கண்ண
னெனச்சினொளத்த குலத்தமர்ந்தேகித்தன்னிடஞ்செல்சந்தரனென்பான்
மனக்குறும்பொழித்தெனப்புறப்பகையெலாமாய்த்துவென்றொளிகின்றான்

இனைய சுந்தரன் றனையிடை யருநினை விடைக்கொள்சுந் தரிதன்னை
யினைய வேந்தனான் முறைமணம் புரிந்துசுந் தான்கொள வளித்தான்பின்
றனைய னுண்மையோந் தவனியை நரேந்திர னவன்புயந் தனிலவைத்து
வினையை வென்றொரு வீடுறு மருந்தவ வினையமே வினனம்மா. (௧௬௫)

புனித சுந்தரன் றந்தைதான் றந்தவப் புவியா சினையெய்தி
யினிது பாரொலாந் தன்குடை நீழலி னன்கமர்ந் தின்பார
நனிபு ரந்துயி ரொவைக்கு நல்லுயிரெனு நாதனை யெனவாழ்வான்
கனிமொ ழிச்சவுந் தரிவாயி னோரெழிற் காண்முளை தனைத்தந்தான். (௧௬௬)

பிரக துத்தியா னத்தினம் பருவத்தே பேரருந் புரிந்தாண்ட
மரக தக்கொடி பங்கனைச் சுந்தரே சனையநந் தறியாத
வரவு மிக்கசுந் தான்மனக் குணத்தினுக் கொத்தசுந் தரியோடு
விரவு மைந்தன்பேர் பிரகதூய் யானநா தன்னென விழைந்திட்டான். (௧௬௭)

ஆயசுந்தரன் புவிபுரந் திடுதொழி லினிலமர்ந் தானேனுந்
தூய சிந்தையப் பிரகதூய் யானத்தே துனைதலான் மனையோடும்
பாப நாலவகைப்படையோடு மனவிலாப் பல்வகைப் பொருளோடு
மேய வப்பெருந் துடைவசென் மறவன விரைமலர்க் கழறழ்ந்தான். (௧௬௮)

தாழ்ந்தெ முந்துகாந் திசையினோர் வசதியிந் சார்ந்துசுந் தாளுங்கே
சூழ்ந்த நெஞ்சுற யற்புறச் சிற்பதூந் கற்பினர்த் தூரீக்கூய்ப்
போழ்ந்து நீலமா மணிமலை கொணர்ந்தெனப் பொலிசிலை கொணர்வித்து
வாழ்ந்தி டப்புரி சிவாகம விதிப்படி மணிநிகே தனஞ்செய்வான். (௧௬௯)

கருவி லத்தமண் டபமகா மண்டபங் கண்ணுண்மண் டபமதி
பொருவி லாத்திரு மானிகை யடுக்குயர் பொற்றிரு மதிவாதி
தருவி சும்புறு கோபுரம் விமானமுன் சாற்று நூல்வகை யொன்று
மொருவு ருதுசெம் பொன்மணி யாதிகொண் டிருந்றினன் றிருக்கோயில்.

உலகெ லாமுய வருசண்பை வாழ்வெடுத் துரைத்தருந் பெருஞ்சாந்தி
யிலருந்றினத் தியற்றுவான் சிவாகமத் திருமுறையெல்லாமுந்
குலவு சுந்தரே சன்றளி போலணி சூயற்றிய கோயிற்க
ணிலவு வித்தியா பீடமென் றங்ஙனே நிகழ்வுறத் தாபித்தே. (௧௭௦)

ஆனை மாமுகன் கந்தனம் பிகையுடன மருமத் தீசர்க்குப்
பானு முற்பரி வாரர்க்கு வழமுனம் பகர்ந்திடு மாசாந்தி
ஞான லிங்கமென் றுரைசிவத் துவிசரா னலனெலா முறச்செய்தான்
மேன வத்தலத் தமாந்திறை மகிழ்திரு விழாவும்பின் செய்வானால். (௧௭௧)

தனக்கு முன்னரசு சுந்தர நாயகன் றண்ணரு டருநாளீ
தெனக்க ருத்துறு முவகையாந் பங்குனி யுத்திர மெனுநாளின்
மனக்கொ ளன்பினொன் பான்றின முற்செய்து வருதிரு விழாமுற்றி
வினைத்தொ டக்கறு சுந்தரன் மனையோடு வியந்துளங்ஙனி கூர்ந்தான். (௧௭௨)

வேறு.

பேசுதன் சென்ம நாளும் பிரகதய் யானத் தீசன்
மீசிறப் பருள்செய் நாளு மீனவுத் திரநா னென்னு
மாசையான் மாதந் தோறு மீனையவுத் திரநா டன்னின்
மாசிலா விசேட பூசை வயங்குறச் செய்விப் பாணல். (கஎச)

பிரகதய் யான நாதன் பிரச மென் மலர்த்தாட் கன்பே
பெருகுற வளர்த்து நாளும் பிறங்குசுந் தானிய் வாறே
யொருவற வயுத மாண்டிவ வுலகரித் தூரிய மைந்தன்
பொருவறு விரைப்பூந் தாமம் போற்கொளப் புயத்திலு வைத்து. (கஎடு)

பன்னிசுந் தரியோ டிந்தப் பலஞ்சவாழ் விடையு வர்ப்புத்
துன்னுற வீட்டி லார்வந் தோன்றுற வுலக மீன்ற
வன்னைபாற் சுந்த ரேச னகிலமு நிறைபூம் பாதஞ்
சென்னிகொண் ணென்னோக் குற்றுத் திருவடி நீழல் சேர்ந்தான். (கஎசு)

என்றனன் கும்பசாத னிருந்தவ ரடிகே ளுயந்தோ
நன்றயி ராவ தஞ்சார் நலனுரைத் தருள்க வென்றார்
பின்றுது விரித்து ரைத்தான் பெருந்தவ னென்று சூதன்
முன்றுனுஞ் சவுன காதி முனிவராக் கிசைத்தான் மன்னோ. (கஎஎ)

இந்திரசுந்தரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் (சகச)

ஐராவதச் சருக்கம்.

செங்கரம் விதித்த லொன்றாற் றிறன்மகோ ததிப்பெ ருக்குந்
துங்கமிக் குயர்ந்த விர்தச் சுரும்புது செருக்கு மாய்த்த
புங்கவன் றமிழ்வ ளர்க்கும் புண்ணியன் முனிவர் கேட்ப
வங்கயி ராவ த்த்தி னருங்கதை யருளிச் செய்வான். (க)

முன்றுரு வாச நாம முனிவரன் சாப மேற்ற
பின்றுரு வாச டைந்து பேதுறு நாற்கோட் மெப்
றுன்றுரு வாச டெத்துத் தொல்புவி வேழ மாகிச்
சென்றுரு வாசத் தண்பூஞ் சிதவனப் பாங்கர் சேர்ந்த. (உ)

ஆங்குறு களிறு முன்ன யறிவிழந் தவனி யெங்குந்
தீங்குபற் பலர்க்குஞ் செய்து திறற்புவி யிபங்கட் கெல்லா
மோங்கா சாய்முன் னெம்மா னுரித்தவக் கரிகொ லென்றே ,
யாங்கணும் யாரு மஞ்சி யிடருறப் படரு நாளில். (ஈ)

அருணிறை திருவெண் காட்டி. லமர்சிவப் பிரிய னென்பான்
மெருணிறை யுளத்தான் வேத சிவாகம மாதி முன்னுற்
பொருண்முறை யுள்ள வாறு போதமுற் றுளந் துணிந்து
கருணிறை கண்ட னேயாங் கரிசறு பதியென் றோர்ந்தான். (ச)

மெய்ப்பொருட் பற்றுமேன் மேன் மிக்கெழுப் பவஞ்ச வாழ்க்கைப்
பொய்ப்பொருட் பற்று முற்றும் பொன்றிய வறத்தா நீட்டித்
திப்பிய நெறியி லுய்க்குஞ் செல்வமு மறனி லாதார்
கைப்படு பொருளு மாக்க நீக்கமார் காட்சி யென்ன. (௫)

ஸவகறை யெழுந்து தூநீர் மரபினின் மூழ்கி நித்தச்
செய்கடன் முடித்து முன்னோன் சிவார்ச்சனைக் குரிய தூய
மெய்கமழ் மலர்கொய் தேகி முறையுப காரண மெல்லா
மெய்கனி யன்பி னீட்டி விமலனைப் பூசித் தேத்தி. (௬)

முறையினிற் சிவாங்கி வேட்டு மொழிதரு காயி காதி
நிறைதரு வாது ளாந்த நிமலவா கமநா லேழு
முறையினோர் ததனல் வேத முதுபொருட் டெண்புங் கண்டு
நிறைசிவத் தியானு னந்த நீங்கடற் குளித்து வாழ்வான். (௭)

நிச்சலு மிடைய ரூவின் நியமதற் பரனாய் வாழு
மச்சிவப் பிரிய னோர்நா னவீர்மணி கன்னி மூழ்கிப்
பொச்சமி னியகி முற்றிப் புனிதவெண் காட்டி லீசற்
கிச்சை கூர் வில்வங் கொய்வா னீசமா திரத்திற் சென்றான். (௮)

வரதிரி சுபன்ன மென்ன மறையெடுத் தோதும் வில்வ
மரபினி லெடுத்துக் கொண்டு மாண்சிவப் பிரியன் செல்நா
லுரைசெய்முற் களிது நீர்வேட் டியர்மணி கன்னி புக்காங்
கொருதனி வருமன் னானே ருறத்தெரிவி வெகுண்ட தன்றே. (௯)

வெருவரு மதமால் யானே விமலமா தவன்றன் மார்பின்
மருவகோ டமுந்தப் பாய மற்றவன் வெண்காட் டிசன்
பொருவரு நாமங் கூறிப் புவியில்வீழ்ந் தவச னானு
வருமுயி ரிதுகா லத்து மறப்பிலார் குணமீ தன்றே. (௧௦)

அன்பருக் கவரின் மிக்க வன்பனும் வெண்காட் டம்மான்
முன்பிது சகிப்பன் கொல்லோ துனைந்துதன் குல முய்த்து
வன்பெருங் களிற்றின் வீர மாய்த்துட னருளி னாலே
கன்புது முனிதெ ளிந்து நடலேகீத் தெழுமா செய்தான். (௧௧)

எழுதரு முனிவன் வெண்காட் டிறையடி சென்று தாழ்ந்து
பழுதறு துதிபு கன்றப் பானருள் வியந்து தான்செய்
வழுவறு சிவபூ சாதி மங்கலச் செயலிற் புக்கான்
மொழிதரு ஞால வேலாற் குத்துண்ட மூரி வேழம். (௧௨)

அலச்சுணுற் தவனி வீழ்ந்தாங் கன்னஞற் பரிசம் பெற்ற
நலத்தினுஞ் சுந்த ரேச னல்கருட் பேற்றி னாலுஞ்
சொலத்தகு மணிகன் னிப்போத் தூயநீர்த் தடத்தின் வீழ்ந்
பலத்தினுற் தெளிந்தெ முந்து பண்டைநல் லறிவுந் தன்றே. (௧௩)

திருவரு ஞ்ணர்த்தி னன்றித் திருமக ணுத னுதி
யொருவருந் தெளியா ரன்றே யுமாபதி யருளா லோர்ந்து
தெருள்களி றந்தோ முன்னுந் தீமையாற் சாப மேற்றோம்
மருளுநீ இப் பெருந்திங் கிந்த மாமுனி வரற்குஞ் செய்தோம். (௧௪)

இப்பெரும் பாத சுத்தா லின்னன்மே லென்ன சார்மோ
வெப்படி யுய்து மென்னு விரங்கிமெய் யுணர்ச்சி கூடச்
சிற்பா சிவநா மங்கள் சிந்தைசெய் தாண்டு லாவி
முற்பெருந் தவங்கை கூட முதுபெருந் தோட்டஞ் சார்ந்து. (௧௫)

இந்தணி சென்னி யானே யெனுமுண்மை நேரு ணர்த்தாங்
கிந்தணி சென்னித் தூல விலிங்க நேர் கண்டு சென்று
முந்துறத் தாழ்ந்தத் தீசன் முன்வலஞ் செய்துட் போந்து
முந்துறச் சுந்த ரேசன் முளரியந் துணைத்தாள் போற்றி. (௧௬)

சவுந்தர நாமத் தன்னை தாளினை பணிந்து போற்றி
யுலந்து பூசிப்ப வுன்னி யொளிர்மணி கன்னி மூழ்கி
நிவந்தவுட் டிளைக்கை மொண்டு நீர்கொணார் தபிடே கித்துப்
பவந்தெறு பூசை போது பலங்கள்கொண் டியற்றிற் றம்மா. (௧௭)

வேறு.

பூசனைசெய் யுங்கரிநம் புல்லறிவு போதவொளிர் போதம் பெற்ற
தாசனையித் தீர்த்ததடத் தன்றோவென் றதின்மூழ்கி யனைய நீர்கொண்
டசனையாட் டியுதிறத்தா லிம்மணிகன் னிகையோர்சா ரிவ்வே ழுந்தோய்,
பேசனைய துறையயிரா வததீர்த்த மென்றுலகம் பேணிற் றென்ப. (௧௮)

ஆயவகை நாடொறுமெய் யன்புபெரு குறப்பூசை யாற்றி யெம்மான்
றாயவைவே தனமான துதைகளிகாய் கந்தாதி துய்த்து வேறு
மேயவுணு மறுத்துரிய விமலசிவ தியானுதி மேவி யிவ்வா
ரூயிரமாண் டளவுமருந் தவம்புரிய வக்களிற்றுக் கருள்வா னண்ணல். (௧௯)

அருளிலிங்கத் தினினின் று மாங்குவெளி வந் துமையோடான்மேற்கொண்டு
தெருளுறநேர் நின்றருளத் திண்ணி று கண்டுவகை தினை த்துத் தாழ்ந்தோர்
பொருளெனக்கொண்டிடலாகாப்புண்மையேற்காணின்தாட்புணையன்றின்
மருளுறுமாபதகனெனவரையநமலெடுத்தேனையாள்வள்ளால்வள்ளால்[ருன்

என்று துதித் திணையடிக்கீ ழிரங்குபுலீழ்ந் திறைஞ்சிடுமவ் விபத்தைநோக்கி
நன்றுதவ நலந்துதிக ணுமகிழ்ந்தோ நயந்தவர நவில்வா யென்னக்
கொன்றையணி கோடர குறையுனக்கார் சூயிற்றினுமக் கோட ரச்சி
ரொன்றருளா லொழித்திடுவா யுனதடியார்க்கு ஞற்றிலஃ தெழியாதென்ப.

நினைதோறு நடுங்குவதென் னெஞ்சசிவப் பிரியசிவ நியமம் வாய்ந்த
முனிபாலென் சொல்கேன்மா மூடருமஞ் சிடுஞ்செய்கை முற்றி னேனவ்
வினைதீர்வி லாதெனினும் வெந்தழலி னீரூகா விரகு முண்டோ
முனைவாரின் னருட்டியான் மூடனென் வினைவிறகை முருக்கி யாள்வாய்

எந்தாய்சுந் தரநாதா வெளியேற்குப் புகல்வேறின் நென்று வேண்ட
வந்தாரும் வேணியனீ யிழைத்தபெருங் குற்றமெலா மெம்மை யீண்டு
வந்தாரக் கண்டளவே மாய்ந்தனமே லுந்தருதும் வரங்கே ளென்றான்
கொந்தாரு மிதழிமுடிச் சுந்தரா யகன்கருணை கூறற் பாற்றொ. (உ௩)

தும்பனருள் வினவுகளி றகமகிழ்ந்து மேலுமலர டிதாழ்ந் தோதும்
விமலநின் திருப்பெயரில் வியன்நலத்தெம் பெயர்முன்னாய் மேவக் கோடி
சமலனெனக் கென்றுமுன் தாட்கமலத் துறுமன்பே தருதி யென்ன
நிமலனயி ராவதநா யகனவ்வா ராகவென நிகழ்த்தி மேலும். (உ௪)

உரைதருமன் புடையாய் நின்னுருவகித்தித் தலத்தென்று முறைதுமுன்னை
விரவியநாற் கோட்டுவான் வெண்களிற்றி னுருவமே மேவி யீண்டு
மருவிரமைப் பூசித்து வைகுதிரின் பிரார்த்த மாயுங்காலை
யொருபெருவீடளித்துமெனவுரைத்தருளிமறைந்திலங்கத்துற்றென்மான்

வேட்கையினு மேற்கொளுமா விமலனருள் விதநோக்கி விழைவு கூர்ந்தப்
பூட்கை முனில் வெண்களிற்றாய் பூசனைபூன் னிலும்பெருகப் புராரி பாத
நாட்கமலந் தினம்போற்றி நயந்துறுநாள் வலாரியவ ணண்ணிச் சொன்ன
வாட்குலநம் வானிடைநீ வருகவென வழைப்பவெதிர் மறுத்த தன்றே. (உ௫)

பின்னும்வலிந் தழைப்பவவட் பிரிவாற்றா தன் பினுளம்பேதுற் நெந்தாய்
மன்னுயிரோம் புதல்பொதுமை வள்ளானிற் கெனினுமெமை வலிந் துகாத்த
லன்னுசிறப் பாசுமிஓ தன்முகத்தா லோர்ந்தனனா லொருகோட் டும்பா
லென்னிடர் தீர்த் தருடியென விபமுகத்தா னடிதாழ்த்தல் விபம்பேண்
[டிற்றால். (உ௬)]

வேறு.

அதுதிருச் செவிசாத்தி யைங்கர னருளால்வான்
பதிமுகந் தனிநோக்கிப் பகர்தரும் புருகடதா
முதுவுண ரிபமீது முன்னையி லுனைச்சாருங்
கதியின தன்றேகுன் கடிநகர் கடிதென்றான். (உ௭)

இந்திர னதுகேளா வெந்தையித் கரிபென்பால்
வந்தமர் திறமீச னுணையின் வலியன்றோ
நந்துற வதுமாற்றி நவில்லது முறையன்றே
தந்தரு ளெனத்தாழ்ந்தான் நனியிப முகன் கூறும். (உ௮)

இறையருண் முறையெல்லே யாதுணர் கிற்பாய்நீ
பிறையணி முடியெந்தை ப்றதலத் தினும்வேட்கை
நிறைதர வெஞ்ஞான்று நிலவிவாழ் தலமீதிண்
டறைபெருந் தவமாற்றி யமலனைப் பூசித்தே. (உ௯)

திருவரு ணனிபெற்றுச் செகதல் மயலற்றுப்
பொருவரு சிவஞான போதநன் னெறிநிற்கு
மொருபெருங் களிறுன்பா லுறுவது முளதேயோ
மருவுறும் பேரின்ப மலரடி நிழல் வாழ்வே. (௩௦)

அன்னதெம் பெருமான் னுணையென் றறிவாய்வான்
மன்னவ நின்னுய்ணை வாழ்க்கையை வாந்தித் த
வன்னமென் றென்குவரோ றணுவருள் பெற்றேரு
முன்னக ரயன்மான்முன் னுமபர்கள் பதவீன்பம்.

(௬௨)

பசிந்தவ னோர்காலுண் பநிலுறு மின்பேயென்
றசித்தாழி யுணர்வில்லா ரருமக மாதிபுரீஇ
நசித்திடு மவ்வின்ப நயப்பரிக்க ரிவெல்கா
வசித்திட லித்தந்தா வளத்தினை யொண்ணீ.

(௬௩)

என்றலு மிறைகாணு னீந்திர னென்செய்வான்
முன்றளி வீழ்ந்தெந்தாய் முக்கண்முன் னவநாயேற்
கின்றருள் செயலீதேல் யானா சியற்றலெவ
னன்றரு டருகென்னு நமந்தனன் மேன்மேலும்.

(௬௪)

*தேற்றியைங் கரனெம்மான் றிருமுனோர் தடங்கண்டு
போற்றும்பு புணன்மூழ்கிப் பூசனைக் கியைபொருள்கொண்
டாற்றும்பி பிளிற்றூசித் தடியினை தொழுதென்பான்
மாற்றரும் வாதாடி வாய்மைநன் குணர்வீத்தாய்.

(௬௫)

ஐங்கர வேழமுக வறுமுக சோதரனே
செங்கர சடிவேச சித்திபுத் திகணுத
தங்கர பந்தனவு தரபிர பஞ்சத்தார்
வங்கர வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௬௬)

பிரணவ பதநாத பிரசன்ன வதனசிதாம்
பாதா விக்னேச பகவதம் யாகுசுடி
சுரவர கணராச துங்கபத் கயபாத
வரபர வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௬௭)

புரகா சுதபோத புனிதவங் குசபாச
கரகா சமிதூர்வை கங்கைமந் தாராதி
தரசிர பரிமளமோ தகப்பிரி யேசதயா
வரவர வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௬௮)

திருமக னமர்மார்பன் றெளிவறு மலைப்பாம்பி
ஹருவுபன் னெடுங்கால முற்றிட ருற னீப்பான்
றிருவரு நேர்காட்டித் திதிபுரி செயல் பூட்டி
வருமொரு வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி,

(௬௯)

தானவர் தமிழ்மிக்க தறுகணன் கயமுகன்சா
ரீனமில் வரநோக்கி யிவைக்கிசை தரமுப்பாற்
றானதொர் வடிவால்வந் தவன்வலி தீர்த்துலகும்
வானருள் வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௭௦)

முத்திர னோர்வடிவாய் முனைத்தெழுந் தருளினையீ
தத்தகு வற்கோற ந்காமென னூலார்த்த
மெய்த்தகு பிரணவீ யாமெனல் விளக்குதல்வாய்
மைத்தெனும் வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௪௧)

யாவர்செய் செயல்களுநின் னிணையடி பணிந்தாற்ரு
னாவதென் நருளானை யானுமும் புரஞ்செல்காற்
ருவிலச்சிறு பாக்கந் தனிலுனை யருச்சிப்ப
மாவருள் வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௪௨)

அரியயன் முதலெவர்க்கு மலக்கண்ணெய் விற்றற்குர்மா
விருபிள வறவெய்த வெறுழ்வலி முருகேசன்
பரவழிற் குறமாதின் பம்பெற வேண்டிடவவ்
வானருள் வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௪௩)

சனகனை யடுத்தணவு தருகென வினவியவன்
மனமகம் பிரமப்பாழ் மயன்மிக வருளாதே
கிளையினி டீயிவர்பாவ மிரிவதெங் கீர்த் தூர்வை
வனைமுடி வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௪௪)

நான்பர மெனும்பாவ நசித்திடல் பிறர்க்கரிதென்
நூன்புகு பசுஞானத் துறுசன கன்பானீ
தேன்புரை யருளாற்சென் நறுகினிற் நெளித்தளித்தாய்
வான்புகு வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௪௫)

சனகனி லூர்தேயந் தமிழண வெல்லாமுண்
டுன்பசி தணியாதாங் குனைவழி படுமறையோன்
மனையிலொர் தூர்வையினின் மகோதர நிரப்பியதென்
வனைமதி வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௪௬)

அன்பொரு சிறிதின்றி யகம்பிரமப் பிணிகூர்
வன் பினர ளவில்பொருள் வழங்கினும் வீணமெய்
யன்பரொர றுகளவா யினுமது பெரிதாக்கொண்
மன்பர வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௪௭)

வேறு.

எனத்துதித் திந்திர னிரந்து வேண்டலும்
வினைத்துய ரறுத்தருள் வேழ மாமுகன்
பனைக்கைவெள் ளிபமொன்று படைத்து வானவ
மனத்துய ரொழிகென வழங்கி னுனரோ.

(௪௮)

அனையநாற் கோட்டிப மருளப் பெற்றவன்
பினையுமக் கரிமுகன் பிரச மாமலர்க்
கனைகழல் பணிந்துவா தாடு காரணந்
தனையிசைத் துன்பெயர் தமிழன் கூறினேன்.

(௪௯)

அன்னதெஞ் ஞான் றுநிற் கமைதல் வேண்டுமான்
முன்னவ வென்றனன் முதல்வ னன்னதே
மன்னுக வென்றான் வழங்க விந்திரன்
மன்னகர் சென்றனன் சரண்ப ணிந்தரோ.

(௫)

இத்தரு செயலெல்லா மினிது நோக்கிப்
மெய்த்தகு மன்புமேன் மேலுங் கூர்தர
நித்தலும் விழைந்து வாதாடு நின்மல
மத்தமா முகனையர்ச் சித்து வாழ்த்தியே.

(௫௧)

சுந்தர நாயகன் றுணைப்ப தங்களு
முந்தையி னருச்சின முறையி னாற்றுபு
சந்தத நியதியிற் சரித்து வாழுமச்
சிந்தூரக் காயிர வருடஞ் சென்றன.

(௫௨)

அத்துணைக் காலமு மன்ன தன்பிரா
ரத்தமு முற்றமுன் னவின்ற சுந்தரே
சத்தனி முதல்வனவை சாக பூரணை
யுத்தம தினத்துமை யுடன்முன் றோன்றினான்.

(௫௩)

கண்டயி ராவதக் களிற் காத்தன்மிக்
கண்டர்நா யகனெதி ரடுத்துத் தாழ்ந்துதண்
புண்டரீ கப்பதம் போற்றி யானந்த
மண்வொ ரிதிபடிஇ வாழ்ந்து நின்றதால்.

(௫௪)

நின்றொளிர் களிற்றினே நிமல னோக்கிநின்
றுன்று பவவினைத் தொடக்க சேடமாய்த்
தின்றெமை யிரண்டறக் கலக்கு மின்பநீ
நன்று கென்றரு ணட்டம் வைத்தனன்.

(௫௫)

வைத்தலுங் களிற்றுதன் வடிவு சோதியாய்
நித்தன திருவடி நீழல் சேர்ந்ததவ்
வத்தியி னுருவந்தன் எனத்துக் காட்டியோர்
வித்தக விலிங்கமன் விளங்கி வைகலால்.

(௫௬)

அத்திபூசனை யினு லத்தி யீச்சுர
மித்தலந் தமிழ்மறை வைப்பி சைக்குமால்
உத்தம விடைமதி யொளிரு வாவினின்
மத்தவா ரணத்தட மருவித் தோய்ந்தரோ.

(௫௭)

வேறு.

அருள்பெருகு சவுந்தரநா யகிவாமத் தயிராவ தேசற் கன்பாற்
பொருள்பெருகு மாபூசை புரிவித்தோ ரெப்பொருளும் பொருந்தவாழ்ந்து
தெருள்பெருகு வீட்டின்புஞ் சேர்வரென மலயமுனி செப்பி னானென்
றிருள்புகு யொளிபெருக்கு மிருந்தவமா முனிசுத னியம்பினானால். ௫௮

ஐராவதச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௫௫௨

யோகநாதச்சருக்கம்.

மாதவ வடிவம் பூண்டு வஞ்சித்தாங் குறுவர் முன்னோர்க்
கேதமுன் ஓவ நாளு மியற்றுவில் வலன்வா தாவி
சாதரப் புரிந்தன் னோராற் சா ரிடர் முற்று நீக்கி
மேதகு நெறிநன் சூய்த்த விற்றற் பிழ் முனிவன் கூறும். (க)

புலனெறி நீட்சு மெய்த் தாப் புலனெறி பொழுக்கி னின்று
நலனொரு முன்மீர் கெண்மி னுன்ம றை புதழ்வுண் காட்டுக்
குலநகர்ப் பச்சி மத்தோர் குரோசத்திற் பார்த்தன் பள்ளித்
தலனுள் ததனிற் பார்த்த சாரதி சந்திதிக்கண். (உ)

வயிணவ மறையோர் தங்கண் மரபின் விட்டுணுசன் மாவென்
பெயர்பிர சித்தி யாவப் பிந்தெவா நெருவ னன்னு
னயனிசை யன்பு கூ ராரணன் புசை யாதிச்
செயலிடை யறு தவதான் செயவதே பொருளாக் கொண்டான். (ங)

மற்றுள பற்று நீட்சு வரப்புற பொழுதி லிண்டு
பற்றொரு வாரிய பாறு பன்மினடி கால வரந்த்ரு
பொற்றுழாய் முருத்தன் செப்ப புரண வரு ராற் பூவிட்
டுற்றனன விமான மூர்த்தவ வுமபன்வாழ் வவருண் டத்தில். (ச)

ஆண்டுள போக நாளு மனுபவித் தமர்த்தான் பல் னுண்
மீண்டொ ராப்பே ரின்பம் விசுவா ிகன்பா லல்லாத்
கூண்டுமோ விவெச் சேனன் குறித்தவன் முகத்தை நோக்கி
மீண்டுநின் போக முற்றிற் திறவகுது புவியி லென்றான். (ரு)

அதைவினாய் விண்டு சன்மா வையகே ளனந்த சாயி
புதுமல ரடித்தொண் டென்றும் பொன்றுரு வின்பே வேட்டக்
கதிபெறச் செய்தென் விண்டு கருணயாற் புக்கே னிந்தப்
பதநல மிதுவு மத்தோ பதனமோ பாவி யேற்கு. (கூ)

என்றுள மிகக்க வன்றங் கெல்லையில் கால மூடுணை
நின்நிலைத் தானுக் கார வின்னமு தளித்துண் காலச்
சென்றுண வொட்டா தாங்கோர் திறவினன் தடுத்தா லுண்பாற்
கொன்றுதன் பெற்றோ வற்றிற் கொராயிர நனிதன் புற்றான். (எ)

துன்புறு விண்டு சன்மா துயருளங் கவற்ற நின்று
நன்புறு பதமீ தெனறே நாடுதவ கருத்து மீளா
வன்பினுல் விவெச் சேனன் வதனம்பார்த்தோ தும் விண்டு
வன்பினிற் சிறந்தோப் நோற்றிங் கடுத்துளேற் காமோ செல்லல். (அ)

அருமறை பிரம னொய மரர்வான் பதம்பெற் றோர்க்குத்
திருமுதல் கூறும் விண்டு திகழ்பதம் பெற்றோர் சின்னான்
மருவிமீண் டவனி சேறல் வகுத்தகொ னீயிங் கென்னைக்
கருவினமீண் டுறுமா கூறல் கண்ணனுட் கருத்தன் றென்றான். (கூ)

என்றலும் விடுவச் சேன னிறைதரா திவனைக் கொண்டு
சென்றரி முன்விடுத்துச் செப்பின னிகழ்ந்த வெல்லா
நன்றருள் கூர்ந்து நார ணன்விண்டு சன்மா வுள்ள
மொன்றுற வேத வாய்மை யுள்ளவா றுரைக்க லுற்றான். (௧0)

வருதிநம் பான்மெய் யன்ப மறைபரம் பலர்க்குங் கூறல்
கருதினாங் காங்கன் னோர்கீழ்க் கருமத்த ரவர்க்குத் தாழ்த்து
புரிதொழி நவரு தாற்றப் புதன்றிடு முகம னுமச்
சுருதிந் தருண்ம கேசன் சொற்றதெம் பொருட்டென் னோர்தி. (௧௧)

அதுபல கிராம நாத னக்கிரா மங்கட் கெல்லாம்
பதியெனப் பலரை வைத்தப் பதியின்கீழ்க் குடிப டிஇத்தங்
கதிகளி னடப்ப நாமே கருதுமிப் பதிக னோர்மீன்
விதியிது குடிகா ளென்று விளக்குதல் போன்மென் னோர்தி. (௧௨)

ஆதலின் மறைக ளெற்கு மயனரி யாதி யர்க்குங்
காதலி னாங்காங் கோதும் பரத்துவ முகமன் சுண்டாய்
சாதலும் பிறத்த லில்லாத் தனிமுத லொருவ னெயென்
னோதுமா பதிக்கு ரைத்த லொன்றுமே மெய்யென் னோர்தி. (௧௩)

யானை னரிமுன் னோர்க ளிறத்தலும் பிறத்த லெல்லா
நானவி நருமாங் காங்கு துதற்கனா னொருவ னேயவ்
வீனவெம் பிறப்பி றப்பெவ் விடத்துமெஞ் ஞான்று மில்லா
னானவை வழக்குச் செய்யு ளாலுல கறிந்த வோர்தி. (௧௪)

அன்றியு மீச நாம மடைமொழி பெருத ரற்கே
சென்றுற லுலகி லன்னை நிருத்தளி யீசன் கோயி
லென்றுரைத் தெம்ம னோர்கோ யில்லெலா மெம்மி யற்பே
ரொன்றுற வுரைத்து ணர்த்து முலகியல் வழக்கு மோர்தி. (௧௫)

மறைமுத-னடுவி னீற்றின் மகேசனே பரமென் னோதும்
மறையெமைக் தியாதி ரென்றே வழங்குவ தன்றி யாண்டு
மறைதரா தியேய சத்தத் தான்மகே சனையே யாண்டு
மறைதருந் தியேய னென்றே யாரணம் படித்தா யோர்தி. (௧௬)

இடையிடை முகம னாலே யெமைப்பர மென்னுங் கூற்றை
மடமையாற் பிணிக்கப் பட்டோர் வாய்மையென் றுணர்ந்து மீளாக்
கடைநா குறாத தர்வக் கவின்கினை தியேயன் யாண்டும்
மிடைசிவ னொருவ னேயாம் வேறுளார் விலக்கப் பட்டோர். (௧௭)

சின்மய சிவனே யார்க்குஞ் சிவஞ்செய்வோ னதர்வ முற்றிற்
நெனவுரை செய்யு மேல்யா மினிப்பிற விசைப்ப தென்னே
யினிதிவ ணினக்குச் சொற்ற விதன்முடி பியாங்க ளெல்லா
நனியுறு மாயு ளெல்லா நசிப்பது திடமென் னோர்தி. (௧௮)

யாங்களே நசிக்குங் காலெ யெம்பதம் நசித்தி டாவோ
வாங்கது துணிபா நினை யதுபற்றி விலக்கிற் றன்றா
லீங்குநீ யென்ற னாயு னெல்லமட் டிருக்க லாமோர்
திங்குள விக்கி னேச தியானமுன் செய்தி லாது.

(௧௯)

அவனியி னமையே நோக்கி யருந்தவம் புரிந்து வந்தா
யிவணது குறித்திம் மட்டி லீண்டுநீ விலக்கப் பட்டா
யெவர்களா னுலு நம்மை யினிதுபூ சித்த லாதி
தவவினை விககி னேச சரண்பணிந் தேயி யற்றல்.

(௨௦)

மற்றிது நமது னூலின் மந்தண முற்று நோக்கார்
தெற்றென வுணர மாட்டார் தெளிதீநீ விண்டு சண்ம
விறறையின் விடுவ சேன னியம்பியாங் கவனி சேறி
பிறறைநா னாமே நிற்குப் பிரசன்ன வதனன் வாய்மை.

(௨௧)

நன்றுற விளக்கி மூல மனுரவின் றக்க னேசன்
மன்றலங் கழல்பூ சிக்கு மரபுநேர் விளக்கு வோநீ
சென்றரு டருமத் தீசன் நிகழ்ந்துவாழ் பெருந்தோட் டத்தி
லொன்றுமன் பொடுவா தாடு கணேசனு லயத்தை யுற்று.

(௨௨)

திருவடி பூசித் தன்னான் நிருவருட் பிரசா தத்தால்
வெருவரும் பிறப் பிறப்பு விலகமீ னாப்பே ரிண்பப்
பொருவரும் வீடு சேர்தி போதியென் றுரைப்பத் தாழ்ந்து
குருபர சொற்ற வாகை கூடமே லருடி யென்றான்.

(௨௩)

வேண்டினின் றரிது மீண்டு விண்டுசன் மாவென் போனிக்
காண்டரு மவனி மேல்வெண் காட்டிண்முற் றவத்தின் பேற்றற்
றேண்டரு மறைக்கு மெட்டாச் சிவனடிக்க கமனத் தன்பே
பூண்டொழு குறுஞ்சு வேதா ரணியப்பேர் புனையப் பெற்று.

(௨௪)

வேறு.

மறைத்திறநா னெறியொழுகும் வைதிகன்பான் மகவாயம் மரபிற்கேற்ற
முறைச்சடங்கெ லாநிரம்ப முந்நூல்பூண் டருங்கலைகண் முற்றக் கற்றத்
திறத்துணர்வால் வேதாந்தத் தெளிவாஞ்சித் தாந்தநெறிச் செல்வனானான்¹
புறச்சமய நெறிநின் று மகச்சமயம் புக்கெனூதாற் பொருண்மைதேர்ந்தாம்.

சிவந்தருசுத் தாத்துவித சித்தாந்த நலனுளவா தேர்ந்த சீரா
னுவந்திறுசுப் பற்றிநித மொருவாத சிவார்ச்சுனைமுன் னுரித்தொண் டாற்றி
நிவந்தொளிர்மா சிவஞான நிகழ்யோக சமாதிரிட்டா பரனாய் நின்றான்
பவந்தெறுமற் றதனாற்பேர் பகர்யோக நாதனைனப் பரவப் பெற்றான்.

(௨௫)

பிறிதொன் றும்வேண்டாதபெற்றியனாய்ச்சிவப்பொலிவேபெருகப்பெற்றும்
வறிதொன்று மோபூர்வ வாசனையின் செலுத்தவதன் வசப்பட்ட டோர்நான்
*பறிதுன்று மம்பரத்த பார்த்தசா ரதிவிழாப் பவனி காண்பா
னெறிசென்று சேவித்து நிகழ்வீதி போந்துநீகே தனத்திற் சென்றான்.

சந்நிதிசென் றரியடிக்கீழ்த் தாழ்ந்துபல முறையெழுந்தஞ் சலித்துரேநின் றுன்னுதியா னத்துடனவ் வுண்பதி மனுமூல மொருவா தோது மன்னவனேர் முன்னுரைத்த வருணினைந்தோ ரந்தண னு யரியாங் கெய்த முன்னுணர்வா லப்பனவன் முகுந்தனே யெனத்தெளிந்து முன்பு தாழ்ந்து.

பார்த்தசா ரதிபாத பங்கயந்தன் சென்னியுறப் பற்றிக் கொண்டு தீர்த்தனே யெனையாண்ட திருநாதா குருநாதா தியங்கும் வேழங் காத்தவருட் கண்ணகோ பாலனஞ்செய் கண்ணவொண்முத் கண்ணன்வாமத் தேர்த்தமரெந் தாய்பந்தத் தியானமுந்தி வருந்தாம லெடுத்தா னண்ணல்.

எனத்துதித்த யோகநா தனைக்கரத்தா லெடுத்தனைத்தநங் கென்பாலன்பா வினைத்துயருன் பாலென்று மேவாவின் புறுவாய்மை விளம்பு துங்கே னனைத்துயிர்க்கு முயிராகு மரணம்பா கணேரனுட னருக்க ளோடென் றனைப்புதுத்திப் பஞ்சாய தனபூசை சிலரோகா தனத்திற் செய்வார். (௬௦)

அவாநினைவை வரும்பரமே யபேதரெனத் துணர்ந்ததே நருண லுண்மை திவனவுண ராதேனைச் சிறுநால்க ளுணர்ச்சியினுற் றெளிந்த தேவாந் திவியநிக மாசுமத்தின் றொரிவேயா மீண்டனக்குச் செப்பு கின்றஞ் சிவனுமைக ணேசன்செய் சிவனேயா மெனைமுந்தலோர் சீவரே யாம். (௬௧)

உரியதொழி லாலெம்மோ ருத்திராற்சேர்த் தொருமூவ ரென்ன வோதும் பரிசினபே தம்பகர்தல் பழுதாய்மாம் பசுக்களவன் பசுப தீசன் றுரியனவ னேவீட்டு தொழிலெமையு முளப்படவே தொகுத்தாங் காக்கும் பெரியன்மறை யந்தமே பினுமாதி யெனும் வாய்மை பிறக்கு கின்றான். (௬௨)

ஆயினெமைச் சிருட்டிதிதிக் கதிபரெனப் பாவையின் வைத்தாட்டுகின்ற தாயினெம் வினைப்போக மகோடமா னுகர்தாச் செய் யருளே யாகுத் தோயும்வினதொலைப்பித்துத் தொழுமடியாந் துயர்தீர்க்கும் தொழிலேயன்றித் தோயும்வின யாதுமிலான் சூரன்முனம் புபமெனமுத் தொழிப டாத்தும்

அறைசருவ் வித்தைகட்கு மதிபதியீ சானென லாதிபாக மறைகள் பல முறையோதும் வாய்மை மனன் தொரிந் துணர்ச்சுமாண்பினோரம் முறையினெமை யானுடன மொழியார்கிற் சிவயாமு முன்னுவோர் கொண் றெவருள லானருள்பெற் றறுவலியே யதுதருவி புதவல் போலும். (௬௩)

வேறு

அத்தகு பரம நெத்தகை விடரு மன்பின்முற் பூசிப்பார்க் ககற்றப் பத்தியிற் பணியார்க் கதுசெய வென்றே பரவுதன் னிரீச்சுணப் பயனற் சுத்தவண் குழிலை பிழிகளி ருகித் துன்னுமா புரிந்தருட் டோற்ற மத்தவா ரணமா முகத்தமா தேவ வடிவனாய் வந்தனன் மன்கோ. (௬௪)

லிக்கின நீக்க லாக்கலென் றிரண்டும் வேண்மனோர் வேண்டிடார்க் காற்றத் தக்கபே ரிறைமைத் தகையின்விக் கினநா தப்பெயர் மறையெலாஞ் சாற்று மக்கணேசுரனவ்விருசெயற்கிறையென்றகிலமோர்ந் திறைஞ்சியாங்குய்வான் முக்கணனுமைதன் மெய்க்கணன்முன்னர் முப்புரம்பொடித்திடமுனுங்கால்.

தந்திமா முகனை வந்தியா தேகித் தனிலையம் வையமேற் சாய
முங்கியா தரத்தாற் புந்தியோ டிறைஞ்சி முறித்தவச் சமைத்தாமுன்சென்ற
னந்திலச் சிறுபாக் கம்மென் டென்று மவனியே லவிருமா லதரு
லெந்தவா னவரும் யானுமா தவரு மிபமுகற் புகித்தே யிபல்வோம். (௩௭)

மன்னிய யோக நாதர் யும்மை வளப்பதி யிதிலெமைப் பதியென்
றுன்னியே கணைச பூசனை யுஞற்று துறுதவம் புரிந்தனை யுதனாற்
பின் னார்வை குண்டரு சென்றுமாங் குறையப் பெரு துமிண்டினையினியனை ய
நன்னிலை தவரு நிபமுகன் பூசை நவிறியே யருந்தவ நயப்பாய். (௩௮)

அக்கண நாதன் மின்மவண் வாரா வரும்பெறல் வாழ்வருண் மென்று
தக்கபே நருளுங் கணைமமா மதுவுஞ் சாற்றியப் பூசலு விதியு
மொக்கவே யருளிச் சேறியென் றுரைப்ப வதுவினா யோகநா தன்றான்
மைக்கடல் வண்ணன் மலரடி தாழ்ந்து வரதந் யருளியாய் கடியேன். (௩௯)

எத்தலத் தடைந்தாங் கிபமுகன் பூசை யியற்றுவலி சைத்தரு னென்ன
நத்தல ராழி யங்கையான் யோக நாதகே ணிலில் பரசங்
கொத்தலாப் பொழில்வெண் காட்டிலீ சன்க குபத்திய ராவதேச் சான்ற
னத்தலங் கமர்ந்து வீற்றிருந் தருளி நிகழ்பெருந் தோட்டமா நகரில். (௪௦)

கிவதளித் தென்மேற் றிசையில் வாதாடு சின்மய கணைசனைச் சேர்ந்து
நவில்விதிப் படிபு சித்தாநா டோறு நயந்துவாழ் சென்றரி நறைந்தா
னவனடி வணங்கி யோகநா தன்சென் றருட்பெருந் துடலவப்பாக் தனைய
பவனமா மேனிக் கணைசவா ரமுதம் பருகிறெத் திரப்பயன் படைத்தான்.

காண்டலும் விரையச் சென்றருள் பொழியுந் கயானனன் பதமலர் சென்னி
பூண்டுபன் முறைதாழ்ந் தன்புந் ராறு புண்டர் கப்பத்தாட்டி. [மேல்குப்ப
யாண்டவ னருங்குர் வெள்ளத்திற் றுள்ளோடும் தானந்த வெள்ள [கேன்.
வீண்டொளிர் கணைச மாமணி சிறிப்பற் கெயிதினிற் கிடைத்த தென்சொல்

என்றுள மகிழ்ந்தா னின்புரு வாளு னினையடிச் சீழ்ப்பவ முறைதாழ்ந்
தொன்றிய கருத்த ருங்குரு மொழிதந் துய்த்தகே சவனைநன் குவந்தா
னின் நிலன் விரையப் பூசனைபுரிவா னினேந்துபோந் தவனிகே தனத்தின்
றென்றிசைக்குணபாலொன்றொருவாவிதிருத்தியத்தீர்த்தத்திற்றினே த்தான்.

அத்தடப் புனல் கொண்டறுகுபுட் பாதி யருச்சனைக் குரியன வமைத்து
நத்துதிஞ் சவைமோ தகமனோ கரமா டாபுப நொலையலென் னுண்டை
யத்தகு நாளு கோணஞ்சுட் குலிக ருபுப மவல்பொரி முற்க
மெத்திய பிட்டு கண்டு துத் தாதி மிகுசவை வர்க்கவோ தனங்கள். (௪௧)

முக்கனி சம்பு கவித்த முன்னுய முமுச்சுவைக் கரும்புமுன் னீட்டி
யக்கண நாதன் சந்நிதி போந்தாங் கரியுரை சிவாகம விதியிற்
றொக்கபாத் தியமா சமனமாந் கியமுன் றாமனு முறையமைஇச் சுகந்த
யிக்குறு நயில மாதிகந் தாந்த விரைகமழ் மஞ்சன மாட்டி. (௪௨)

இடையிடை ரிவேதித் திலங்குமொற் றுடையிட்டருக் கியம்புரிந் தோவாச்
சுடர்மி குமணிப்பொன்னுடையாவரணத்தொகையெலாந்தகைபெறுவணிந் து
மிடைதரு தூர்வை கூவியம் வன்னி விரைசெய்மந் தாரமம் புயங்கள்
படர்மண முல்லை மல்லிகை மருமுற் பகர்தொடை பற்பல வணிந்து. (௪௯)

திசைகமழ் தூபம் பசுவினெய்த் தீபம் திருமுனப் பாணுருத் திறம்போ
னசையுறு குழலா காரமாக் கோட்டி நவிறுமா சமனமர்க் கியந்தந்
திசையநே ரமைத்த ரிவேதன வகைந் றியாவுயின் புறநிவே தித்த
மிசைமணங் கமழ்பா னீயமு மருத்தி மீட்டுமா சமனமுன் னளித்து. (௫௦)

பின்னருந் தூப தீபமுன் கோட்டிப் பிறங்குமா தீபமுன் னைச்
சொன்னபல் லுபசா ரம்புரீஇப் பளித தூயமா தீபமும் விளக்கித்
துன்னரி நபுகு விளமறு கதனாற் றாமனு வாயிரம் புகன்று
முன்னருச் சனைசெய் தனந்தாங் கணைச மூலமந் திரஞ்சதஞ் செபித்து. (௫௧)

ஆவியோ டனைய மனுச்செப பூச னாபல னைங்கரன் வரத
மேவுசெங் கரத்துக் குடங்கைந் ரோடு விழுத்தகத் தத்தஞ்செய் தேத்தி
யோவிலா வன்பாற் பலமுறை யிறைஞ்சி யுறுவலம் புரிந்தனன் மீட்டும்
பூவுலகுயவீற் றிருந்தருள் கணைசன புண்டரீ கப்பதம் பணிந்தான். (௫௨)

இவ்வகை நியம பூசனை சின்னா றியற்றுறும் யோகநா தன்பா
லவ்வணி மாநி சித்திக் கொட்டு மடுத்தலு மவற்றைமேற் கொள்ளா
னில்வல கற்ப வாழ்வையோர் பொருளா வெண்ணிலா திபமுகனடிக்கீழ்த்
திவ்விய மாநி ரதிரயா னந்த செல்வமே விழைமனத் திடத்தால். (௫௩)

சிவனடி யாரெண் சித்தியே யல்ல நிசைமுகன் மாதவன்முதலா
மிவர்பத வாழ்வும் பொருளென விழையா ரெனுஞ்சுருதிப்பொருடோந்தாந்
தவமுயல் யோக நாதன்பின் சின்னாட் டந்திமா முகவனைப் பூசித்
தவனமர்க் தொழுக வோர்பகற் பூசாந் தத்திலைங் கரன்வெளி வருமால். (௫௪)

மதிநதி யிதழி யறுகணி முடியும் வயங்கருந் பொழியுமா முகமுங்
கதிர்செய்முச் சுடர்முக் கண்ணுமோ தகமொண் கவின்மருப் பங்குச பாசந்
துதைமண நாசி துலங்குமைங் கரமுந் தொந்தியு மரவபந் தனமு
முதுமறைச் சிலம்பார்குறுத்ததாட்டுணையு முனிவரன்காணமுன்னின்றான்.

பவளமா மேனி திசையெலா மொளிரப் பரவுழ டிகமிவர்க் தாங்குச்
சிவகண நாதர் சூழமா லயன்முற் றேவர்போற் றெடுப்பவா னின்று
நவமலர் மாரி பொழியவைங் கருவி நாதமிக் கெழுவெழுந் தருளுங்
கவளமாமுகனைக் கண்டன னுவகைக் கடன்படிந்திறஞ்சினன் றுதிப்பான்
வேறு.

வேதாதி கலைபலவு மீதார கமுதலென விளம்பு நாதா
வாதார முதன்மருவி யாதேய வகைநிலைய வகங்கொ ணீதா
குதாரு முலைவலவை தோய்வாம வுலகர்பெறு சுகஞ்செய் போதா
வாதாடு கயமுகத வாதாடு நினதினருந் வழங்கு வாயே. (௫௫)

வந்தனெசெய் தந்தடிய ரந்திபகன் முந்துதுதி மரபி னோதச்
சிந்தையினி னோந்தனவு வந்துநனி தந்தருள்செய் சிவகு மார
கொந்தலர்செ றிந்துநற வந்துறுபெ ருந்துடைவ குலவ வாழ்வாய்
தந்திமுக வைந்துகா பந்தமறு முந்தைநிலை தருகு வாயே. (௫௫)

ஆறறு கடந்தவர்க ளோயாம லடைந்துதுக ரமுத ரூப
பாராடு பறந்தலையி லேவேழ முகன் னொலேபு பணியு மீச
சேரைய பவஞ்சவவ லாமா லுவந்துனருள் சிறிய நாயேன்
மாறாமல ருந்தியு வாதாடு மதங்கமுக வருளு வாயே. (௫௬)

திருக்கயிலை வீதிதொறு மிசைக்குழிலை யேவடிவின் வினங்கு மீரா
யிரத்தகைய கோடுடைய விறற்கொளயி ராவணபெவன் ளிபந்தன் மீதே
யருட்பெருகி யேயொழுக லுறப்பவனி போதுதிற் லமைந்து லாவோர்
மருப்புறம தாசலவெ னிருட்கெடநி னாரருளை வழங்கு வாயே. (௫௭)

பனவவடி வாயேகி யிதிலையா சாயோது பவனை ஞான
சனகனென லோராமை யெனவவனை நானேபி ரமமெ னீயவ்
வனகபர மேல்யாநொர் பனவனுண் லீயாய்நி னகமெ னேயிந்
நினைவொழிகெ னுவாய்மை தனையருளு வாதாடு நிமல போற்றி. (௫௮)

வேறு.

என்று போற்றினேர், நின்று வேண்டலு, மொன்றுமாழுக, னன்று கூறுமாள்
யோக நாதர், தாக மோடுசெய், பாக பூசையா, லோகை யுற்றனம். (௯௦)
சோக நீத்திவண், மோக மற்றநீ, தாக முற்றவா, ருகவுப்க்குதம். (௯௧)
பிறப்பி தப்புறத், திறற்ற வாதநம், விறற்க முற்குள்வாழ், வறப்பு கின்பமே
மேவு கென்றொரு, தூவி மானமே, லோவி லாதுபஃ, நேவர் போற்றிட.
உலகெ லாங்கடந், திலகு தன்சுக, நலனெ லாநிறை, யுலகி லுய்த்தனன்.
அனைய யோகநா, தனும் வைங்கரன், வினைய கற்றுபூங், கனைக முற்கணை.
ஒருவி லாதுடன், வெருவிலாது வாழ், பொருவிலின்பமே, மருவினாரோ.
என்ற கத்திய, னன்று ரைத்தலு, மொன்று மோகையே, துன்றினர்தவர்.
என்ன மாதவர், முன்ன யப்புற, நன்ன ரோதினா, னன்ன குதனே. (௯௮)

யோகநாதச் சுருக்கம் முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் ௬௨0

கலாவதிச் சுருக்கம்.

ஒப்புயர்வில் லாச்சிவனே யொப்பாய்நீ நமையென்ற
செப்புமுக மன்னாகாத் தேற்றமே யாதன்மல
யப்பொருப்பி னமர்ந்திமையத் தமர்சிவனோர் நிறை காட்டுந்
திப்பியவண் டமிழ்முனிவன் திருந்தியமா தவர்க்குரைக்கும். (௧)

சுருதிசிவா கமசைவத் தூநெறிமா தவமுனிவீர்
பரவுதமிழ்ச் சுருதிபுகழ் பல்லவனீச் சுரத்துடனே
விரவுறுசா யாவனமு மேவுமகி மைக்கிசையப்
புரையில்பல வளம் மாபசிப் பொலிவதுபூம் புகார்கரம். (௨)

எவ்வுலகும் பெருஞ்செல்வந் துயலையா வெடுத்தோது
மவ்வியல்பிற் றனநனுவிவ வணங்கரின் வளநோக்கி
யிவ்விடைவர் திருப்பலினைப் பிறைபருசார் சுவேதவனத்
சிவ்வியநா மந்துறினாரு செப்புவதென் னதன் பெருமை. (௩)

ஆயவளம் பதிசோழர்க் கிரகதா னிகிலைந்துண்
மேயதொரு பெருஞ்செல்வ வியன் பதியா மிந்கரி
னேயமிகு புல்லா ணியசொழ மேச்சுபரி
தூயதவத் தாலொருபொற் றொடியிற் தான்படிவியப்ப. (௪)

இளம்பிறையின் வளர்க்கனையா னென்றையி தலுட்பொருளு
முளம்புகுதத் தெளிந்தரிவி னென்பொருவ றிலாம்பிறத்தால்
வளம்பெருகு கலாவதியென் மான்பெ ற்பெற் றானைய
விளம்புகிற னென்றோபல் வியன்சிறப்பு மேவினாள். (௫)

வனப்புநிறை யாதியுவ மன்னகன்மா ணிழைமேனி
யினிற்றெய்வ கல்லார வியன்மணமெரு ஞான்றுமுளா
டனக்கினுயிர்த் துணையியயத் தாய்மலர்ச்சே வடியேயென்
றுனித்தினமு மொருவாத வுண்மைவழி பாடுடையாள். (௬)

அத்தகைய கலாவதிதன் னன்னைமுக நோக்கியெனே
வித்தையினில் வென்றயனே விழைமணத்துக் குரியனென்ற
ளித்தகையோர் தவ்வேந்த னிவனருகு வோர் படத்தெழுநி
யெத்திசைய வேந்தர்க்கு மிவள்கருத்தும் வரைந்துய்த்தான். (௭)

படங்கண்ட வேந்தர்க்குப் பைந்தொடிதன் னெழில்வனப்பு
வடங்கொண்டு பிணித்தீர்ப்ப வந்துவா தினிலுடைந்து
கடங்கொண்ட களிற்றினம்பின் காறளர்ந்து தூங்க வென
விடங் கொண்ட போற்றத்த மிடஞ்சென்று புக்கனரால். (௮)

அன்ன துணர் கலங்கநாட்டதிபனதி மாயைவல்லோன்
மின்னிவனே வஞ்சித்து வேறுமென விழைஇத்தொழுநோய்
மன்னியவோர் பூசுரனை வசித்துண்மை தெரித்து நான்
சொன்ன வழி செய்கெனவத் தூரிசுளங்கொ ளான்மறையோன். (௯)

தொழுநோயே னுருக்குறைந்தேன் சுருணவதி கலாவதிபால்
வழுவாய செயல்புரிதன் மரபலநான் முன்வினையா
லிழிவானேன் மேலும்வினே யியற்றியினுங் கீழிழித
லழகாமோ விறல்வேந்த வெனமறுப்ப வவனுரைப்பான். (௧௦)

பணவரினைக் கொடுஞ்சிறையிற் படுத்தியிடர் புரிவென
முனிவுறவே தியனஞ்சி மொழிந்தவா செய்வென
நனிமகிழ்வுந் நறுமறையோய் நானுண்ணக் கொடுபோயவ்
வனிதைபாங் குய்ப்பனீ மவுனியா யமர்கென்று.

(௧௧)

அனையனுருச் சுவணம்ப ராதிகளா லவங்கரித்துப்
புனைமணிவண் சிவிகையினிற் புதுவித்துப் புகார்சென்றவ்
வனிதையமர் பாங்கரினோர் மணியொளியா சனத்திருத்தித்
தனியரசர்க் குணர்த்தவவன் றுனுமகட் கறிவித்தான்.

(௧௨)

அன்ன துணர் கலாவதிபாங் கடுத்தெழினிக் குள்ளமர்ந்து
நன்னரினந் தணவீண்டு நாயிருவோம் புரிவாத
மின்னதென நின்வேட்கை யிசைத்தியென லுங்கலிங்க
மன்னனிறை தருங்காய் மற்றிவரெவ் குருமைந்தர்.

(௧௩)

அற்பவழி வினர்வறிதே யறைமொழிகட் கிறையருளார்
தற்பமுடன் சித்தியொலார் தத்திருமுன் பணிபுரியப்
பொற்புறவா ளாவிரூப்பர் புகன்மொழிகட் கெதிர்வாதம்
விற்பொலிதரு செயல்கொண்டே விளக்குவாரீ காணென்றான்.

(௧௪)

அதுவினவு கலாவதிகள் நருட்சித்தி வல்லாரே
விதுபொருடென் னுடன்மணம்போன் றியன்மணமெண் டிசைகமழும்
புதுமலரிங் கிவர்கொணர்ந்தாற் பொருகிவரே யெனவென்ற
பதியெனமேற் கொள்வனெனப் பயின் னுளதன் மாலையினால்.

(௧௫)

ஆரிடைபு ளாரெவரு மறிநாவக் கலிங்கபதி
மீயுயர்வா ளெறிச்செறித்தி வெடியென நிதிக்கிழுவன்
மேயநகர்க் கங்கார கிடுகாணர்ந்தித் தாங்கனித்தான்
லாயருகக் கான்னி பத்தான் மெழுகூர்ந்தான் கலாவதியே.

(௧௬)

சென்னியுயர் குந் கருந் செயற்கருமச் செயலோக்கி
யின்னமறை யென்பதற்பா யெளிதுறவிக் கலாவதிதான்
முன்னரருந் தவர்புரிந்த முதுகிறப்பென் சொல்கேமென்
றுன்னருப்பெ குவகையுற்ற ருடனேயச் செம்பியர்கோன்.

(௧௭)

தூயநலன் முழுதார்த்த சுயநினத்தம் மறையோற்று
வாயவெழிற் கலாவதியை மனமுறையின் மகிழ்ந்தளிப்ப
வாயவளங் வேதியினை யவன்சாயாக் கிரகத்துண்
மேயவியல் புண்மைதெரிது விதிவலியீ தெனத்துணரிந்தான்.

(௧௮)

சிறிதுமணந் தளராது வெவபநமே சிந்தனைசெய்
துறுதியருள் கெனவிரப்ப வுமைபருளா லுயர்வானத்
தறிவுகிறை கலாவதிதே ளணியபெருந் தோட்டத்திம்
மறையவெனோ டடுத்தென்மை வழிபடுகென் றொருவாக்கு.

(௧௯)

மனமுவகைக் கடற்படிய வந்தெழக்கேட் டின்புற்ற
ணினையினுல கினிலெவரு நிறைகல்வி கேள்வியே
வினியதுணை யெனத்தெளிந்தீட் டினருய்வா னிலையொற்கத்
துனவருமற் றுந்துணையென் றுரைதிருவாக் குண்மையன்றே. (௨0)

வேறு.

காய வானியோ ரக்க லாவநி கைக்கொ ணுயகன் பக்க மாகவே
தூய வப்பெருந் துடலை புக்குடன் ரொக்க பேரருண் முக்க ணுயக
ணுய சுந்தரே சன்ம கிழந்தம ரணிகி கேதன வணிய ளாகிமுன்
மேய தூலலிங் கம்மி றைஞ்சியுள் விழைவி னேகிமா முகனை வேண்டியே.

சுந்தரேசனைத்தொழுதுபோற்றிமேற் றுனைந்துசென்றுல கங்கன்யாவையுந்
தந்த ளித்தினி தருள்ச வுந்தரத் தாய்து ணைப்பதஞ் சார்த்து காதலின்
முந்து மந்தண னுய நாயகன் முன்வ ணங்குறப் பின்வ ணங்கினள்
சிந்தை யன்புமே லுந்த நற்றுதி செய்து வேண்டின ளக்க லாவதி. (௨௨)

அனையன் சார்பின லகில மீன்றரு ளன்னை சந்திதி யடுத்த நீரினாற்
றனைநி கர்ப்பரு முணர்வு தித்தலுஞ் சாற்று மந்தணன் போற்றி நின்றன
னினைய ரிவ்வகை யிடைய றாமலங் கினித மர்த்துதம் வினைதொ லைந்துற
முனம லர்த்தபோ தாய னத்தவ முனித டத்துநா டொறுமுன் மூழ்கியே.

புனிதை யொப்பிலா முலை தத்தினிற் பூசை யாற்றுபு நேசமிக் கெழுநின்
வினியவைந்தெழுத்தொளிர்பெண்பாற்கிசைந்திடவுருச்சுக்கத்திரஞ்செபித்து
றனையை யற்பொடு நனிது தித்துள மவன்ப தத்தினி லுறநி றுத்தியே
வினைமுருக்கி நூல்விதியின்மெய்த்தவம்விழைவின்முப்பதுதினமியற்றினர்

அன்னர்மெய்த்தவந்தன்னேனோக்கிய வமலைபொப்பிலா முலையெமம்பிகை
நன்னர் சித்திரைப் பூர்வ பக்கமா நவமி தன்னிலோர் திவிய மானமேன்
மன்னு மைங்கரன் முருகன் பாங்குற வாமை யாதியெண் சத்தி சூழ்தரப்
பின்னை வாணியிற் திராணி போற்றுறப் பிறங்கு மாரருள் பெருகிப் பாய்தர.

இருவர் முன்னெழுந் தருளி நின்றன னெல்லையில்தோ ரின்ப வெள்ளமே
மருவி யந்தணன் றாணு மக்கலா வதியு மன்னைதாள் சென்னி வைத்துள
முருகி யன்புநீர் வெளியில் வந்தென வுமைய டிக்கனீ ரமைய வாட்டினர்
திருமு னின்றிரு காமு னென்றுறச் சென்னி கூப்பின ரின்ன கூறுவார்.

வேறு.

அணியே யகிலத் துயர்க்கருள் செய்யு மதுலசிந்தா
மணியே யிருகண் மணியே மணிக்குள் வருஞ்சுடரே
பணியே யொழித்தெமை யாட்கொள நேர்வந்து பேரருள்கூர்
குணியே திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௨௪)

படியேழ் புரக்கும் படியே யருளிற் படிவங்கொண்டாய்
யடியே முயநின் னடியே யருளி யடியிற்செய்த
கடியேய் வினைவன் கடியே யொழியக் கடிதருள்பூங்
கொடியே திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௨௫)

போதே யதனின் மணமே யெனவியற் பொற்பினுற்று
மாதே வனதிடத் தோர்பெண் ணுருவின் வயங்குகின்றாய்
தீதே யொழிந்துல குய்வான் றிருவருள் செய்தற்கன்றோ
கோதாய் திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௨௬)

ஒன்ற யொருமுன் றெனுஞ்சச் சிதானந்த வுண்மையுரு
வின்றே சுணரப்பொன் னோங்கல் பவளக்குன் றென்னவொளிர்
மன்றாடி கந்த னிடப்பா லமர்ந்த மரகதப்பைங்
குன்றே திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௨௭)

அன்போர் சிறிதில மன்னு யதுநின் னருளி னல்லா
வெம்பா லுறவெங் கறியாச் சிறிய மியல்பினிறை
நின்பே ரருட்கொரு கைம்மா றுளதுகொ னீயருள்பூங்
கொம்பே திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௨௮)

கழலே தொழுமடி யார்வினை வீட்டிக் கமலபத
நீழலே புதூர்தொரு வாவின்பு தந்தரு ணேரிழைசெந்
தழலே புரைதிரு மேனியத் தீசன் றனதிடப்பூங்
குழலே திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௨௯)

துங்கா ரமுதிது நேரிலெச் சீவருந் துய்ப்பரிதே
நங்காதற் சேயுண் டவர்க்குறு பாகத்தி னலகவென்றே
யங்காழி வாழ்வுண் வின்பால் வளநிறை யச்சரந்த
கொங்காய் திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௩௦)

படைப்போன் முதலாவ ரைந்தொழி னின்னருட் பான்மையினு
னடப்பான் மனோன்மனி யீசையு மைதிரு நாமகனென்
றிடப்பா வையர்களைஞ் சத்திக ணல்கி யியக்கு மன்னே
கொடுப்பா யருள்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௩௧)

மதியே திருமுக மம்மா மதியின் வழங்கமுதே
துதிகூர் கருணை யுலகம் பொதுவினிற் றுய்ப்பவரு
ணிதியே யெமக்குச் சிறப்ப ருளாகி நிறையவழங்
குதியோ திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௩௨)

நீறுகந் தக்க மணியைந் தெழுத்து நிகழ்தரப்பல்
பேறுகந் தேதொழு வார்த்தவர் வேண்டும் பெருவரநா
டோறுகந் தீந்தரு ளன்னு யருள்க துனைவிடையோன்
கூறுகந் தாய் பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௩௩)

வேறு.

என்றேவழுத் தினர்தாழ்ந்தன ரெமையாள்சுவை யுமையா
ணன்றாரரு ணைக்கஞ்செய நவிலந்தணன் றெழுநோய்
பொன்றமுழு தொழிந்தேயுருப் பொன்றேசினிற் பொலிந்தான்
முன்றோகைம லிந்தான்மலைத் தொழுதோகையின் னருளும். (௩௪)

மறையோய்தும் துதிபூசைமுன் னியமச்செயன் மகிழ்ந்தோ
மறையாகம முதற்பல்கலை வயங்கோர்ப்புனை மருவி
நிறைவாயநின் மனையானொடு நிறைவாழ்வினிங் கமர்ந்தே
நிறையாரருட் சிவலோகமு ன்சேர்துதல் பிங் றுள்.

(௩௮)

எனவோதுபு முனநாடொறு மினிதர்வமுன் ஞநலே
தனையேபர வுபர்மாதவத் தடைசார்வலி யதனல்
வினேவேரற கொளிர்வொற்றொடி தனேனோக்கியங் கிமலை
வனிதாய்நின் மனசுக்கியை மகிழ்நன்னொடு மகிழ்ந்தே.

(௩௯)

இருவீருமிங் மர்வாழ்வுறு மின்பம்பெரி நெய்தி
யொருவீரென வுலகோதுற வொருவாழியைந் தீற்றில்
வருவீர்சிவ புரத்தெம்பத மலர்நீழ்நொய் வாழ்வை
மருவீரென வருள்செய்தனன் மலர்க்கோயில் புஞ்ச்தான்.

(௪௦)

புருந்தாலுமெ னீங்கார்சிவை பொற்சேவடி யினையின்
மிசுந்தேதொடர் பேரன்புறு வினேஉற்றிருக் தளியு
ளகந் தூயரவ் விருவோர்களு மனைந்தார்துணை விழிநின்
றுருந்தாரையி னனைந்தார்பினு மோவாது பணிந்தார்.

(௪௧)

அன்னையெமக் குன்னாரரு ளன்றித்தனை யின்றென்
றுன்னுவெளி வெளிவந்தெவ ரும்பெற்றிடற் கரிய
வின்னாரரு டந்தாயிதற் கெளியேக்கஞ்செய் கைம்மா
றென்னேதிரு வடிக்கட்டொடர்ந் தின்பேதரு மன்பே.

(௪௨)

என்றும்பெரு குறுமாவருள் கென்றாதரித் திறைஞ்சித்
துன்றும்பிரி வாற்றாதுளந் துணைச்சேவடி மலரி
லொன்றும்படி வைத்தே யொரு வாறாங்குட னீங்கிச்
சென்றும்பரும் புசுழ்காவிரிப் பூம்பட்டினஞ் சேர்ந்தார்.

(௪௩)

சேர்தங்கிரு வோரும்மனை யறத்திற்கிசை செயன்முற்
றார்ந்தன்பொடு நானும்புரிந் தருணூல்கன்பற் பலவு
மோர்ந்தின்புமிக் கொளிர்மாசிவ நியமத்துறை பொழுக்கிற்
சார்ந்திங்கன நெடுநாளமர்ந் தனந்தாரணி வியப்ப.

(௪௪)

மனைவாழ்விலிவ் வகைவாழ்ந்திரு வருமொப்பில முலையெம்
மனையாரரு ளாலேதிரு வடிநீழ்வின் படைந்தா
ரெனவோநினன் மலயாசல வெழின்மாதவ னென்றே
நனிமாதவர் களிகூர்தர நவின்ருன் முனி ருதன்.

(௪௫)

கலாவதிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

புகத் திருவிருத்தம். (௬௬௫)

திருநீற்றுச் சுருக்கம்

மாதவன் சென்னியின் மலர்க்கை வைத்தொர்பான்
மாதவ னருவரு வழிவ மாக்கியம்
மாதவப் பூசித்த மலய வண்டயிற்
மாதவன் மாதவர் மகிழ் பொதுமால்.

(க)

அருமறை முனிவருள் எமையக் கேண்மினோ
திருமறை யாழ்வாத் திகழ் துலையெலா
மொருமயின் வித்தெனத் துரைசெய் மேலது
பொருவரு நீரது புதி யென்பதே.

(உ)

புதியென் பதப்பொருள் புகலிற் பற்பல
மேதநு மவற்றின்முன் விளங்கி நிற்பதா
மோதுமை சுவரிய மென்னு மொன்பொருண்
மாதரை சுவரிய மென்ற வாய்மையால்.

(ஃ)

பொதுவெனப் பிறர்க்குநீர் புத்தி கொள்ளன்மின்
னதுதன் தாக்கொரு மண்ண லீசனே
யிதுபெயர் பிறர்க்குமா மென்னி லன்னர்பேர்
பதிமுத லடையதே தன்றிப் பற்று.

(ச)

அடையுற தியல்பினி லமரு மீசப்பேர்
மடலவி ழிதழிவான் கங்கை மாமதிச்
சடையுமா பதியெனச் சாற்று மப்பதிச்
சுடையதே வேறெவர் பொறுபப ருப்பெயர்

(ஊ)

தருமறை யாண்மீ சான சத்தத்தா
னகுமதி வேணியெந் நாதன் றன்னையே
புகலுமற் றமரரைப் புகன்ற தில்லையால்
நிகழுமீ தங்கையி னெல்லி யென்பதே.

(க)

மறைமுதற் கலையெலாம் வழத்த லன்றியு
மறைவரிவ் வுலகரா லயங்க ளங்கங்கே
யுறைவர்பே ராலர னொருவன் கோயிலே
நிறையுமீ சன்றளி யெனநி கழ்த்துவார்.

(ங)

ஆதலா லீசப்பே ரானுக் கல்லது
போதரா தேனையர் பாங்கிற் பொற்புறு
மீதொரா தெவர்களு மியைவ தன்றியே
மாதரான் மறுக்கொண வழக்கிற் செய்யுளில்.

(அ)

அன்னது நிற்கவல் வமல வீசப்பேர்
மன்னுதா துலின்பொருள் வாய்மையாளுத
லென்னலெம் மதத்தரு மிசைந்த தாதலா
ன்னன்னி னுலகெலா மாளு நாயகன்.

(ஆ)

ஈசனே யென்பது திண்ண மித்தகு
மீசசம் பந்தமே யெடுத்து முன்னர்நாம்
பேசுமை சுவரிய மின்ன பெற்றியாற்
பேசுமப் பானதே பிறங்கு பூதிதான்.

(௬௦)

இத்தகு பெருஞ்சிறப் பெய்து பூதியை
யுத்தம் மறைகளு முப்பி ருங்கணப்
பத்தியும் பகரிதி காசப் பன்மையு
மொத்திட வெங்கணு மெடுத்து னைக்குமால்.

(௬௧)

பாவன பற்பசா பாலமென் பெயர்
மேவிய வுபரிட முற்று மேதகு
தூவிய னீற்றையே சொல்லு மாண்பினு
லோவற மறையந்த மற்று மோதுமால்.

(௬௨)

அன்றியு மூலகெலா மருள்பெற் றுய்வுற
நன்றரு ன்ருக்கொடு வந்த நால்வாதந்
தென்றமிழ் மறை யெலாம் பின்னுஞ் சேர்தரு
யின்றமிழ் தூலெலா மெடுத்தி யம்புமால்.

(௬௩)

இவையலால் வைணவ ரினிது சென்னிமேற்
றிவருநக் கொளுந்தமிழ் மறையுஞ் செப்புமா
லுவமையி லித்தகு முண்மை நோக்கியே
சிவனரு ணீற்றைமா லணி திறத்தினே.

(௬௪)

பாரத மாதியும் பகரும் பாங்குற
நாரண னுதியர் நயக்கு நீற்றினே
யாரண முதலவ னருளும் பூதியின்
சீரினே யுள்ளவா செப்புவா ரெவர்.

(௬௫)

பூதியி னியலிருண் மலத்தைப் போக்கியே
மேதகு சிவத்துவ விளக்கஞ் செய்வதே
யாதலின் மலமற வகிலத் தேவரு
நேதக மேற்கொண்மா ரியமித் தானான்.

(௬௬)

இருண்மலஞ் சுட்டரு ளிலக்கு பூதியை
மருவுத லறிகுறி யாவ யக்குமாற்
றெருடரு கோமயஞ் சுட்டுச் சீவர்கள்
பொருவறப் பூசுமப் புனித பூதியே.

(௬௭)

அன்னநீற் றினேச்சிவ னணியும் பெற்றிதா
னென்னவுந் தன்வயி னொடுங்க வென் றுந்தான்
மன்னொடுங் காதென் றும் வயக்கந் தேற்றலு
முன்னுற வாட்டுவான் செயலு மொக்குமால்.

(௬௮)

உயிர்மலப் பிணிமட்டோ வுடலிற் பல்பிணிச்
செயிர்கடி பூதவே தாளத் திண்பிணி
யயர்முத விடரொலா மகன்றின் பாரமுந்
நயனஞ் சூயிர்க்கரு ணன்ம ருந்திதே.

(௧௯)

அனையவெண் பூதியவ் வமலற் பேணியே
புனைதரிற் பலிப்பதாம் புறம தத்தர்மற்
றெனையர் மந்திரங்களு மிதுகைக் கோடலான்
மன்னுறப் பலித்தனோர் வயங்கக் காண்டுமால்.

(௨௦)

ஒதுமப் பூதிதா னுடலு யிர்ப்பிணிப்
பேதுற விரண்டையும் வீட்டிப் பிஞ்ஞகன்
பாதமே வுறப்புரி பண்பிற் றோர்கதை
மாதவிர் கேண்மென வழங்குங் கும்பசன்.

(௨௧)

மலர்தரு வளப்பெருந் தோட்ட மாநக
ரிலகவா டொப்பிலா முலையி டத்தம
ரலகிலா வருளாயி ராவ தேச்சுரன்
குலவுபங் குனிவிழாக் கொண்டு லாவரும்.

(௨௨)

அத்திரு விழாவிலைத் தாய நாளினில்
வித்தக மால்விடை விமல னூர்த்தரு
ளுத்தம வுலாத்தரி சிக்க வுற்றனர்
பத்தியி னைவார்நாங் கூடரிற் பார்ப்பனர்.

(௨௩)

ஐவரு மங்கணத் தீச னம்பொற்றாண்
மெய்வரு மன்பினின் விதியிற் போற்றியாங்
சூய்வருள் சிவப்பிர சாத வொண் பொருட்
டிவ்வியநீ றுகைக் கொண்டு சென்றனர்.

(௨௪)

சென்னெறி மணிகன்னித் திர்த்த வொண்கரை
யின்னிமிர் போதியி னிருந்த வைந்தொகை
வன்னிலைப் பிரமராக் கதத்துர் மண்ணைக்
ளன்னரைப் பற்றியா ரஞர்வி னோத்தன.

(௨௫)

அஞ்சினர் நடுங்கின ரய்யகோ விவண்
நஞ்சணி கண்டனை நமந்து சேறலாற்
செஞ்சுட ரின்றியிவ் விரவிற் சென்றனம்
வஞ்சக வன்கடி வளைந்து பற்றின.

(௨௬)

அவ்வயி ராவதே சன்ற னாரஞ்
ளிவ்விடை யுதவில தென்னி லேழையே
மெவ்வகை யுய்துமென் றெணியத் தீச்சுரன்
றிவ்விய நாமமந் திரங்கள் செப்பினார்.

(௨௭)

அன்னரு ளொருவனவ் வமலன் கோயிலின்
முன்னுயப் பெற்றவம் முதவெண் ணீற்றினை
யின்னதே காப்பது காப்பி தன்பெய
ரென்னலா லெனத்துணிந் தெடுத்துத் தூவினான். (௨௮)

தூவிய புதியத் தூவி னான்முதன்
மேவிய வைவர்மேல் விரயிற் றன்றியு
மாவயிற் றிச்செய லாற்றிற் றன்றியு
பாவவன கழிகளின் மேழுமையுடையான். (௨௯)

பனவர்மேற் படலமுன் னின்றிற் பழிமுன்
மனம் வெளிது பொதுவிய பனவன் தம்மடலு
மனையநீ றுற்றதா ளெனவென்றதூ
முனமுறு மயர்க்கிவா ளுமாறிய னுற்றான். (௩௦)

அருமறை யுச்சுர வரவன் பிதன்கிளி
வருமா பினிவாழ னாம் டம்பல கோயிலாக்
கிருமறை பெருகினிற் றிறம்பித் திச்செயல்
வெருவறப் பற்பல விளைத்த நீர்மையால். (௩௧)

நம்பதி நாங்கையின் னண்ணு பல்லவன்
வெம்பிய வுளத்தினென் னுளத்தை வீட்டி னான்
வம்பினி லிறத்தன மற்றிச் செயலையா
லிம்பரி னலகையா யிடரின் முழுகினம். (௩௨)

அவ்வெலா முரைப்பரி தடியிற் றொப்பவெத்
திவ்விய தவங்கொலோ சேர்த்தி றும்மையின்
டிவ்வயி ராவத வீசன் புறிநுங்
கைவவழி யெம்முடற் கதுவப் பெற்றனம். (௩௩)

அனையவெண் ணீற்றின் மாண் பவருதற் பாலதோ
வெனையரும் வல்லுந் தல்ல ரின்னினி
நினைபுநீர் செய்வதொன் றுண்டு நேயர்கா
ளிளையுமிவ் வினைநபுத் தெம்மைக் காக்குதீர். (௩௪)

பிதிரரை நன்னெறிப் பெறுத்தன் மக்கடம்
முதுசெய ளென்பது மொழிய வேண்டுமோ
கதுமென விப்பெருத் தோட்டக் கண்ணுளா
னிதமிரு சித்தபுங் கவனை யெய்திநீர். (௩௫)

எம்மைச் சுவ் வருவிட ரிரித்தநற் காயதேர்
செம்மைநீர் கேட்டிரேற் செப்பு முள்ளவா
றம்முறை செய்தெம தலக்கண் டுர்த்திரா
னும்மைவேண் டினமென துவன்ற மண்ணைகள். (௩௬)

அதுவினா யைவரு மவலந் தீர்மினீ
ரிதுபொழு தேகிதும் மிடர்தொ லைத்துமேற்
கதிபுக வுய்ப்பதோர் கருமஞ் செய்துமம்
முதுவனை வினாவுன மொழிந்து சென்றனர்

(௩௭)

சென்றவ ரமலனத் தீசன் சேவடி.
நன்றுளத் திருத்தியெந் நவையுந் தீர்த்தரு
னொன்றொரு யோகியா யுலகச் சார்பெலாம்
வென்றொளிர் சித்தபுந் கவனை மேவினார்.

(௩௮)

அவனடி பலமுறை யன்பிற் ருழந்தனர்
கவலுள முகத்தினிற் காட்டி யவ்வெலாம்
பவியமோ றொத்தனர் வினாயப் பண்ணவன்
றவலற வவர்முக நோக்கிச் சாற்றுமால்.

(௩௯)

அந்தணீர் நும்முனோ ரலக்கண் டர்க்கெனப்
புந்தியாற் சுந்தரே சுரனைப் போற்றிமுன்
சிந்துவின் மூழ்கினீர் திருவெண் காட்டினின்
முந்துறு வடநிழற் சிராத்த முற்றிமேல்.

(௪௦)

ஆங்குறு கணைசபா தத்திற் பிண்டமுய்த்
தோங்கருட் பிரகரா யகியெம் மூத்தமி
பாங்கனைச் சிதவனப் பானைப் போற்றியே
நீங்குறா தடுத்தநா ஞ்ணவு நீங்குமின்.

(௪௧)

பூருவ திக்கிற்போ தாய னேசனைச்
சாருமங் கியினிற்றான் றோன்றி யீசனை
யேருறு தென்றிசைக் கோத மேசனை
யோருந்தென் மேல்வலம் புரத்து ளீசனை.

(௪௨)

நவில்பர தீசியி னாக நாதனை
யிவர்தரு காற்றிசை மதங்க வீசனைத்
திவனாகீ சியினில்யோ கேச னைத்திற
லவீர்வட கிழக்கிலிவ் வத்தி யீசனை.

(௪௩)

அருச்சனை விதிமுறை யாற்றி யன்பினாற்
கருத்தயி ராவதே சன்றன் கான்மலர்ப்
பொகுத்துபு சந்திதி புகடூப்பஞ் சாக்கர
வுருச்செப மயுகநீ ருளுற்றல் வேண்டொமால்.

(௪௪)

இவ்வகை புரியினும் பிதிர்க்க னெவ்வநீத்
தவ்வருட் கயிலபுக் கமர்வ ரென்றனன்
செவ்விதி னவனடி பணிந்து சென்றவ
ரைவரு மவ்வகை மரபி னாற்றினார்.

(௪௫)

அரியவந் னோன்பயி ராவ தேச்சுரன்
 றிருமுன முடித்தருள் பெற்ற சீர்மையாற்
 பிரமராக் கதவுருப் பிதிர்க ணீங்கியே
 சுரர்தொழக் கயிலையிற் றுன்னி வாழ்ந்தனர்.

(சச)

பெருந்தவம் புரிந்தவிப் பிராக் லாவரு
 மருந்துணை வன்னயி ராவ தேச்சுரன்
 மருந்துற ழாரருண் மாண்பி னாலெழி
 றிருந்துசற் புத்திரச் செல்வ மாதிய.

(சஎ)

இம்மையி னின்பெலா மெய்தி வாழ்ந்தன
 ரம்மைவா னின்பமு மனுப வித்தன
 ரும்மையின் வினையெலா மொருவப் பெற்றனர்
 செம்மையிற் சிவபுரஞ் சென்று வாழ்ந்தனர்.

(சஅ)

இத்திற னென்றுகொ லினைய பற்பல
 மெய்த்தகு புதியின் மேன்மை தேற்றுவ
 வுத்தம் நீறுதா ரணமொ ழிந்துசெ
 யெத்திறச் செயிலினும் பலனென் றின்றோ.

(சக)

ஆதலிற் பூதிதா ரணத்த யர்ப்பிலார்
 மேதைய ரெவ்வெவச் செயலும் விக்கின
 நாதனை யிறைஞ்சியே நடத்து வோர்களும்
 பூதிதா ரணமுதற் போற்றி யாற்றுவார்.

(சூ)

ஐங்கா னருளுமென் றடிவ ணங்கியித்
 துங்கநீ றிடார்களாய்த் தொடங்கி னச்செயற்
 பங்கமே புரியுமப் பரனு மாதலி
 னங்கவ னருளுமிக் காப்பி னாகுமால்.

(சூக)

எங்கணு மெவருந்தன் னிறைஞ்சி னேதொடங்
 குங்கரு மம்முடிச் சூதலைமேற் கொளும்
 புங்கவன் றுனுமிப் பூதி நோக்குமே
 லிங்கிதன் பெருமையா ரியம்ப வல்லுநர்.

(சூஉ)

என்றுமா மலயவெற் பிருக்கு மாதவ
 னன்றுமா தவரவியை நயக்க வோதின
 னென்றிய சிந்தையீ ருணர்மி னென்றுநேர்
 துன்றுமா முனிவர்க்குச் சூதன் சொற்றனன்.

(சூஊ)

திருநீற்றுச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் (எகஅ)

முககவிச் சருக்கம்

சுகத்தியன் மொழிக னெல்லாந் தலைக்கொள வினிமை வாய்ந்த
சுகத்தியன் மொழிதான் மேன்மைத் தூயசெந் தமிழே யென்றம்
புகத்திய னுதலீ சன்பாற் பயின்றுல கெல்லா முய்ய
வகத்திய வியனா றந்தோ னருந்தவர்க் கருளிச் செய்யும். (௧)

இந்திய நெறிக ணீத்தவ் வந்திய நெறிச்சொள் வேணி
நந்தியங் கழல்கள் பாச நந்திய வன்பர் சென்னித்
தந்திய லருளே நல்ருந் தந்தியங் குரித்தோன் பாத
முந்திய வன்பிற் போற்று முதுதவ முனிவீர் கேண்மின். (௨)

அணிதிகழ் பெருந்தோட் டத்தி னணிமையோர் பதியில் வாழ்வோன்
கணியுருத் திரசன் மாவென் கவின்பெயர் மறையோன் றன்கண்
மணியென வருளாற் பெற்ற மைந்தர்க ளோவர் தம்மு
ணணியவக் களிட்டு னீசா னப்பெயர் வகிக்கப் பெற்றோன். (௩)

அன்னவீ சானன் வாய்மை யருந்தவ ரிந்த னுதி
முன்னுரை வாக்கின் றோட முதிர்வினைச் சார்பி னுனே
வென்னுரை செய்கே மற்றை யின்குண மெல்லாம் வாய்ந்து
முன்னல்வாக் குரைக்கோ னும லுமையா யுற்று னந்தோ. (௪)

தனையன தூமை நீங்கத் தந்தைமந் திரமுன் மூன்று
வினைநனி புரிந்து மூகம் விலகுற மையினி னேந்து
முனைவினை தபுத்தி யார்த்து முன்னிய நல்கு மங்கைக்
கனியயி ராவ தேசன் கழலெனக் கடைப் பிடித்தான். (௫)

அன்னதே துணிவாக் கொண்ட வத்தனத் தனயற் கொண்டு
பொன்னகர் சமழ்க்குஞ் செல்வப் புகழ்ப்பெருந் தோட்ட மேன்மை
முன்னினன் கடிது சென்று முன்னு முனிநீர்த் தத்தின்
மன்னுசங் கற்பம் பேசி மைந்தனோ டாடிப் பின்னர். (௬)

பூதிகண் டிகைகள் பூண்டு போற்றுறு நியம முற்றிச்
சோதியைந் தெழுத்து மெண்ணித் தூலலிங் கத்தைத் தாழ்ந்து
மூதெயி லத்தீ சத்துண் முன்னியைங் கரனெம் பெம்மான்
பாதமுன் னிறைஞ்சி யுட்கோள் பகர்த்திடர் பாற்றல் வேண்டி. (௭)

ஒப்பிலா முலையெம் மன்னை யொண்பதம் பணிந்து போற்றி
மூப்புரம் பொடித்தும் மூவர் முருங்கிடா தமர்த தொன்றோ
வெப்பகற் றருளா னந்த வெள்ளந்தோய் தொளிப்பே ரின்பே
துப்புற வருளிச் செய்த தூயவத் தீச்சு ரன்றன். (௮)

திருமுனம் விரையச் சென்று திருவடி செல்வ னோடு
மொருமையி னிறைஞ்சி யுள்ளத் துற்றெழு கவற்சி மல்கப்
பெருகுமன் புறநேர் போற்றிப் பிஞ்ஞகா பெருந்தோட் டத்தி
னருணிறை கடலே னரேயே னலக்கண்டிற் தருடி யென்றான். (௯)

மைந்தனும் வாய்த்தொண் டாற்றும் மாண்பிலா மையினு லுள்ள
நைந்தனன் பெருந்தோட் டத்தி னுதனே நாயே னின்னை
முந்துநா லோதி யோர்ந்து முதுக்குறை வுற்று வாக்காற்
சிந்தையி னினைந்தாங் கேத்துந் திறனிலாப் பாவி யானேன்.

(க௦)

அருளிய ராவ தேசா வமலனே யடைந்தா ருள்ளர்
தெருளுற வின்னன் முற்றுந் தீர்த்து மேல் வரங்க ணல்கு
மொருபெருஞ் சுடரே நாயே னுறுகண்டீர்த் தருள்வா யென்றே
கருதினன் கண்ணீர் வாரக் கழுவினை பலகாற்றாழ்ந்தான்.

(க௧)

இத்தரு நியதி நானு மியலவிப் பெருந்தோட் டத்தி
லத்தனே மசா னன்ற னருளின்வாய் பேசுங் காறுங்
துய்த்திலே னென்று மென்னுந் துணிவுறு நியமம் பூண்டி
புத்தியாற் பணிந்து நானும் போற்றியாங் கமர்ந்தான் மன்னே.

(க௨)

அவ்வழித் திங்க ளோரா நகலவைப் பசிமா தத்திந்
றவ்வலில் பூர்வ பக்கத் தசமியிற் சுந்த ரேச
னெவ்வநீத் தருள்வான் வாமத் திமாசலை வீற்றி ருப்பத்
திவ்விய விடைமேற் கொண்டு சென்றெதிர் தீன்ற னுங்கே.

(க௩)

கண்டிள மகிழ்ந்தீ சானன் காஞ்சிரங் குவியக் கண்ணின்
மண்டுநீ ரருவி பாய வளருடல் புளகம் போர்ப்பப்
புண்டரீ கத்தா டாழ்ந்தான் பெள்ளென வுமையெய் பெம்மான்
மண்பே ரருளான் மூக மாறிகாக் கிறையாய்ப் போற்றும்.

(க௪)

வேறு.

சங்கர புரகர வரகர சிவகர சாந்தவுமா
பங்கர பாலவி லோசன மோசன பாதகபூ
துங்கர தாருட சோம சடேசுர குலதர
செங்கர பிரகதுய் யான வத்தீச்சி வாயநம.

(க௫)

புராதன பராபர நீராகர சுராதிப பூசிதனே
கராசல சருமவே காசபு யாசல காமரிபோ
நிராமய புராதிப சராசன வராசல நிகமசுப
சிரோதய பிரகதுய் யானவத் தீச்சி வாயநம.

(க௬)

கந்தக ணேசுர சனககிர் பாகர காலகர
சந்தர நாயக வதுலகு சாம்பிகை தோய்வாம
கந்தர நிபமணி கந்தர வந்தித் தணசால
சிந்தன பிரகதுய் யானவத் தீச்சி வாயநம.

(க௭)

சூகர மாயன கோசர பங்கய துங்கபத்
சாகர மாகரு ணாகர தாயக சாம்பிவ
மாகர வாரிச வாசன கோசர மகிந்திசார்
சேகர பிரகதுய் யானவத் தீச்சி வாயநம.

(க௮)

பாவன மாதவ பாரிட நாயக பூதபதே
பூவன மாமண மாமென வேநிறை பூரணனே
தேவன நீறணி தேகசம் யாகமெய் தேற்றுமுடிச்
சீவன பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம.

(௬)

சீதர மானய னும்புய பூசித தில்வியசீ
பாதச ரோருக நேமிசு தாயக பாரதிசார்
வேதன சேகர பேதக ராங்குளி மென்னகவேற்
சேதன பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம.

(௨0)

அரியய னுதியர் வேய்தொடை தாமுணர்த் தாமையினால்
விரிமல ரிதழிகண் கூடுற யார்க்கும்வி ளக்குதலாற்
பிரணவப் பொருள்பிற ரலர்சிவ னேயெனப் பேசாரனே
திருவளர் பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம.

(௨௧)

பவந்தரு புன்மதப் பாழில்வீ ழாதூறப் பண்டுபுரி
தவந்தரு சைவநன் னெறிச்சரி யாதியிற் சார்த்தவர்பாங்
ருவந்தவர் பவந்தெற நிவந்தெதிர் புருந்துணர் வுறுமுறையே
சிவந்தரு பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம.

(௨௨)

எமசம் யாகச மீதலை தூர்வையி ரும்பைநதி
சோம துரோணரு ரண்டவில் வாதிது றுத்தியவி
யோமச டாதர நாமபல் லாயிர யோசே
தேமரு பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம.

(௨௩)

ஈசச தாசிவ பாசவி நாசவி மாசலையார்
நேசச யம்பிர காசந யந்தரு நீன்கருப
வாசசி தம்பர வாசந டேசவ டேசசிவ
தேசமர் பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம.

(௨௪)

வேறு.

என்று துதித்தான் முகநோக்கி யெந்தை யயிரா வதநாத
னன்று மகிழ்ந்தோ மீசான நமைநீ துதித்த துதிநோக்கித்
துன்றெந் நூலு மையமணுத் துணையு மறவுட் டுணிந்தோர்ந்து
நின்ற வியாழன் றீனையொத்தாய் நீயென் றருளி மேனிகழ்த்தும்.

(௨௫)

வருதி, யீசா னப்பெயரோய் வனப்பாற் கோடி மன்மதரைப்
பொருதி செல்வத் தாற்றனதற் புரைதி தீர்க்கா யுளும்பெறுதி
சுருதி யாக மந்நெறியின் துறைநின் றிகவாழ் வனைத்தெய்திக்
கருதி யீற்றி னம்பதமுங் கைக்கொண் டமர்தி யெனக்கரந்தான்.

(௨௬)

தன்னோர் வருமா ரருண்மணிவா சகவாழ் வாலோர் மூகைவிலை
முன்னே தரச்செய் யத்தீச முதல்வன் றானே நேர்புரிந்த
தன்னே வுணர்ந்து மெப்பொருளு மவனே யன்பர்க் கினிதருளு
மென்னு விறைஞ்சி யிட்டசித்தி யெய்தப் பெருர்க்கென் னிசைப்பதுவே.

அலகி லின்பக் கடற்படிந்தாங் கனைய வீசா னன்றொழுது
தலைவ னயிரா வதேசனரு டன்னை யுன்னி யுன்னிமன
முலையின் மெழுகாய்ப் பெருந்தோட்ட மொருவ லாற்றா னெப்பில்லா
முலையோ னடிக்கீழ் மணங்கிடப்ப முன்னி னுன்றன் மூதூரில். (உஅ)

ஆங்க ணமருங் கல்விநிறை யறிவாற் சிறந்த வீரானன்
பாங்கு பலதேத் தினும்போயப் பார்த்தி பேசர் பண்டிதாக்க
ணங்க லரும்பே ருவகையுற நிறைதூற் பொருள்க ளெடுத்தோதி
யோங்கு பொருள்பற் பலவெறுப்ப வுதவக் கொடுதன் னூர்புக்கான். (உஆ)

இருவே றுலகத் தியற்கையென வியம்பு பணுவற் பொறுட்கிலக்காய்
மருவா வீசா னன்னனைய வகைய கல்வி செல்வநிறை
பொருளா லுலகிற் பிறரெவரும் பொருவா நிலையா வெழில்குணத்தாற்
பெருகா நிற்கு நிலையுணர்ந்து பிறங்கு புகார்மா நகர்க்கரசன். (உஅ)

நாக வன்மா வென்பான்றன் னலங்கூர் சதைகோ மனையொத்த
பாக முடையா ளாதலினப் பரவீ சான வேதியற்கே
தாக முறநாங் கொடுத்துமெனத் தானே வேண்டி மரபினளித்
தோகை யுறவம் மருகேதன் னமைச்சு மாக வுடன்கொண்டான். (உக)

மருக னாகி நனியுரிமை யமைச்சு மாகி வயங்குறுமப்
பொருவி நிறவீ சானனாஓப் புகிவேந் தளித்த திறத்தினுஞ்சீர்
பெருகப் புரந்து வருநாளிற் பிறங்கு கல்வித் திறத்தினால்
விரவு சமயா தீதமாய் வேதா கமநூற் றுணிவினதாய். (உஉ)

சேவ ரெவர்க்கு மெஞ்ஞான்றுந் திரும்பா வீடு தருவதாய்ப்
பாவு சமய மெவற்றினுமு பாதி யிலதா யவைதன்கீழ்
மேவு முறையிற் சோபான விதத்தவாகத் தமிழிடுக் கொண்டு
தாவி லாது நின்றொளிர்சுத் தாத்து விதசித் தாந்தமென. (உஉ)

உலகெ லாமு முள்ளபடி யுணர்ந்து சென்னி மேற்கொள்ளுந்
திலக மாகுஞ் சைவநெறித் திறனே யாண்டுந் திகழ்வளர்த்
துலவு மேனே யுள்ளீடில் லுவலை மதங்க ளொழித்தென்றுந்
தலைவ னயிரா வதநாதன் சார்போர் சிறிது மறவானாய். (உச)

இம்மை நெடுநாட் கோமனையோ டின்புற் றமர்ந்து வினையுலப்பச்
செம்மை தருவான் சிவனடிக்கீழ்த் திகழ்பே ரின்புற் றமர்ந்தானென்
றெம்மை யருண்மா மலயமுனி யிசைப்ப மகிழ்ந்தார் மாதவரென்
றும்மைத் தவத்தா னுயர்குத னுரைத்தா னுறுவ ருளங்களித்தார். (உரு)

முககவிச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் எடுக.

வாரணேசச் சருக்கம்.

நதிமதி யிதழி வேணி நாதனைப் போற்றும் பேற்றி
னதிகமெய் யடியர்ப் போற்றி ரகசியத் தவனே சொற்றான்
றுதிதர வெனவெண் ணென்பான் றெண்டர்மான் மியவி லாசங்
கதிபெற வுலகு செய்த கனிதமிழ் முனிவன் கூறும். (க)

திருந்துமா தவத்தீர் கேண்மின் நிருப்பெருந் தோட்டத் தென்றும்
பொருந்திவாழ் பரம்ப ரைச்சீர்ப் புனிதாத்து விதசித் தாந்த
வருந்துணைச் சைவ வேளாண் குலத்திலந் நாட்கார் காத்த
பெருந்துணை மரபில் வந்தோன் பெருஞ்செல்வ னொருவ னுள்ளான். (உ)

அன்னவன் கனக நாம னறத்துளில் லறமே யேனைத்
தன்னுழ வர்க்கு நன்மைத் துணையெனு மெய்ந்நூ லோர்வா
னன்னிலை யறமே பூண்டவ் வறநெறி வழாம லோம்பி
மன்னயி ராவ தேசன் மலரடி வழத்தி வாழ்வான். (ங)

குருவில்லக் கணமூற் றூர்ந்த குரவனை வழிபட் டேத்தித்
தெருள்சிவ தீக்கை வாய்ந்து சிவார்ச்சனை நியமம் பூண்டு
மருளறு முளத்த னாகி வாழநான் வாரணேசன்
நிருவரு ளதஞற் பெற்றான் நிகழ்மணி யெனவோர் சேயை. (ச)

அன்னவன் குழவிக் காம்பே ருளாயி ராவ தேசன்
றன்னடி மறவா வாய்மைச் சார்பினுல் வாரணேச
னென்னவைத் தழைத்தா னந்த விளஞ்சிசு தன்பா லீச
னின்னரு ளென்ன நாளு மெழின்மிக வளர்ந்த தம்ம. (ரு)

வளர்தரு குமரன் பிள்ளை மைப்பரு வத்திற் றானே
பனகறு குரவன் றன்பாற் பலகலை யாய்ந்து தேர்ந்து
கிளர்திரு வருள்கை கூடக் கெழீஇயயி ராவ தேச
னளவறு மாண்பு தேர்தாங் கவனடிக் கன்பே பூண்டான். (சு)

அத்தகு வாரணேச னடைந்துதன் குலாசான் றன்பாற்
பத்தியிற் நீக்கை பெற்றுப் பரசிவார்ச் சனைமேற் கொண்டு
ரித்தலு மன்பு கூட நிகழ்த்துவான் றன்கு லத்தோர்
சித்திரப் பாவை யன்ன சேயிழை தன்னை வேட்டான். (ஏ)

அருந்ததி யனைய கற்பி னாயிழை யவளோ டில்லிற்
நிருந்துதான் முறையின் வாழ்நாட் சினவிடை வாரணேசன்
முருந்தன முழுவ லொப்பி லாமுலை யுடனன் பால்வீற்
நிருந்தருள் சினக ரத்து ளென்றுஞ்சென் றுறுவா னோர்நான் (அ)

அருளுமத் தீச னென்று மமர்ந்தரு ணிகேத னந்தான்
பொருளிலா ரில்லம் போலப் புனைதரப் பெரும லந்தோ
தெருடரு மிடங்க ளெல்லாந் சீரண மாகக் கண்டு
மொருசிறு கவலு மின்றி யொழித்தனன் பன்ன னாயேன். (ஈ)

உலகெலா முடைமை யாக்கொண் டியிரெலா மடிமை யாக்கொண்
டலகிலா வரங்க ணல்கு மண்ணனம் வார ணேசன்
கிலமதா மிடத்தி ரூப்பக் கெழுமணி மாட மேவிப்
புலனெலா நுகர வாழ்ந்தேன் புன்மையே னென்செய் தேனே. (௧௦)

அன்புளேன் போலப் பன்னா ளருச்சுனை செபந்தி யான்
மென்பன புரிந்தேன் யாரு மெனைநன்கு மதித்தற் கன்றிப்
பின்பய னுற்றன்கென் றுமோ பேதையேன் பிரான்பாற் செய்யு
மன்பெனும் பின்பு சாரு மந்தகற் கிசைப்ப தென்னும். (௧௧)

புதிதினோர் சிவால யஞ்செய் புண்ணிய பலனிற் கோடி
யதிகமாம் புராத னத்தி னும்பழு தறத்தி ருத்து
மிதமிலி தெவ்வாற் றுணு மியற்றுவதற் காற்ற லுள்ளார்
தாதிபுறப் புரிந்தி டாரேற் றுன்னுவர் சிவத்து ரோகம். (௧௨)

அன்னதா னீங்காத் துன்பே யடைவரப் பணிபு ரிந்தோர்
முன்னுறு மிட்ட சித்தி முற்றும்பெற் றெருவீட் டின்பும்
பின்னுறு வாரென் றோ தும் பிரானருள் சிவாக மங்க
னென்னநின் றாய்ந்தாய்ந் தேங்கி யிலங்குமத் தீச்சு ரன்றன். (௧௩)

திருமுனம் பணிந்து போற்றித் தேவதே வீச னேநின்
பெருநிகே தனங்கி லங்க ணீங்குமுன் பெற்றி போலப்
பொருவிலா தொளிர்வா னுயேன் புதுக்குடி தரிசித் துய்வா
னருளுதி யென்ன வேண்டி யகன் றுதன் மனையிற் புக்கான். (௧௪)

அன்னதே கவலை யாப்பேழ் கணித்தமர்ந் தனனாற் கண்ண
றன்னடிக் கண்பர் துன்பஞ் சகித்திலான் கணமுந் தாழா
னின்னலங் குடனே மாற்றி யின்பருணம் மென்ப் தோர்ப்பா
னன்னரங் வார ணேசன் கனவிடை நண்ணிக் கூறும். (௧௫)

வருநிரம் பான்மெய் யன்ப வயங்குநந் தளிபு துக்கக்
சருநிரீ வருந்து முள்ளக் கவற்சியை யொழிதி யீண்டுத்
தருதுமோர் முத்த மன்ன தாளத்தை நம்போற் பாவித்
தொருவற நாளும் பூசித் துறுநிரீ யுறுதி யீதே. (௧௬)

நின்னுளத் தெண்ணி யாங்கெந் நிகேதனம் புதுக்க லாதி
நன்னிலை புரிதற் காந் நயந்திடு பொருள்க ளெல்லா
மிந்நிலை முத்த மொன்றே யென்றுநிற் களிக்ருங் கோடி
யென்னவங் கைக்கொ டுத்தா னிலங்குமந் நித்தி லத்தை. (௧௭)

தன்றிரு வருளாத் தானே தவலறத் திரட்டி யீந்தா
னென்றறி வாளர் கூற யீந்தவந் நித்தி லத்தை
நன்றிரு கரத்தா லேற்று நமந்துளத் துவகை பொங்க
நின்றனன் வார ணேச னிமலன்மே லருளிச் செய்யும். (௧௮)

அன்பர் யினைய முத்த மருள்பொருள் கொண்டு கோயி
னன்புறப் புதுக்கி மேலு நயந்தபல் லறம்பு ரிந்து
பின்பெம துலகஞ் சார்ந்து பிரிவற வடிக்கீழ்ச் சார்பே
சிற்பமுற் றமர்வா யீற்றி லிம்முத்தங் கடலி லுய்த்தி.

(௧௧)

தாரணி வியக்கு முத்தந் தருதலா னம்பேர் முத்த
வாரணே சன்னென் றெங்கும் வயங்குக நினக்கு மைந்த
சேருள் புரிந்த மேடத் திங்கண்முற் பக்கந் தன்னிற்
சாரிரண் டாந்தி திக்கட் சார்ந்தெமைப் பூசிப் போர்க்கு.

(௨௦)

தனதனிற் சிறந்த செல்வஞ் சந்ததி முதற்பே றெல்லா
மினிதருள் புரிது மென்றாங் கிறைமறைந் தருளி னானப்
புனிதனும் வார ணேசன் பொள்ளென விழித்துக் கையி
னதிதிகழ் முத்துங் கண்டு நவிலரு முவகை கூடந்தான்

(௨௧)

எந்தைந் முத்த வார ணேசனீண் டெளிய னேற்குத்
தந்தபே ரருளென் சொல்கேன் றுயினு மினியா னென்றே
முந்துநா லுரைப் பதங்கை முத்தினுந் தெளிந்தே னென்றான்
அந்நிவான் மதிமி லேச்ச மண்ணிலத் தொழுதான் பல்கால்.

(௨௨)

இந்துசே கரனேர் தந்த விந்தினு மொளிரு முத்தை
முந்துமான் மார்த்த லிங்க மாக்கொடு மூன்று போதும்
புந்திசெய் தன்பி னித்த பூசனை புரிந்து நாளுந்
தந்திர மரபி னேமித் திகங்களுஞ் சமைப்பான் மேலும்.

(௨௩)

பூசனை முடிவி லந்தப் புனிதவான் முத்த லிங்க
வாசனை நோரின் றன்பின் வழுத்துவான் வழுத்துங் காலே
தேசனை வருக்கு நல்குஞ் சிவனரு ளாலம் முத்தின்
னேசனை யாத ளிக்கு நிறைபெருள் கொண்டு வப்பான்.

(௨௪)

மறுவறு முளத்து வார ணேசன்மா நேச னென்கு
நிறையயி ராவ தேச னிகேதனம் புதுக்க நூலின்
முறைதெரி சிற்பர்க் கொண்டு முன்புசே ரணமா யுள்ள
குறைகளோர் சிறிது மின்றி முன்னிலங் குலவச் செய்தான்.

(௨௫)

இத்தகு கோயிற் றென்மேற் கினிலமர்ந் தென்றும் வேண்டு
மெத்தகு பொருளு மன்பர்க் கினிதெளி துறுமா நல்கு
மெய்த்தகு திறல்வா தாடு விநாயகா லயமும் வாய்மைப்
பத்தியிற் புதுக்கி மேலும் பண்புற விளக்கி னானல்.

(௨௬)

ஆங்குள தீர்த்த மாண வணிமலர்த் தடங்க ளெல்லாம்
பாங்குறத் திருத்திச் சூழும் படித்துறையாதி பண்பி
னோங்குற விளக்கி மேலு முறுபணி பலவும் பாசத்
திங்கறு வார ணேசன் றிருந்துறப் புரிந்து வந்தான்.

(௨௭)

யோக்கியதா பத்திரம்.

வ. மு. இரத்தினேசுவரையர்.

இவரை நான் நன்கு அறிவேன். இவர் அடக்கமும், ஒழுக்கமும் உள்ளவர். இவர் வண்ணார்பண்ணைச் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில், என்னிடம் சிற்சில இலக்கண இலக்கிய நூல்கள் கற்றவர். இவர் தாங்கற்ற நூல்களைக் கற்பிக்க வல்லவர்; பிரசங்க சாதுரியமுடையவர். இவர் செய்யுள் செய்யும் ஆற்றலும் அமையப் பெற்றவர்; வாக்கியங்களைத் தொடுத்து அண்மையுற எழுதவும் வல்லவர். சித்தாந்த சாத்திரப் பயிற்சியும் இவருக்கு உண்டு.

பிலவங்க-வா ஆவணி-மீ
கந-உ

} அ. குமாரசுவாமியப்பிள்ளை,
சுன்னாகம்;

உ
சிவமயம்.

யாழ்ப்பாணத்துச் சன்னாகம்

வித்துவசிரோமணி

அ. குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

புண்ணிய பூமியாகிய ஈழமண்டலத்தின்கூட உள்ள செந்தமிழ் நாடாகிய யாழ்ப்பாணத்துச் சன்னாகத்திலே சைவ வேளாண் குலத்திலே முத்துக்குமார கவிராயர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். இவர், உடுவில் சந்திரசேகரர் மரபிலே உதித்தவர். சி. சைவ தாமோதரம் பிள்ளைக்குத் தமிழாசிரியரும் இவரே. இவர்— முத்தகச் செய்யுள் செய்யும் வித்தகமுடையவர். ஞானக்கும்மி என்ற நூலும் முத்துக்குமார கவிராயர் செய்ததே! இவர் செய்த சித்திரக்கவிகள் இருபத்தைந்து “முத்தக பஞ்ச விஞ்சதி” என்னும் பெயருடன் வெளிவந்திருக்கின்றன.

இம்முத்துக்குமார கவிராயரின் சகோதரர் சின்னத்தம்பியார். சின்னத்தம்பியாருக்கு அம்பலவாணர் என்னுந் பெயருடைய புத்திரரொருவர் இருந்தார். இவர் சைவசாரத்திலும் ஈசுவர பத்தியிலும் சிறந்து விளங்கியவர். இதனால், இவரைச் “சைவ அம்பலவாணர்” என்று அழைப்பது வழக்கம்.

இந்த அம்பலவாண பிள்ளைக்குச் சிதம்பரம் என்னும் மனை விபார் வயிற்றில் பிறந்தவர், குமாரசுவாமிப் புலவர். இவருக்கும் சின்னத்தம்பியார் என்பது பிள்ளைத் திருநாமம். குமாரசுவாமிப் புலவர் ஜனன விவரம் வருமாறு:

வ்வஸ்தி ஸ்ரீ சாலிவாசன சகாப்தம் களசு-க்குச் சரியான பிரமாதீச-வஸு தை-யீ ௧௮-௨ ஆகிவாரம் முற்பகல் ௫௨ அடிக்கு அம்பலவாண பிள்ளைக்குப் புத்திரன் ஜனனம்.

	ல சலி	ராசு	
வெ	ராசி சக்கரம்		துளிகன்
சு. சந்	அவிட்ட நட்சத்		
புதன்	திரம்.		
குரு	கே		செ

குமாரசுவாமிப்புலவர், உரியகாலத்திலே வித்தியாரம்பித் செய்ப்பெற்றுக் கல்வியைக் கசடறக் கற்று வந்தார். இவர், இளமையிற்றொடங்கியே கூரியமதியும்—சீரிய செயலுமுடைவர். இவர் இலக்கண இலக்கியங்களை—அவ்வூர், பூ. முருகேச பண்டிதரிடம் சந்தேக விபரீதமின்றிக் கற்றவர்; ஸ்ரீஸுரீ ஆறுமுக 'நாவலரவர்களிடம் சிற்சில நூல்கள் கற்றவர்; நாவலரவர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவர். இவர், சம்ஸ்கிருத பாஷையிலும் அதிக சாமர்த்தியமுள்ளவர்; வடமொழியை, அ. நாகநாதபண்டிதரிடம் டடித்தவர். நாகநாத பண்டிதரை (Woodar) உஷ்ட்டர் என்று கூறுவர். சங்கர பண்டிதரிடமும் சங்கதமொழியிற் சிற்சில காவியங்கள் கற்றவர் மது புலவரென்ப. குமாரசுவாமிப்புலவர், இலக்கணம், இலக்கியம் என்ற பகுப்புள்ள பரந்த பல நூல்களையும் செவ்விதாக உணர்ந்தவர்; சங்கத மொழியிலுள்ள நூல்களைத் தக்கவாறு ஆராய்ந்து படிப்பதே கருத்தாகவுள்ளவர். சங்கதம்—சம்ஸ்கிருதபாடை.

இவ்வித கல்விக்களஞ்சியமாகிய இவர் தம்மை “பிள்ளை” என்று எழுதுவதேயன்றிச் சிறப்புப் பெயர்களைக் கூட்டித் திறம்பட எழுதாத தகுதியுடையவர் என்பது யாவருமறிந்த உண்மையேயாகும். இவரது கல்வியறிவு துட்பம் நோக்கிக் கல்வித்துறையின்கரைபோகிய புலமையோர், இவரை—புலவர்—வித்கவசிகாமணி என்று அழைப்பாராயினர்.

இவர்—தாத-ஸ்ரீ முதல் தமது தமிழாகிரியராகிய முருகேச பண்டிதருடன் ஏழாலைச் சைவ வித்தியாசாலையில் கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியரானார். சில வருடங்களின் பின்பு நீதிபதி கதிரை வேற் பிள்ளையுடன் அகராதி எழுதுவதற்கு இவரும் உதவியாக இருந்து பற்பல அரிய வார்த்தைகளுக்குப் பொருள் காணச் செய்தார்.

அப்பால் இவர் சுபகிருத-ஸ்ரீ முதல்—நாவலார்களால் தாழிக்கப்பட்ட, வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் பிரதமாகிரியராக இருந்து பல மாணாக்கர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்து வருவாராயினர். அக்காலத்தில் அங்கே சென்று கல்வி கற்றாருள்ளே யானும் ஒருவன்.

இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் இப்புலவர் பெருமானின் கல்வித்திறமை அறியாதாரில்லையென்று திடமாகச் சொல்லலாம். யாழ்ப்பாணத்திலே செந்தமிழ்ப் புலவர்கள் சிலரே இருந்தாலும் இவரது நூலாராய்ச்சியும், துண்மாண் புலமையால் போளிப்புலவர் செய்யும் நூலுரைப் பிழை காணும் ஆற்றலும், மாணவநர்மாட்டுக் கருணை வைத்துக் கற்பிக்கும் பொறுமையும் வியக்கத் தக்கதாயிருந்தன. இவருக்கு இலங்கை அரசாங்கத்தவரும் இருநூற்றைம்பது (௨௦௫௦) ரூபாய் சம்மானஞ் செய்தனர்.

யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்ச்சங்கம், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் ஆகிய இருசங்கங்களிலும் வடமொழி தென்மொழிகளாகிய இரு மொழிகளும் பிரகாசிக்கும்படி, செய்த இயற் புலவர் பெருமானிவரென்ப,

குமாரசுவாமிப்புலவர் நாமதேயத்துடன் வெளிவந்த நூல்களும் பல; சிறப்புப்பாயிரங்களும் பல; ஸ்தோத்திரச் செய்யுட்களும் பலவாகும். விரிவஞ்சிச் சிற்சிலவற்றை இங்கே குறிக்கின்றேன்.

௧. நீதி நெறி விளக்கப் புத்துரை.

௨. இலக்கண சந்திரிகை.

௩. இரகுலமிசக் கருப்பொருள்.

௪. சதாசாரக் கவித்திரட்டு.

௫. ஏகவிருத்தபாரதாதி. (இதில் வினோத சித்திர வினாவுத்தரக் கவிகளுஞ் சேர்ந்திருக்கின்றன).

௬. சாணக்கிய நீதி வெண்பா. (இது ஓளவை 'பாடல்' போன்ற சுவையுடையது).

௭. முத்தக பஞ்சவிஞ்சதி.

௮. வினைப் பகுபத விளக்கம்.

௯. மேகதூதக் காரிகை.

௧௦. குடாமணி நிகண்டு (முதல் இரு தொகுதிகள் சொற்பொருளுடன்)

௧௧. அகப்பொருட் புத்துரை.

௧௨. தண்டியலங்காரப் புத்துரை.

௧௩. யாப்பருங்கலக் காரிகைப் புத்துரை.

௧௪. இலக்கியச் சொல்லகராதி.

௧௫. தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம்.

௧௬. உரிச்சொனிகண்டு.

௧௭. ஆசாரக்கோவை.

௧௮. மறையந்தாதி—அரும்பதவுரை.

௧௯. கலைசைச் சிலேடை வெண்பா—அரும்பதவுரை.

௨௦. இராமாயணம்—பாலகாண்டம் (மூலபாட திருத்தமும் அரும்பதவுரையும்)

- உக. இதோபதேசம்.
 உஉ. ஞானக்கும்மி.
 உங. அத்தியடி விநாயகருஞ்சல்.
 உச. பழமொழி விளக்கம்.
 உரு. நகுலேசுவரருஞ்சல்.
 உசு. மாவைப்பதிகம்.
 உஎ. சிசுபால சரிதம்.
 உஅ. இராமோதந்தம். முதலியன.

இவற்றுள்ளே, இவ்வித்துவசிரோமணியினது இலக்கண வன்மையை—வினைப்பகுபத விளக்கம், இலக்கண சந்திரிகை முதலியன, காட்டும்; அதுசீலனைத் திறமையைத் தண்டியலங்காரப் புத்துரை, யாப்பருங்கலகாரிகைப் புத்துரை, இராமாதாரம் முதலியன விளக்கும்; நூலாராய்ச்சியாலுண்டாகிய அறிவின் விசேஷத்தை நிகண்டுச் சொற்பொருள்—இலக்கியச் சொல்லகராதி முதலியன துலக்கும்; வாக்கியத்தொடை நயத்தைத் தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம், சிசுபால சரிதம் முதலியன தெரிக்கும்; வடமொழி நூல்களை மொழி பெயர்க்குஞ் சதுரப்பாட்டை மேகதூதக்காரிகை, சாணக்கிய நீதிவெண்பா, மேற்காட்டிய சிசுபால சரிதம் முதலியன புலப்படுத்தும். இவரது சித்தாந்த நூலுணர்ச்சியைப் பிரசங்கங்களும், துண்டுப் பிரசுரங்களும் இனிது வெளிப்படுத்தின. இன்னும், இப்புலவர் திலகர் காடிநயமான பதங்களை நன்கு விளக்கியும், பிழைபட வரையும் ஆங்கிலக் கல்வியறிவுடையார் வியாஸங்களைக் கண்டித்தும்—மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் “செந்தமிழில்” அநேக கட்டுரைகளையெளியிட்டிருக்கின்றார்; வேறு—மாசிக—வார பஞ்சிகைகளில் எழுதிய அரிய விஷயங்களும் பலவுள.

இலங்கையில்—இலங்கைநேசன், சைவஉதயபாது, இலங்காபிமானி, உதயதாரகை, திராவிட கோகிலம் முதலிய செந்தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் அநேக பயன்றும் விஷயத்திரட்டுகளும், தண்டமிழ் நூல் கண்டறியார் கொண்டுள கருத்தைக் கண்டனஞ்

செய்யும் பற்பல விஷயங்களும், நவாசமும், பத்தழகும் மிகுந்து நன்மதி புகட்டுஞ் செந்நெறி வசநத் தொடைகளும், பண்டைக் கால நூலுடையார் கருத்தைத் தண்டாது வெள்ளிடை மலையெனத் தெள்ளிதிற் நெறிக்கும் ஆராய்ச்சி விஷயங்களும் இப்புலவர் தலை வரால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றோரன்ன கலாபூஷண பாதுவதத் தைவசக்தியுடையாரென்று கூறவும் வேண்டுமா? “புலவர் என்ற பேரும்” யான் ஈண்டு எடுத்துக் கூறாதே அமையும். இவரது செயற்களுஞ் செயல்களின் தீட்பு நுட்பமாதியனவே ஆழ்ந்து போசிப்பார்க்கு அகமகிழ்வைத் தருகின்றன. இவை நிற்க,

இப்புலவர் பெருமான், சுன்னாகம் என்ற அவ்வூரிற்றானே மயில்வாகனம் பிள்ளை புத்திரி சிங்கநாச்சியம்மையாரை விவாகஞ் செய்தார். இவருக்கு—அம்பலவாணர், முத்துக்குமாரசுவாமி என்னும் இரு புத்திர ரத்தினங்களும், விசாலாகவியம்மையார் என்ற ஒரு புத்திரியும் இருக்கின்றார்கள். இவரது தர்ம பத்தினி யார் காலஞ் சென்றுவிட்டார். இவருக்குக் காமாட்சியம்மையா ரென்ற சகோதரி ஒருவர் இருக்கின்றார்.

இவர், மு. வைத்தியநாதப்பிள்ளை என்னும் பெரியாருடன் அத்தியந்த நண்புள்ளவர்; இந்தியாவுக்கு இவருடன் வந்த பல ஆதினங்களையும், பல ஸ்தலங்களையும் தரிசித்து மீண்டவர்; மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்திற்கும் அப்போது விஜயஞ் செய்திருந்து உபசரிக்கப் பெற்றவர். முன்னும் இந்திய யாத்திரை முறையாகச் செய்தவர் என்பர்.

இவ்வித்துவ சிகாமணியிடம் கல்வி பயின்ற மாணவர்களும் பலருளர்; சிற்சில நூல்களுக்குப் பொருள்கேட்டுத் தெளிந்தாரும் பல்ரே! அநேகர், இவரைக்கொண்டு—தாந்தாம் பதிப்பிக்கும் பழந்தமிழ் நூல்களுக்கும்—புதிதாக இயற்றிய நூல்களுக்குஞ் சிறப்புரை வேண்டிப் பரிசீலனை செய்வித்திருக்கின்றார்கள். இந்தியாவிலுள்ள புலவர்களும் பலர், சிறப்புப்பாயிரம் பெறுதற்காகத்

தத்தம் கருத்தையும் நூல் விஷயங்களையும் இந்தப் புலவர்மாமணிக்ருத் தெரிவித்து மதிப்புரை பெற்றனர். இந்தியாவிலுள்ள சில வித்வான்கள் யாழ்ப்பாணம் பண்டிதர்களோடு மாறுபட்டுத் தருக்குறுதலுமுண்டு. யாழ்ப்பாணமிருந்து வந்து இந்தியவாசிகளாகிய சில கற்றறி முடர்களும், தங்களுக்கு வந்த—புலவர், காவலர், சுவாமிகள் - முதலிய சிறப்புப்பெயர்களால் அகங்கரிப்பாராயினர். இந்நிலை பூண்டாரெவரும் நமதுபுலவருடனே எதிர்க்காது தலைகுனிந்து செல்வது வழக்கம். ஆனால், சிலர்புலவரைப் புறங்கூறியும்—எதிருரை விடுத்தும் தங்கள் அழுக்காறுகிப் இழுக்காற்றை வெளிவிட்டுத் தோல்வியடைந்தனர். “தற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்கவதற்குத்தக” என்பது புலரிடங்கண்டவிசேஷ நிலையாகும். புலவராலும பழந்தமிழ் நூற்பரிபாலனார்த்தமாகச் செந்தமிழில் அநேக பதங்கள் திருத்தப்பட்டன. குறுந்தொகை, நற்றிணை, பரிபாடல் முதலியவற்றிலும் பற்பல பதங்கள் சுவடிவம் மாறியனவென்று எடுத்துக்காட்டுடன் விளக்கப்பட்டன.

இன்னும், இவ்வித்துவ நன்மணியிடம் அரியநூல்கள் பலவற்றிற்குப் பொருள் கேட்டுப் பிரக்கியாதி யடைந்தவர்களுள்ளே—புண்ணைநகர் விந்துவான் சி. கணேசையர், இலங்கை அரசினர் வித்தியா அபிவிருத்தி நிலையத் தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்து, தற்காலம் உபகாரச் சம்பளம் பெறும் தென்கோவை ச. கந்தையபிள்ளை முதலிய சிலர் இங்கே எடுத்து எழுதத்தக்க கலாசாதுரியர்களாக இருக்கின்றார்கள்:—காலங்கூடந்த சிவானந்தையர் அதிக விவேகி; இவரிடம் இராமாவதாரம், இலக்கணம், தருக்கம் முதலியன கற்றுத்தேர்ச்சியடைந்தவர்.

வித்துவ சூடாமணி யென அறிஞர்கூற இவ்வித உத்தம உத்துங்க சுருணிலக்கணங்களோடு வாழ்ந்த இப்புலவர்காமணியிடம் அமைந்த விசேஷ குணங்கள், அகங்காரயின்மையும் உண்மை உரைத்தலுமாம். சிலர், “புலவர் நிரம்பிய அகங்காரியாக இருந்தார்” என்பர். இது அறியாதார் கூற்றென்று மறுக்க. புற

ஆடம்பரம் வேண்டாத பொற்புறு சீவமுடையவர் நமது புலவர் பெருமான். பிறரைப்போல இறுமாப்பும் பொய்வேடமும் அற்பமும் இப்புலவரிடங் காணமுடியாது. அதனால்; “தூக்கின் மெலியது மேன்மே லெழச் செல்லச்செல்ல வலிதகன்றே தாழுத்துலைக்கு” என்ற ஆப்தர் திருவாக்குக்கு இயைந்த அடக்கமுடையவர் இப் புலவரென்று இங்கே எழுதுவது அவசியமாயிற்று.

இவ்வித செந்நெறி கடைப்பிடித்த இருபெருஞ் செல்வச் சிகாமணியாகிய குமாரசுவாமிப் புலவர், சென்ற தர்மதி வருடம் மாசித்திங்கள் இருபத்தைந்தாந்தினம் புதவாரம் இராத்திரி இரு பத்து நான்கு நாழிகையளவில் மகர லக்ஷினத்தில் பரலோகப் பிராப்தி யடைந்தனர். திதி சுக்கிலபட்சத்துச் சரமி. நட்சத்திரம் திருவாதிரை.

இந்த மகானுபாவரது பஞ்சபூத பரிணாம தேகத்திலிருந்து ஆன்மா பிரிந்தமை கேட்டுப் புத்திரர் மித்திரர் மாணவகர் முக ளிய யாவரும் இவர்பாலுற்ற பற்றுக் காரணமாகக் கவலையுற்றனர். இவருடன் ஈண்பு பூண்டொழுகிய, த. கைலாசபிள்ளை, மு. வைத் தியநாதப்பிள்ளை முதலிய சிவரே இன்னும் ஆறுதல் கூறித்தேற் றும் பெரியோர்களாக இருக்கின்றமையால், அவர்கள் துணையோடு இறைவனருளைப்போற்றி இன்புடன் வாழ்வோமாக.

(சரித்திரச் சுருக்கம் முற்றிற்று.)

புலவர்இயற்றிய சில செய்யுட்களையும்
இங்கே படிப்பார் பயன் கருதிக் குறிக்கின்றேன்.

மேக தூதக்கரிகைக் குருவணக்கம்.

தூய மயிலணிச் சுப்பிர மண்பனைத் தூரமச்சி
வாய குருவை முருகேசு பண்டித மாமணியைப்
பாய வடகலை தேர்நாக நாசு பாமணியைக்
காய மொழிமனஞ் சேர்ந்து நங்கண்மணிக ளென்றே.

மேகதெரிசனம்.

வாடி மனைவி பிரிவால் வருந்தி மனநிலைநர்
னாடு மிபச்சலு நான்கிரு மாத மகன்றுகண்டான்
ஆடி மதியின் முதலான் தினந்தினி லம்மலைச்சா
நடு முகிலினை யுற்காடகேலி யுவாவெனவே.

உற்காதகேள்=மதில்முதலியவைகளிலே யானே கொம்பினாலே குத்தி இட
றும் வலையாட்டி. சிந்தாமணி தூலார் “கோட்டுமண்கொளல்” என்பார்.

வழித்துணை கூறல்.

காதார பின்னுரு மேற்றொலிகேட்டுக் கனமுருகிலே
போதார மாணச வாவியி லன்னங்கள் பூமுதலாம்
பாதேய முங்கொடு நின்றணையாகிப் பரந்துவரும்
மாதாளும் பாகன் றிருக்கயிலாச மலைமட்டுமே.

பாதேயம்=பிரயாணிகள் வழிக்கு உதவியாகக் கொண்டோபாதும் உணவு
முதலியன.

இமயமலையிற் றிருவடித் தெரிசனம்.

பொன்மே விமயம் புதுந்தடு நாளிற் புரந்தகஞர்
சன்மேல் விளங்க வழுத்திய பாதமுங் கண்டனதி
சொன்மே விபோகியர் நானுந்தொழுவர் தொழாதவர்பார்
நன்மேக மேயது பாவந் தொலைத்து நலந்தருமே.

வடமொழி மேகதூதத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

காரிகை=கட்டளைக் கலித்துறை.

நகுலேசுவர நஞ்சல்.

இச்சகத்திற் றணைநினைவோ ரிடரை நீங்கும்

எகதந்த விராயகமுந் கண்ண னோடு

பச்சைமயில் வாசனனும் பாங்கர் மேவப்

பண்ணவராம் கண்ணவர்பல் லாண்டு சொல்ல

அச்சதனுஞ் செங்கமலத் தயனும் வாழ்த்த

ஆம்பொன்மய வம்பலத்தி னருளோ புண்டு

நச்சரவக் கச்சசைத்து நடன டாடும்

மதுலகிரி நாயகரே யா.உ. நஞ்சல்.

நகுலகிரி யென்றது தமிழில் "கிரிசலை" என்று வழங்கப்படுகிறது. இஃது ஒரு புண்ணிய தீர்த்தமுள்ள இடம்.

சிவை தாமோதரம்பிள்ளையை வியந்தது.

வட்டி லிருந்த வநந்தமிழ் நூல்க ளெனைப் பலவுந்

தீட்டி வழங்கினர் தச்சினி லாக்ரபு செந்தமிழ்சேர்

நாட்டி லளிந்துபார் தாமோ தரேந்திர னண்ணுபுகழ்

பாட்டி லடங்குந் தனகத்தோ புணவர்கள் பாடுதற்கே.

கவித்தொகை-வீரசோழியிட-இலக்கணவிளக்கம் முதலிய அரிய நூல்களை வெளியிட்டவர், இத்தாமோதரம்பிள்ளையே யாவர்.

திருவாவடுதுறை சென்றபோது பாடியது.

தேவார மாதி யாட்பெருஞ் செல்வர் திருமுறைகள்

நாவார வோதிக் குசையினுங் கூரிய நமைதியார்

பாங்ண ருங்கொள நற்பொரு ளாய்ந்து பகர்ந்தமகிழ்

கோவே நமோநம அம்பல வாண குருமணியே.

நாவலரவர்கள்மீது சொல்லிய வினாவுத்தர வெண்பா.

ஐந்தின்பின் னாவதென்ன? ஆனனத்தின் பேரென்ன?

முந்து நந்வின மொழியென்ன?—இந்திரற்கு

மாறுகொண்டோன் பேரென்ன? வாக்கின் மிகவல்ல

ஆயுழக நாவலனே யாம்.

வடமொழி மொழிபெயர்ப்பு.

மாந்தா தாசமஹிபதீ க்நதபுகா ஸ்கார பூதோகத:॥

ஸெதார்பேநமஹோகதௌ விரசிக: க்வாஸௌ தசாஸ்யந்த:॥

அர்யேசாதி யுதிஷ்டிரப்ர பி நதயோ யாதாதிவம் பூபதே

டைகேநாபி ஸமங்கதா வசமதி நூநம் த்வயநயாஸ்யதி॥

முத்தேறு கிருதபுக பூபதிமாந் தாநாவு முடிந்து போனான்
நந்தேறு கடலடைத்த செயராமச் சந்திரனு நடந்துவிட்டான்
வந்தேறு சருகுலத்துத் தருமன்முதற் பலமகிபர் மடிந்துபோனார்
அடதோவிங்கிவரொடுமபோ காத்தபுனி நின்னொடுதர னடையுமையா

இராமோதந்தம்.

பூவின் மேம்பதி வன்மிக முனிவான் புரன்றி
காவியந்தனைச் சருக்சிப கட்டுரை யிராமன்
மேவு தந்தநம் மமிழின்று கவிதைபாய் விளம்பத்
தேவனைக்கரன் கரிமுகன் சேவடி பணிபூம்.

இராமபுதந்தம்; உதந்தம்=சரித்திரம்.

* வாவிநீர் சூழும் பஞ்சவடியிடைத் தனது கையால்
ஆவிபோன நிதிய தம்பி யாக்கிய பன்னசாலை
தேவியுந் தானு மாகச் சென்றுவிந் திருநா னென்ப
தேவர்தந துயர நீக்கத் திருவவ தாரஞ் செய்கோன்.

முன்னவனோ மும்பகைத்து மூதுணர்ந்த வீடணனும்
பின்னவனுஞ் செயராம பிரானருகில் வந்தனைந்தான்
அன்னவனை யினியிலங்கைக் கரசாக வட்டேகருந்
சொன்னமுறை யாற்புரிந்து தூயவனும் வைத்தனனே.

வாழி யந்தனர் மன்னவர் பின்னுளோர் மறைகள்
வாழி மாமுகி லறொறி வைதிக சைவம்
வாழி செந்தமிழிலக்கிய லக்கண வரம்பு
வாழி ராகவன் பெருங்கதை மாநிலத் தினிதே.

ஏகவிருத்த ராமாயணம்.

தாதையார்சொல ராமன் காடு போதல்
சார்ந்துளபொன் மாணெனுமா நீசன் சாதல்
சீதையார் பிரிவெருவை மரணம் பாணு
சேயொடுநட் புக்கோடல் வாலி வீடல்
ஓதநீர்க் கடற்பரப்பை யதுமன் றுண்டல்
உயரிலங்கை நகரெரியால் வேகக் காண்டல்
பாதகரா மரக்கரெலா மிறக்கத் தாக்கல்
பாக்கியரா மாயணச் சீர்க் காதை யீதே.

ஏகவிருத்த பாரதம்.

ஐவர் நூற்று வர்கள் தேற்ற மரக்கு மாளிகையும் வேதல்
கைவரு குதிற் றோல்வி கானகஞ் செல்லல் விராடன்
தெய்வல் வீட்டில் வாழ்க்கை திகழ்கிறா மீட்டல் போர்க்கு
மெய்வெளி தூது நூறு வீரர்சா வைவர் வாழ் வே.

சைவமஞ்சரிச் சிறப்புப்பாயிரம்.

பூதேவன் புகளியர்கோன் முதலறிஞர் தமிழ் நூலின் பொருள்
[தருள்ள
மீதேவன் புறமநுவப் பதித்தேவன் தேவனெனும் வெளிநீங்கி
நீதேவன் எனக்கொண்டு நிலத்தேவன் பகைகடந்து நெறிநின்றிசன்
மாதேவன்பதத்தேவன்மகிழ்பாண்டித்துரைத்தேவமன்னன்மாதோ.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க அக்கிராசனபதிபுன் இராமநாதபுர்.
மன ராஜாதிபதியும், ஆசிரிய இராஜராஜேசுவர சேதுபதியவர்கள் மீது
சொல்லிய செய்யுட்கள்.

பூவரசு தொழுமரசு ராமநாதப்
பூவரசு கொடையரசு புகழ்போ யெங்குந்
தாவரசு ராசரா சேசு ரப்பேர்த்
தனியரசு தமிழரசு தக்கோர் சங்கம்
மேவரசு மதுரைநகர்த் தமிழின் சங்க
மேவரசாய் வீற்றிருக்கு மேன்மை தந்த
தேவரசு நான்மாடக் கூடல் வைகுந்
திருவிளையாட் டரசுபுகஞ் சென்னி சேர்ப்பாம்.
வாழ்த்துக்கவி.

ஒதுதமிழ்ப் புலவாச்சர்த் திரமா மிந்நூல்
உயர்ச்சிபெற வுபாரித்த செல்வச் சீமான்
தாத்மலி தளவமலர் மாலை மார்பன்
சயவிர ராசரா சேசு ரப்பேர்ச்
சேதுபதி நரபாலன் பலநூல் கற்றோன்
செய்யதமிழ் வளர்க்குமபிமான சீலன்
மாதுபதி ராமேசு னநுளால் வேண்டும்
வரங்கனெல்லாம் பெற்றினிது வாழி மாதோ.

ஏகவிருத்த பாகவதம்.

தேவகி வயிற்றிற் கண்ணன் நிருவவதாரஞ் சேரி
போய்வுளர்ந் திடுதன் மாயப் பூதன் மரணம் வெற்பா

லாவினங் காத்தல் கஞ்ச னழிவுநூற் றவர்களான
மேவலர் மடித லைவர் வீற்றிருந் துலகம் போற்றல்.

விரோதசித்திர வினாவுத்தரம் வர்னோத்தரம்.

நாரணனார் மார்புறையும் நாயகியார் வன்மைகளைக்
கோ ரெழுத்துப் பேரென்ன லோதுதெய்வப்—பேரென்னை
புள்ளுணர்த்து நாமமென்ன பொல்லாத ராவணனார்
கொள்ளப்பட்ட டாளொவளோ கூறு.

உத்தரம்==சீதாதேவி.

சீ=இலக்குமி. த=வளிமை. தே=தெய்வம். வி=பறவை.
(இர. மீட். சஅ. பார்) சீதாதேவி.

஁தாலீபுலக நியாயம்பற்றிச் சுருங்கிக்காட்டப்பட்டன.

சாணக்கிய நீதி வெண்பா.

பண்டிதர் மகிமை.

சொல்லணிசேர் கல்வித் துறைபோய பண்டிதர்தாம்
வெல்லுமிகல் வேந்தரினு மிக்கவர்காண்—தொல்லுங்கால்
வேந்தற்குத் தந்தாட்டின் மேன்மையுண்டாம் பண்டிதர்க்குச்
சேர்ந்தவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு.

திருந்தாதவன்.

சீறாவும் மூர்க்கணர் திங்குபுரி வாரெரினும்
சீறாவிண் மூர்க்கணே தியவன்காண்—சீறாவு
மந்திரத்தாற் கைவசமா மூர்க்கன் வசப்படுதல்
எந்தவிதத் தாலென் றியம்பு.

நாயின் குணம்.

பேராசை யற்பம்பெறினுமீ பெருமகிழ்ச்சி
பேராத வீரம் பிரபுபத்தி—சோராமை
உற்றதயில் வல்லே யுணர்ந்தெழுதை நாயினிடங்
கற்கத் தகுங்குணங்கள் காண்.

பயங்கரம்.

வான் மருவுங் காற்றூன மரங்களும் வச்சிரத்தான்
மாமலைக்குந் தண்பனியால் வாயியுறங்—தாமரைக்குந்
துர்ச்சனனார் சற்சனர்க்குந் தொல்லுலகி லெப்பொழுது
அச்சமுள தென்றே யறி.

வாழி

வாழி மறைபாளர் வாழி பசுநிரைகள்
வாழி முகிலுடனே மன்னவர்கள்—வாழி நெறி
பூணக் கலைபயிலும் புண்ணியர்க டாம்வாழி
சாணக் கியரீதி சார்ந்தது.

வ. மு. இரத்தினேசுவரையர் இயற்றிய
சில செய்யுட்கள்.

வெண்பா.

- க. துன்மதியின் மாசுமதி சொல்லுமிரு பாணந்து
நன்மப் புதன் நாள் தசுமியில்;—நன்மைக்
குமார னடிசேர்ந்தான் குன்றாத சன்னைக்
குமார சுவாமியெனக் கூறு.
 - உ. அன்பும் பொறையும் அகநிறைந்த வித்தையுமே
இன்பந் தருவடிவாய் எய்திரீ—துன்பகலச்
சீர்க்குமர னைப்போலச் செந்நெறியைக் காட்டுதற்கோ
பேர்க்குமார சாமியென்றார் பேசு.
- கட்டளைக் கலித்துறை.
- ங. கன்னல் கசந்திட நின்னுயர் கட்டுரை கேட்டுமிக
என்ன மதிப்பவர் யாரிந்தப் பூமுகத் தீழமதில்
உன்பெயர் கூறிப்பெருவாழ்வடைந் தன்னுண்மையிதான்
சன்னைப் பதிவரு விண்மணி போன்மிளிர் தூயவனே.
 - ச. நற்றா யெனவே நறந்தமிழ் போதித்த நற்குருவே
கற்றா ரிதயங் களிக்கப் பாவாங் கலையமுதம்
பற்றா யருளிய நீயிங் கெனக்குப் பரிவுடனே
சற்றாயினுமுரை செய்யாது போயதென் சாற்றைப்பேசு.
 - ஞ. தண்டமிழ்ப் பாறு! தமிழ்நாடு போற்றந் தருதிம்க்குப்
பண்டுள வாரிய பாஷா வியுற்பந் பாரதி! பூ
மண்டலம்போற்று மிலங்கா புரிசெய்த மாண்தவமே
எண்டிசை யாரும் வருந்தவிட் டேகினை என்குறையே.
 - ள. இலக்கண லக்கிய மாதிரி யிறற்றமிழ் ஈண்டுதற்று
மலக்கறக் கொண்டுள பேரறிவால் மன்னுநன்மாண்பு
நிலத்தியல் மேன்மை நிலவிடச் செய்தனை நீயினமே
தலத்திருந் தேயருள் பாவிக்கு வாயிந்தத் தாரணிக்
- முற்றிற்று.

